

De consideratione

<https://hdl.handle.net/1874/304384>

2

Incipit liber primus bti bernardi de consideratione ad eugenium papam

Obit animū dicāre aliquid quod te papa beatissime eugenii vel edificet vel delectet vel consolēt. Hoc nescio quomodo vult et non vult exire leta quidem sed lenta oratio: dum certatim illi contraria ipare contendunt maiestas atque amor. Nempe uerget ille: inhibet illa. Hoc interuenit dignatio tua. quia hoc ipsum non precipis sed petis: cū prece p̄mis te deceat. Maiestate igitur tam dignat̄er cedente: quid n̄ cedat pudor? Quid enim si cathe dram ascendisti? Nec si abules sup pennas ventorum: subduceris affectui Amoris dñm nescit agnoscit filium et in ipsis per se satis subiectus es: obsequitur sponte. gratis optemperat. libere reueretur. Non sic aliqui non sic sed aut timore ipellunt ad ista aut cupiditate. His sunt qui i facie bene dicunt: mala aut in cordib⁹ eorum. Hlandiunt cora: in necessitate deficiunt. At caritas nūc excidit. Ego ut verū fatear matris sum liberatus officio: sed non depredatus affectu. Olim michi iuisceratus es: non tamen facile erueris. Ascende in celos descendē in abissos. non recedes a me: sequar te quācūq; ieris. Amavi pauprem: amabo pauperū et diuitiū patrē. Non enim si bene te noui quod pater pauperū factus: ideo non pauper spiritu es. Hanc in te mutationē factā esse cōfido. non de te: nec priori statui successisse p̄motionē. sed accessisse. Monere p̄inde te non ut magister: sed ut maestro plane ut amas. Amans magis videar: sed ei qui non amat. ei qui vim non sentit amoris. Unde iam ergo incipiā: Libet ab occupationib⁹ tuis quia in his maxime cōsoleo tibi. Condoleo dixerim: si tamen doles et tu. Alioquin doleo magis dixisse debueris: quia nō est condolere. ubi nemo qui doleat. Itaque si doles. condoleo. si non. doleo tamen: et maxime sciens a salute longius absistere membrum quod obstupuit: et egrum sese nō sentientē p̄iculosis laborare. Absit autem ut de te id suspicer. Noui quibus deliciis dulcis quietis tue. non longe autem. hac fruebare nō potes deseuuisse tamen cito: ita subito non dolere nup̄ substractas. Plaga recēs dolore non caret: neque ei iam occalluit vulnus. nec in tam breui versum in insensibile ē

Quoniam si non si dissimiles: non deest tibi iugis materia iusti doloris a cotidianis iacturis. **I**nuitus ni fallor auelleris a tue rachelis amplexibus: et quociens id pati contigerit, tocis dolor tuus renouetur, necesse est. **A**t quando non contigit? Quociens vis et incassum? quotiens moues et non promoues? quotiens conaris et non datur ultra? eniteris et non parturis? temptas et abripis: et ubi incipis ibi deficit: et dum adhuc ordiris succidunt te. **V**enerut filii usque a partum ut ait propheta: et vires non habet perniciens. **N**ostri hoc? Nemo te melius. **A**trite froris es, et instar vitule effraym doctus diligere trituram: si pace tua sic se tue res habent. **A**bsit, **H**ec est pars illius qui datus est in reprobum sensum. **A**b his sane cupio tibi pacem: non cum his. **N**ichil plor metuo tibi pace ista. **M**iraris si umquam possit accidere? **E**ciam dico tibi: si res ut a solet per consuetudinem in incuria venerit. **N**oli nimis credere affectui tuo qui nunc est. **N**il tam fixum ait: quod negleatu et tempore non obsolescat. **V**ulnri vetusto et neglecto callus obducitur: et eo insanabile quo insensibile fit. **D**enique dolor continuus et acerbus: diuturnus esse non patitur. **N**am si aliunde non extunditur; recte est cedat vel sibi. **E**nivero cito aut de remedio consolationem recipiet: aut de assiduitate stuporem. **Q**uid non iuerat consuetudo? **Q**uid non assiduitate durest? **Q**uid non usui cedat? **Q**uintus qui pre amaritudine prius exhorrebat usu ipso male in dulce conuersum est. **A**udi iustum quid lamentetur super huiusmodi. Que prius nobilitat tangere anima mea: nunc pre angustia cibi mei sunt. **P**rimus tibi importabile videbit aliquid? processu tuis si assuescas iudicabis non adeo graue? paulopost et leue senties? paulopost nec senties? paulopost eriam delectabit? Ita paulatim in cordis duriciam itur: et ex illa in auersiinem. **S**ic grauia et continuus dolor, citum ut dixi habiturus est existum: aut sanitatem profecto aut insensibilitatem. **H**inc proorsus hinc tibi timui semper et timeo: ne dilato remedio dolorem non sustinens, periculo te irreuocabiliter desperatus immergas. **V**ereor inquit ne in mediis occupationibus quoniam multe sunt, dum dissidis frontem dures: et ita sensum te ipsum quodammodo sensu prius iusti utilis quam doloris.

Multo prudenter te tali subtrahas vel ad tempus: sed paciare trahi ab ipsis, et certe paulatim duci quo tu non vis. Queris quo? Ad cor durum. Ne pergas querere quod illud sit: si non expauisti tuum est hoc: solum est cor durum quod semetipsum non exhorret quod nec sentit. Quid me interrogas? Interrogatione pharaonem. Nemo duri cordis salutem vobis adeptum est: nisi quem forte miseras deus abstulit ab eo iuxta prophetam lapidem cor, et dedit cor carneum. Quid ergo cor durum? Ipsum est quod nec cōpunctione scinditur, nec pietate molitur, nec mouetur pericibus: minis non cedit: flagellis duratur. Ingratum ad beneficia est, ad consilia ifidum, ad iudicia seu iurecundum ad turpia impavidum ad picula, in humum ad humana, temerarium in diuina: propterit obliuiscens pretium negligens, futura non preuidens. Ipsius est cui preterito rū preter solas iurias nichil oīno nō propterit: pretium nichil non perit: futurop nulla, nisi forte ad vincendum prospectio seu preparatio est. Et ut in breui cuncta horribilis mali mala complectar: ipsum est quod nec deum timet nec hominem reveret. En quo trahere te habent occupatoes he maledicere: si tamen pergis ut cepisti dare ita te totum illis, nil tui tibi relinquens. Perd temporis, et si licet nunc alterum me tibi exhibere ietro, tu quod in his stulto labore consumeris: qui non sit nisi afflictio spiritus, eiusceratio metis: euacuatio genitrix. Nam fructus horum quod nisi aranearum tele? Queso te quale est istud de mane usque ad vespam litigare, aut litigantes audire? Et utinam sufficeret diei malitia sua. Non sunt libere noctes. Dixi relinquere necessitatibus nature quod corpusculi pausationi sufficiat: et rursum ad iurgia surgitur. Dies diei eructat lites, et nox nocti indicat maliciam: usque adeo non est respirare in bonis, non est alternaria capescere requiem, non vel rara itersejocia. Non ambigo te quod ista deploare: at frustra istud si non emendare studueris. Interim tamen sic semper facias horror: nec te vobis ad ista duraueris quo libet versus vel assiduitate. Percussi eos et non doluerunt ait dominus nichil tibi et illis. Justi potius tibi aptare curato et affectionem et vocem qui ait. Que est enim fortitudo mea ut sustineam, aut quis finis meus ut pacientem agam? Nec fortitudo lapidum fortitudo mea: nec caro mea enea est. Magna virtus pacie: sed non hanc tibi ad ista optauerim. Interdum

impacientem esse probali⁹. **T**u ne approbes illorum pacientiam quib⁹ paulus dicebat ? libenter suffertis insipientes. cum sitis ipsi sapientes? **N**i fallor⁹ hyronia erat. et non laus. sed suggillatio quorūdam mansuetudinis: qui quasi datis manib⁹ pseudo aplis a quibus fere subducti erant. ad queq; ipsorum peregrina et prava docmata trahi se patientissime ferrent. **V**nde et subdit. sustinetis inquit enī si quis in seruitutem redigit. **N**on bona patia. cum possis esse liber. seruū te pmittere fieri. **N**olo dissimiles seruitutē: inq̄ certe in dies dum nescis redigeris. **H**ebetati cordi indicium est p̄p̄iam nō sentire continuā vexationē. **D**extatio dat intellegm̄ auditui ait quidā. **N**erū est sed si nimia non fuerit. **N**ā si sit: non plane intellegm̄ dat sed contemptum. Deniq; ipius cū venerit in profundū maloz contempnit. **E**p̄giscere ergo: et pessime seruitutis iugum iā iamq; iminens. ymmo iā non modice p̄mens. nō tm̄ caue fz horre. **A**n ideo non seru⁹? quia non vni seruis sed oībus? **N**ulla turpior seruit⁹ grauior ve q̄ iudeoz? quā quoq; ierint post se trahunt: et vbiq; dominos iueniunt suos. **T**u q̄ dic queso vbi vñq̄ sis liber. vbi tuc⁹ vbi tuus? **O**biqu⁹ strepitus vbiq; tumultus. vbiq; iugum tue seruitutus tue premit. **N**ec michi tn̄ reponas nunc apli vocem qua ait. **C**um liber essem ab oībus: oīm me seruū feci. **L**onge est istud a te. **N**unq̄ hac ille seruitute hominibus inseruiebat in acquisitione turpis questus. **N**umquid ad eum de toto orbe confluebant ambitiosi. auari. symoniaci. sacrilegi. concubinarij. icestuosi. et quecuq; istiusmoi monstra hominum? vt ipsi⁹ apostolica autoritate vel optineret honores ecclesiasticos vel retinerent. **E**rgo se seruū fecit homo cui viuere xp̄s erat. et mori lucru vt plures lucrifaceret xp̄o. non vt lucra augeret auaricie. **N**on ē igic⁹ quod de sollertissima pauli industria. et caritate tam libera q̄ liberali seruili conuersationi tue patrociniū. sumas **Q**m̄ tuo digni⁹ apostolatu q̄ salubrius tue conscientie. qm̄ fructuosius ecclesie dī audias pon⁹ ipsum dicente. **P**recio empti es⁹: nolite effici serui hoīm. **Q**uid seruilius in digni⁹ q̄ presertim summo pontifici? q̄ nō dico om̄i die sed pene om̄i hora isudare talib⁹ reb⁹ et pro talibus? **D**enide qn̄ oramus? **Q**uando

docem⁹ p̄plos. **Q**n̄ edificabim⁹ ecciam. **Q**n̄ meditamur in lege. **E**t qui
 dem cotidie perstrepūt in palatio leges: s̄z iustiniani nō dñi. **J**uste ne et
 istud: tu videris. **N**ā certe lex dñi īmaculata. conuertens aīas: he aut̄
 non tā leges q̄̄ lites sunt et cauillatioēs subuertētes iudiciū. **T**u ergo
 pastor et ep̄us aīaz qua mēte obsecro sustines corā te semp̄ silere illam
 garrire istas. **F**allor si nō mouet tibi scrupulū pueritas hec. **P**uto qđ
 et iterdū cōpellat clamare ad dñm cū p̄pheta. **N**arrauerūt m̄ iniq̄ fabu
 laticēs sed non vt lex tua. **E**rgo et te audeſ libez p̄fiteri sub tā graui
 mole īconuenientie hui⁹: et cui fas nō sit ceruicē subducē. **N**ā si potes
 et non vis: multomagis seru⁹ b⁹ iphius tā peruerse volutatis tue. **A**n
 non seru⁹ cui dñatur iniq̄tas. **E**t maxie: nisi tu forte īdignius iudi
 ces hoīem tibi p̄viciū dominari. **Q**uid iterest voles seruias an iuit⁹.
Nam et si coacta seruit⁹ miserabilior⁹: si affedata miserior⁹ est. **E**t quid
 me vis facere iniq̄s. **D**ū tibi ab his occupationib⁹ parcas. Impossibile
 fortasse respondebis: facilius cathedre valedicere posse. **R**ecete hoc si rū
 pere et non magis iterrumpe ista hortarer. **A**udi ergo qđ redarguā.
 quid suadeā. **S**i qđ viuis. si qđ sapi. totū das actioni: cōsideratioī nich
 il. **L**audo te: in hoc non laudo. **P**uto qđ et nemo qui a salomone audi
 erit: qui minorat actu p̄cipiet sapiaz. **C**erte nec ipsi actioī expedit: cō
 sideratione non p̄ueniri. **S**i itē tot⁹ esse vis oīm iistar illi⁹ qui omib⁹
 oīa factus est: laudo huānitatem. sed si plena sit. **Q**uomō autem plena
 te excluso. **E**t tu homo es. **E**rgo vt ītegra sit et plena sit huānitas: col
 ligat et te intra se sin⁹ qui oēs recipit. **A**lioquī quid tibi p̄dest iuxta
 verbū dñi si vniuersos lucreris: te vnu p̄dens. q̄̄obrem cum oēs te ha
 beat. **E**sto eciā tu ex habentib⁹ vnu. **Q**uid solus fraudaris munē tui
Dsc̄quo vadēs sp̄us et non rediēs. **D**sc̄quo nō recipis te et ipse īter
 alios vice tua. **S**apiēntibus et insipientib⁹ debitor⁹ es. et soli negas te
 tibi. **S**tultus et sapiens. seruus et liber. diues et pauper. vir et femīa
 senex et iuuenia. clericus et laicus. iustus et īpius oēs participant te.
 oēs de fonte publico bibunt peccore tuo: et tu seorsum fitiēs stabis. **S**i
 maledictus qui p̄tem suā facit d̄teriorē: quid ille qui se penit⁹ reddit

extrem: **H**ane diruentur aque tue in plateas hoies et iumenta et pe-
cosa bibant ex eis: quin et camelis pueri abrabe potu tribuas. **S**ed i-
ter ceteros bibe tu de fonte putei tui. **A**lien⁹ iquit nō bibat ex eo. **N**ū
quid tu alienus? **C**ui non alienus? si tibi es. **D**eniqz qui sibi neꝝ? cui
bonus? **M**emento proinde nō dico sp non dico sepe: sed vel interdum
reddere te ipsum tibi. **V**tere tu q̄ te iter multos: aut certe post multos
Quid indulgent⁹? **W**oc enī dico scdm indulgenciā: non scdm iudicium
Puto et ipso aplo indulgentiorē me in hac parte. **E**rgo plus qm̄ opos-
teat inquis. **N**on inficioz. **Q**uid si ita oportet? **N**am tu vt confido nos
tra non eris meticulosa informatione contentus: sed habundabis ma-
gis. **H**ane sic decet te scilicet habundāciorē ꝑ me audaciōre esse. **E**go
q̄ in tuci⁹ iudico apud maiestatē timiditate ꝑ temeritate periclitari.
Et fortassis nō secus moueri oportuit sapientē: vt sit qd scriptū ē. **O**a
occasiōne sapienti: et sapientioz erit. **A**udi tñ aplm quid de huiusmodi
sentiāt. **D**ic nō ē sapiens inf nos q̄ iudicet ait ille int̄ fr̄em et fr̄em. **E**t
infert. **A**d ignominia vobis dico. Contēptibiliores qui sunt i ecclesia:
illos constituite ad iudiciū. Itaqz scdm apostolū idigne tibi usurpas tu
aplicus officiū vile. gradū contēptibiliū. **D**n̄ et dicebat epus ep̄m iſtru-
ens. **N**emo militans deo. iplicat se negotiis secularib⁹. **E**go aut̄ parco
tibi. **N**on ei fortia loquoz: sed possibilia. **P**utas ne hec tpa sustinerēt si
hoibus litigantib⁹ pro terrena hereditate et flagitantib⁹ abs te iudi-
ciū voce dñi tui rñderes? o hoies quis me cōstituit iudicē sup vos? **I**n
quale mox iudiciū tu venires? **Q**uid dicit hō rustic⁹ et iperit⁹. ig-
norās primatū suū. ignorās summā et p̄excelsam sedēm. derogās aposto-
lice dignitati. **E**t tñ nō mōstrabūt puto qui hec dicerēt vbi aliquā q̄spī
am apostoloꝝ iudex sederit hoim⁹ aut diuisor terminoꝝ: à distributoꝝ ē-
raz. **H**ec illis deniqz lego apostolos iudicandos: sedisse iudicantes non
lego. **E**rit istud nō fuit. **I**tane iminutoz est dignitatis seru⁹ si nō vult
esse maior dño suo? à discipul⁹ si non vult ē maior eo q̄ se misit? à fi-
lius si non trasgredit̄ ēminos quos posuerūt pr̄s sui? **Q**uis me consti-
tuit iudicē ait ille mḡ et dñs? et erit iuria seruo discipuloꝝ nisi iudi-

cet universos? Nichi tñ non videb̄ boni estimator rex qui indignū putat aplis seu aplicis viris nō iudicare de talib⁹: quib⁹ datū ē iudicium i majora. Quid nī contēpnāt iudicare de terrenis possēssūculis hōim⁹: q̄ in celestib⁹ et āgelos iudicabūt. Ergo i criminib⁹ non in possessionib⁹ ptas viā. ppter illa siquidem et non ppter has accepisti claves regni celoz: puaricatores vnic⁹ exclusuri. non possessores. Ut sciatis ait qz fili⁹ hōis p̄tatem hz in terra dimittē peccā. et cetera. Quenā tibi maior vide tur et dignitas et ptas dimittiēdi pccī. an p̄dia diuidendi. Hz non est compatio. Habēt hec ifima et terrena iudices suos: reges et p̄cipes terre. Quid fines alienos iudicatis? Quid falcem vrām in alienā messem extenditis? Non qz indigni vos. sed qz indignū vobis talib⁹ insistere: quippe potiorib⁹ occupatis. Denic⁹ ubi necessitas exigit: audi qd aplūs censeat. Si enī in vobis iudicabit hic mund⁹: indigni es̄tis qui de mī mis iudicetis? Sed ali⁹ est incidentē excurrē in ista causa qdēm vrgēte ali⁹ vltro incubere istis tāq̄ magnis dignisqz tali et taliu intentione reb⁹. Itaq̄ hec et inumerā talia dicerē: si fortia dicerē. si recta si sincera. Nūc aut qm dies mali sunt. sufficit interā amonitū esse non totū te nec s̄g dare actioni: sed considerationi aliquid tui et cordi et temporis se questriare. Hoc autē dico necessitatē intuēs non equitatē: q̄q̄m non sit pre ter equū cedere necessitatē. Nā si licerz qd decēt: absolute p̄ oia et in oib⁹ preferendā. et vel solam vel maxime colendā eam que ad om̄ia valeat id est pietatē p̄s̄us irrefragabilis rō monstrat. Quid si sit pietas. q̄ris? Dacare considerationi. Dicas forsitan in h̄ dissentire me ab illo qui pietatē diffinit cultū dei. Non ē ita. Si bñ consideras illi⁹ sensum meis expressi verbis: et si tñ ex pte. Quid tā p̄tinēs ad cultū dei. q̄d qd ipse horat in psalmo: vacate videte et qm ego sum ds. Qd sanū i partib⁹ considerationis p̄cipua ē. Quid deī tam valens ad oia? Que ipsius quoqz actionis p̄tes benigna qdam presumptioē suas facit: pagendo qdāmō et preordinādo q̄ agēda sūt. Necessarie sane. ne forte q̄ p̄euisa et p̄me ditata. poterat esse p̄ficio: precipitata magis piculo fiāt. Qd tibim⁹ si recordaris i ipsis actioib⁹ tāp̄ et in magnis qbusqz negocijs magnaz

ve consilīs rex frequentē accidisse non abigo. Et primū quādem ipm̄ son
tē suū, i. mentē de qua orit̄ purificat consideratio. Dein regit affedus.
dirigit ad̄. corrigit excessus. cōpoit mores. vitā honestat et ordinat
postremo dīnay piter et huānarū rex sciam confert. Hec ē q̄ confusa
discrimiat. hyācia cogit. sp̄sa colligit. secreta rimat. vera vestigat: ve
risilia exaiat: ficta et fucata explorat. Hec ē q̄ agēda p̄ordinat. acta re
cogitat: vt nichil in mēte residat ā incorrectū ā correctione egēs. Hec
est q̄ in p̄speris aduersa p̄sentit. in aduersis q̄si non sentit. quoꝝ altm̄
fortitudis. alterū prudentie ē. Ibi eciā aduertē tibi ē suauissimū quēdā
concentū cōplexūq; virtutū. atz alterā pendere ex altera: sicut hoc loco
vides fortitudis matrē esse prudenciam nec fortitudinē s̄z temeritatē esse
quēlibet ausum quē nō pturijit prudencia. Hec itē ē q̄ iter voluptates
et nccītates media q̄si quedā arbitra sedens vtrīq; certis limitib; dis
termiat fines: illis assignās et p̄bens qđ satis est. illis qđ nimis est de
mēs. et sic exalt utro terciā formās virtutē ꝑ dicūt tēperanciā. Nempe
intēperantē ipsa consideratio censet. tā eū q̄ necessarijs ptimacit demit
quā qui idulget supfluis. Non est ḡ. tēperancia in solis resecandis su
perfluis: est et in admittēdis necessarijs. Hui⁹ s̄nie aplūs non factor t̄m̄
s̄z actor esse videt: q̄ curā carnis nr̄e docet non pfici i desiderio. Dicēs
siq̄dem curā carnis non pfici supflua cobibet: addens i desiderio necessa
ria non excludit. Vn̄ michi videt nō oīo absurde diffinire tēperatiā qui
hāc nec p̄cidere nccitātē: nec excedere dicat. Juxta illud ph̄. Ne quid
nimis. Ja de iusticia q̄ vna ex quatuor ē. nonne constat consideratione
mentē preueniri? vt se formet in ea? Se ei nccē est pri⁹ cogitet. vt ex
se normā ducat iusticie: nec faciū vtrīq; alteri qđ sibi fieri nolit. nec
qđ sibi fieri velit negatūa. In his nēpe duob; liquet integrū esse iusti
cie statū. Sed nec ipsa solitaria est. Intuere etēi nūc mecum eciā h̄ pul
chriā connexiōnē et coherentia cū temperācia et itē ambay cū duab;
superiorib;. i. prudencia et fortitudine. Nā cū iusticie dicat porcio. qđ
sibi nō vult fieri q̄s alij nō facē porro pfedio qđ ait dñs q̄cūq; vultis vt
faciat vobis hoīes et vos facite illis? neutrū hoꝝ erit nisi ipsa volūtas

6

de qua tota ducit̄ forma sic ordinata fuerit ut nec velit aliquid super
fluū, nec necessariū quid supsticiose nolit: qđ quidem tēperātie est. Deni
qđ et ipsi iusticie vt iusta sit: temperācia modū īponit. Noli nimiu esse
iusti ait sapiēs: oñdens p h mīme appbrandā iusticiā q̄ tempeſatīe mo-
deramine non frenet. Quid qđ et ipsa sapientia hoc tēperancie frenum
non respuit? dicente paulo scđm sapientiā sibi a deo datā. non pl̄ sapere
q̄ oportet sapere: sed sapere ad sobrietatē. Sed et ecōuerso qđ tempe-
ratiē necessaria iusticie sit: ostēdit dñs in euāgelio arguēs illoꝝ tempe-
rantiā qui abstinebat vt viderent̄ hominibꝫ iejunātes erat in cibo tē-
perācia. sed non iusticia in aīa: quia non deo placere sed hoībus inten-
debāt. Quō rursum illa vel ista sine fortitudine? cū constet fortitudini
esse. et non mediocris cohibere velle et nolle suū. inter agustias parus
et nimis? vt sit contenta voluntas mō illo medio nudo puro solo con-
stat sibi equali vndiqz sui vtpote ex oī parte paricē circūciso qđ solū
constat esse virtutis. Dicito michi queso si potes cuinā potissimū triū
haz̄ virtutum meditullium hoc dādum censeas: qđ ita cunctis contēmi-
num est vt videat p̄prium singularū. In ipsum virtus est et nichil aliud
Si sic. virtus non essz multiplex: sed essent oēs vna. In potius qz sine
eo virt⁹ non est. oīm quodāmō ītima vis vna est et medulla virtutū?
in qua sit vniunct̄ vt vna pīn videant̄ oēs. presertī qđ non illō partici-
pando coicant: sed totū a singulis atz integrū possidet. Verbi causa.
Quid tā iusticie q̄ mod⁹? Alioquin si quid extra modū relinqt? nō pla-
ne cuiqz tribuit qđ suū ē: qđ tñ suum ipsi⁹ est facere. Quid tam rursum
temperātie. que non aliunde profecto tēperācia est nisi quod nil imode-
ratum admittit. Sed puto fatebre eciā nō minus esse fortitudinis cum
vel maxime ipsa sit que ab irruentibꝫ vicijs et quasi suffocare hic et i-
de conantibꝫ purum illud potēter eruit: et vendicat ī quoddā stabile
fundamentū boni sedemqz virtutis. Ergo modū tenere iusticia est. tem-
perantia est fortitudo est. Sed vide ne in hoc differant vt iusticie qui-
dem in affectu res sit: a fortitudine aut efficacia ei⁹: porro possesso atz
vis apud temperātiam. Restat vt doceam⁹ ab hac coione prudentiam

non excludi. Nonne ipsa est. que modū diu animi neglectū. post habitū
et viciorū iuidia quasi in abditis reclusum et coopertū quadā vetusta
tis caligie prior reperit et aduertit. Propterea dico tibi a paucis ad
uertit: qz paucorū prudēcia ē. Justicia itaqz qrit: prudentia inuenit:
vendicat fortitudo: temperatia possidet. Non michi hoc loco ppositum
de virtutibꝫ disputare: sed hec dixerim hortas ad vacandū considera-
tioni. cui⁹ bñficio hec et similia aduertunt. Cui tā pio tāqz vtili ocio
nullā in vita opam dare: nonne vitā pdere ē? Quid tamē? Si te phie
huic totū repente deuoueris: q̄a predecessores tuī non ita consueuerūt.
eris molestus ꝑ pluribꝫ: q̄i qui a patrū vestigis deuiaris. Nēpe id vi-
deberis agere in suggillationem eorum. Sed et notabere vulgari pro-
verbio. qui hoc facit qđ nullus. miratur om̄s: veluti qui cupias ammi-
rationi fore. Nec potes eorum simul et subito vel errata corrigere: vel
excessus redigere in modū. Erit cum accepis tēpus vt scdm sapiam tī
bi a deo datā paulatī et oportuē id studeas. Interim sane malo alternis
vtē i bonū qđ potes. Qm ꝑ si de bonis et nō de nouis suām⁹ exēplo: nō
defuere romani pontifices qui sibi ocia inf̄ maxima negotia iueniēt.
Obsidio vrbi et barbaricus ensis ciuiū ceruicibꝫ iminebat: nūquid tñ
istud bt̄m papā gregorii terruit quo minus sapiam scriberet in ocio?
Eo nēpe t̄pis qđ exē ipsi⁹ verbis liquet obscurissimā et extremā ptem
ezekielis tā diligēt ꝑ elegāter exposuit. H̄z esto alij ioleuit mos dī
es alij sunt. et alij hoīm mores: et tpa periculosa non istant iā sed exis-
tant. Fraus et circuuentio et violentia: iualuere super terrā. Calump-
niatorꝫ multi: defensor rarus. Obiqz potentiores opprimūt pauperiores
non possum⁹ deesse oppressis. non negare iudiciū iniuriā pacientibꝫ. Ni
si agitent cause. audiant partes iter partes: iudicari quid potest. Agi-
tent cause: sed sicut oportet. Nam is modus qui frequentatur execrabi-
lis plane: et qui non dico ecciam. sed nec forū deceret. Miror nāqz quē
admodū religiose aures tue audire sustinēt huiuscemoī disputationes
aduocatorū. et pugnas verborum: que magis ad subuersionē ꝑ ad in-
uentionē pficiūt veritatis. Corrige prauū moze: et p̄cide linguas vani-

7

loquas: et labia dolosa claudere. **H**i sunt qui docuerunt linguas suas loquendatium: disertum aduersus iusticiam. eruditum pro falsitate. **S**apietes sunt ut faciant mala: eloquentes ut impugnent verum. **H**ij sunt qui instruunt a quibus fuerant instruendi: astruunt non comperta sed sua: struunt de christio calumpnias innocentie: destruunt simplicitatem veritatis: obstruunt iudicij vias. Nichil ita absque labore manifesta facit veritatem: ut brevis et pura narratio. Ergo illas quas ab te necesse erit iterare causas. neque enim eis necesse erit. diligenter velis si breuitate decidere assuescas: frustratoriasque et venatorias percidere dilatioes. Causa vidue iteret ad te: cum pauperis et eius qui non habet quod det. **N**ihil alias multas poteris committere terminandas: quod plures nec dignas audiencia iudicare. Quid enim opus est admittere illos: quorum peccata manifesta sunt precedentia ad iudicium? Tanta est impudentia nonnullorum ut cum manifeste ambitionis prurigine scateat tota facies cause eorum. non erubescat audientiam flagitare: publicantes se metipso ad multorum conscientias. in quo vel sue solius satis poterant confundi iudicio. Non fuit qui retunderet attritas frotes: et ideo plures feci sunt et magis inducerunt. **N**e nescio quoniam viciosus conscientias viciorum non refugit: et ubi oculi sordent vniuersi fetorum minime sentit. Quis enim verbi causa unquam auarus auarum. imundus imundum. luxuriosus luxuriosum erubuit: Plena est ambitionis ecclesia: non est iam quod horreat in studijs et molitionibus ambitionis: non plus quam speluca latronis in spolijs viatorum. **S**i christi discipulus es: ignescat zelus tuus exurgat auctoritas aduersus impudentiam hanc et generali pestem. Intuere mecum sic faciente: et audi dicente. Qui me miserrat: me sequatur. Non parat aures ut audiat. si flagellum quo feriat. Verba nec facit nec recipit: nec ei sedet iudicaris. si insequitur punies. Causam tamen non tacet: quod videlicet domini orationis negotiatio fecissent. Ergo et tu fac similem. Erubescat vultu tuu istiusmodi negotiatorum si fieri potest: si non timeat. Et tu flagellum tenes. timeat numerari nec fidat in numeris si diffidat. Abscondatur es suu a te: scientes effundere quam accipere patiorum. Nec studiose et constanter agendo multos lucrifices turpius sedatores. lucrum honestioribus officiis videntur: micos ne

vel audeant huiusmodi attempare seruabis. **A**dice illud quod non parum proficiet et ad ferias quas tibi suadet. Ita nempe non tibi pauca momenta tempore redimes ad vacandum considerationi: quedam ut dixi negotia non audiendo: quedam alius committendo: que tua digna putaueris auditio. fideliter quodam et accommodo ipsi cause copendio terminando. **D**e quod consideratione his addere aliqua cogito: sed sub alterius sane principio libri: atque hoc sit finis istius: ne duplo te oneret minus suavis oratio. si et longa fuerit.

Eplicit liber primus bti bernardi de consideratione. **I**ncepit secundus

Memor promissi mei quo ecce iam aliquotdiu teneor apud te vir optime papa eugenii: volo ab ipso absoluere me vel sero. Pudaret dilationis: si michi conscientia forem incurie aut contemptus. Non est ita: sed incidimus ut ipse nosti tempus graue. quod et ipsi pene viuendi usui videbat idicere cessationem dum studiis: cum scilicet dominus provocat peccatis nostris ante temporis quodammodo Iesus sit iudicasse orbem terre inequitate quidem. sed misericordia oblitus. Non peccat proposito suo: non sui noi. Nonne dicit in gentibus ubi est deus eorum? Nec mirum. Ecce filii et qui christiano censemur nostrarum prostrati sunt in deserto: aut interfici gladio. aut fame consumpti. Effusa est contentio super principes: et dominus eriare fecit eos in iuio et non in via. Contentio et felicitas in viis eorum: pauperes et merores et confusio in penetralibus regum eorum. Quoniam confusi pedes annuntiantium pacem: annuntiantium bona. **D**iximus pax et non est pax: promisimus bona et ecce turbatio. Quasi vero temeritate in corpore isto. aut levitate usi sumus. **C**ucurrimus plane in eo non quoniam in certum: sed te iubente. immo per te deo. **Q**uare ergo ieiunauimus et non aspergitur humiliauimus alias nostras et nesciuitur. Nam in his oibus non est auersus furor eius: sed adhuc manus eius extenta. Quoniam patienter interim adhuc audit voces sacrilegas: et egipcios blasphemates quae callide eduxerat eos ut occideret in deserto. **E**t quidem iudicia domini vera. **Q**uis nesciat. **A**c iudicium hoc abyssus tanta: ut videar michi non immitto pronuntiare beatum qui non fuerit scandalizatus in eo. **E**t quomodo tamen humana temeritas audeat reprehendere: quod minime comprehendere valet. **R**ecorde

8

mur supernox iudiciorū q̄ a seculo sūt: si forte sit consolatio. **Nā** quidā ita dicit. **M**emor fui iudiciorū tuorū a seculo dñe: et cōsolat⁹ sum. **R**em dico ignotā nemī: et nūc nemini notā. **N**empe sic se hñt mortaliū cor da⁹: qđ scim⁹ cū nccē non est: in necessitate nescim⁹. **M**oyses educurus populū de terra egypti: meliorē illis ē pollicit⁹ terrā. **N**āqñ ipm̄ aliter seq̄ret popul⁹. solam sapiēs terrā. **E**duxit: educos tñ in terrā p̄ promi serat non introduxit. **N**ec ē qđ ducis temeritat⁹ iputari q̄at. tristis et i opinati euent⁹. **O**ia faciebat dño i perāte. dño coopante. et opus confirmante sequentib⁹ signis. **S**z p̄plus inq̄s ille dure ceruicis fuit: semp contētiose agēs contra deū et moysen seruū ei⁹. **V**ene. **A**li increduli et rebelles. **H**i aut̄ quid? **I**p̄los interroga. Quid me op⁹ ē dicē qđ fatent̄ ipsi. **D**ico egovnū. Quid poterat pfice qui sp̄ reuertebāt cū abularēt? **Q**n̄ et isti p̄ totā viā non redierūt corde in egyptū. **Q**đ si illi ceciderūt et pierunt ppter iniqtatē suā: miramur istos eadem faciētes eadem pas sos. **S**ed nūquid eoꝝ casus aduersus pmissa dei. Ergo nec istorū. **N**e q̄ eni aliquñ pmissiones dei iusticie dei p̄iudicant. Et audi aliud. **P**ecāuit beniamyn: accingunt̄ relique trib⁹ ad vltionē. nec sine nutu dei. Deni qđ ipse designauit ducem p̄eliaturis. Itaq̄z prelian̄ freti et manu vali diori et causa potiori: et qđ bis et maius ē fauore diuino. **A**t p̄ terribilis deus i consilijs super filios boim. Terga dēdere sceleratis vltores sceleris. et paup̄orib⁹ plures: sed recurrūt ad dn̄m. et dñs ad eos. **A**scē dite inq̄t. **A**scendūt denuo: denuoq̄z fusi et cōfusi sūt. **I**ta deo primū qui dem fauēte sc̄do et iubēte: iusti iustū certamē ieunt et succubūt. **S**z q̄ īferiores certamē eo fide supiores īuenti sūt. **Q**uid putas de me facēnt isti: si meo bortatu iterato ascēderent: iterato succubēnt? **Q**n̄ me audi rent monētē tertio repetere iter. repetē op⁹: i quo semelā et sc̄do frus trati forent. **E**t tamē israelite vnā et alterā non reputātes frustratio nē: tertio parāt et superāt. **S**ed dīcūt forsitan isti. **V**nde scim⁹. qđ a domino sermo egressus sit: **Q**ue signa tu facis: vt credamus tibi: **N**on est qđ ad ista ipse respondeā: p̄cendū verecūdie mee. **R**esponde tu pro me et p̄ te ipso sc̄dm ea que vidisti vel audisti: aut certe sc̄dm qđ tibi inspi

rauerit deus. Sed forte miraris me prosequi ista: qui aliud pposueram
Facio non oblit⁹ ppositi: sed qđ a pposito non iudicē aliena. Nempe de
consideratione vt memini sermo m̄ ad tuā dignationē. Et sane magna
ista res: et egens consideratione nō mīma. Qđ si res magnas a magnis
considerari oportet: cui eque vt tibi id studij cōpetit. qui parē sup ter-
rā non habes. Sed tu scdm ptātem et sapiam datā tibi desuper facies
de hoc. Non est mee huīlitatis dictare tibi sic vel sic fieri quicq;. Suf-
ficit int̄imasse oportere fieri aliquid vndz et eccl̄ia consolet̄: et obstru-
atur os loquentiū iniqua. Nec pauca vice apologie dicta sunt: vt ipsa
qualiacūq; habeat conscientia tua ex me. vñ me habeat excusatū. et te pit̄
Et si non apud eos qui facta ex euētib⁹ estimāt: certe apud teipm̄. Per
facta cuiq; et absoluta excusatio. testimoniū conscientie sue: michi pro mi-
nimo est. vt ab illis iudicer qui dicūt bonū malū. et malum bonū: lucē
tenebras. et tenebras lucem. Et si necē sit vnum e duob⁹ fieri: malo in
nos murmur hoīm qđ in deum esse. Bonū michi si digneē me vti pro clī
peo: libens excipio in me detrahentiū linguas et maledicas. et venena
ta spicula blasphemorū. vt non ad ipm̄ perueniant. Non recuso inglo-
rius fieri: vt non irruat in dei gloriā. Quis det michi gloriari in voce
illa. qm̄ ppter te sustinui obprobriū: operuit cōfusio faciē meā. Gloria
michi est consortē fieri xp̄i: cuius illa vox est obprobria exprobantiū
tibi ceciderunt super me. Nunc iā recurrit stilus ad suā materiā: et in
ea que pposueram. suo tramite gradiat̄ oratio.

Et primo quidem ipsam considerationem quid dicam conside-
ra. Non enim id per omnia quod contemplationem itelligi
volo: quod hec ad rerum certitudinē. illa ad inquisitionem
magis se habeat. Juxta quē sensum. potest contēplatio quidem diffini-
ri. verus certusq; ītuitus animi de quacūq; re. siue apprehensio veri nō
dubia: consideratio aut intensa ad vestigandum cognitio. vel intencio
ani vestigantis verum: qm̄ qđ soleant īdifferēt pro inuicē usurpare.
Iam qđ ad consideratiois atinet fructū. quatuor ut occurruit tibi cōs-

9

derāda reor: te, que sub te. q̄ circa te, que sup̄ te sunt. **A** te tua cōsidera
tio inchoet: ne frustra extēdaris in alia, te neglecto. **Q**uid tibi p̄dest se
si vniuersū mundū lucreris? te vnu p̄dens. **E**t si sapiēs sis: deest tibi ad
sapientiā, si tibi nō fueris. **Q**ūntum vero? Ut qđem ego senserim totum?
Noueris licet oīa misteria, noueris lata terre, alta celi, profūda maris
si te nescieris, eris sīlis edificati sine fundamēto: ruinā non struā
faciēs. **Q**uicqd exstruxeris extra te: erit instar cōgesti pulueris, ventis
obnoxium. **N**on ergo sapiēs: qui sibi nō est. **S**apiēs sibi sapiens erit: et
bibet de fonte putei sui p̄imus ipse. **A** te proinde incipiat consideratio
tua: non solum autem, et in te finiat. **Q**uocūq; euage! cum salute: ad
te reuocaueris eā cum salutis frē. **T**u prim⁹ tibi: tu vltim⁹. **H**ume ex
emphi de summo oīm p̄fe: verbū suū emittēte et retinente. **V**erbū tuū
consideratio tua. **Q**ue si procedit, non recedat. **S**ic progrediat̄ ut non
egrediat̄: sic exeat vt nō deserat. **I**n acquisitione salutis nemo tibi ger
manior: vnicō m̄ris tue. **C**ōtra salutē p̄riā cogites nichil. **M**inus dixi
contra: p̄eter dixisse debuerā. **Q**uicqd se considerationi offerat qđ non
quo quō ad tuā ipsius salutē perueniat: respuendū. **E**t hec tui conside
ratio in tria quedā diuiditur: si consideres quid, et quis, et qualis sis.
Quid in natura? quis in p̄sona: qualis i morib⁹. **Q**uid verbi grā homo?
quis papa vel summ⁹ p̄tifex? q̄lis benign⁹, mansuet⁹, vel quitqd tale:
qm̄q; primū illū phicū sit magis p̄ apliū vestigare. **A**tt̄n est i diffi
nitione hoīs quā dicūt aīal rōnale mortale, qđ diligent⁹ si intueri li
bet, licet. **N**on est qđ tue in eo aut professioni obuiet aut dignitati: eīl
vero qđ saluti afferre queat. **N**ā considerati duo hec simul. rōnale mo
tale qđ is tibi exīt de occurrit frē? vt et mortale qđ i te est, rationale
huīliet, et rursum rōnale mortale confortet: qđ neutrum neglectui erit
hoī circumspēcto. **S**i qua adhuc p̄sens cōsiderāda requirit loc⁹, tractabū
tur infra: et forte vtili⁹ ex partiū collatione. **N**ūc quis sis et de quo sis
scūs, aduertēdū. **Q**m̄q; qđ dixi de quo, id iñ p̄tereundū putē, tue poti⁹
reliquendū agnitiōi. **I**llō dico, idignū tibi citra p̄fēm̄ ag ē: de tāta assūp
to perfectione. **Q**uid n̄i erubescas m̄im⁹ iueniri in magnis? qui te re-

cordaris mag nū in mīmis extitisse. Non es oblit⁹ p̄ime pfessionis? nō
excidit menti q̄ subducta est manū. sed ne affectui q̄dem: ipām ad singu-
la tua impia iudicia iſtituta. habē p̄ oculis nō erit iutile. Hec conſidera-
ratio te facit hōris conteptorē i honore ipo. Atz id magnū. Non rece-
dat a pectore: clipe⁹ tibi ē vel a sagitta illa. hō cū in honore eſſet non
intellexit. Loquere g⁹ tibi. Abiect⁹ erā in domo dei mei. Quale eſt hoc
de paupere et abieco leuari super gentes et regna? Quis ego. aut que
dom⁹ p̄is mei? vt ſedā excelsis ſublimior⁹. Hanc qui dixit michi. ami-
ce ascende ſuperi⁹: amicū forē fidit. Si minus inueniar: non expedit q̄-
dem. Qui eleuauit: et deicē potest. Hęra querela. qm̄ eleuās alliſſi me.
Non eſt qd̄ blandiā celſitudo: ſollicitudo maior⁹. Illa diſerimen inten-
dit: hec amicū probat. Hinc accingamur: ſi nolum⁹ tādem cū rubore no-
uissimū locū tenere. ſcm̄ ſuperiorē diſsimulare neq̄mus: fz ei ad quid
oimodis attendendū. Non ei ad dominandū opinor⁹. Nā et p̄pha cum
ſimilit leuaret audiuit: vt euellas et deſtruas. et diſpdas. et diſſipes et
edifices et plātes. Quid hor⁹ fastū ſonat? Rusticani magis ſudoris ſce-
mate quodā labor ſpūalis expressus ē. Et nos igit⁹ vt multū ſentiam⁹
de nobis. ipoſitū ſenſerim⁹ mīſteriū: non dñiū datū. Nō ſum ego maior⁹
p̄pha: et ſi forte p̄ p̄tate: ſed merito⁹ non ē compatio. Hec loquē tibi:
et doce teipm̄ qui alios doces. Puta te velut vnum aliquē de p̄phetis.
An non ſatis ad te? Et nimium. Sed grā dei eſt id qd̄ eſt. Quid? Eſto
qd̄ p̄beta? nūquid plusq̄ p̄pha? Si ſapis eris content⁹ mensura: quam
tibi mensus eſt de⁹. Nā qd̄ ampli⁹ eſt a malo eſt. Diſce exemplo p̄phetico
p̄lidere nō tā ad impitandū: q̄ ad facitādum qd̄ tēpus requirit. Diſce
ſarculo tibi eſſe op⁹ non ſceptro: vt opus facias p̄phete. Et quidem ille
non regnatur⁹ ascendit: ſed extirpat⁹. Putas ne et tu inuenias ali-
quid elaborandū in agro dñi tui? Et plūmū. Nō plane totū quere emū
dare p̄phete? aliquid filijs ſuis aplis qd̄ agerēt reliquerūt: aliquid parē
tes ipſi tui tibi. fz nec tu ad oē ſufficies? aliquid p̄fēcto tuo relictur⁹
eſ ſuccessori: et ille alij. et alij alij vſq̄ in finē. Circa vndecimā deniq̄
horam operari⁹ oc̄j arguunt̄: et mittuntur in vineā. Anteceſſores tui

apostoli audierūt. qz messis quidem multa: oparij aut pauci. Paternam
 tibi vēdicato hereditatē. **Nā** si filij et heres: vt p̄bes heredem euigila
 ad curā: et nō ocio torpeas: ne et ē dicat. **Quid** h̄as tota die ociosus
Multo min⁹ iueniri opz. aut delich⁹ resolutū: à resupinū pompis. **Nil**
 hoz tibi tabule testatoris assignat. **H̄z** quid: **Si** illaz tenore content⁹
 sis: curā poti⁹ hereditabis et operā: q̄ glām et diuicias. **Blādit⁹** cathe
 dza: **Specula** est. **Inde** deniqz super itendis: sonas tibi epi noie non do
 minijū sed officijū. **Quid** n̄ loceris in eminenti vnde oīa prospectes: qui
 super oīa speculator⁹ constitueris. **Enī uero prospēct⁹** iste. procinctū pa
 rit. non ocijū. **Quādo** libet glāri: vbi otiani non licet. **Nec** loc⁹ est ocio:
 vbi sedula v̄get sollicitudo oīm ecciarū. **Nam** quid tibi aliud dimisit
 sc̄s apostol⁹: **Qd** habeo inquit hoc tibi do. **Quid** illud: **Vnū** scio. non
 est aurū neqz argentū: cum ipse dicat. **Argentū** et aux nō ē michi. **Si**
 habere contigat: vtere nōpro libitu sed pro tpe. **Hic** eris vtens illis q̄
 si non vtens. **Ipsa** quidem qd ad ai bonū spectat: nec bona sunt nec ma
 la. **Vl̄us** tamen hoz bonus abusio mala: sollicitudo peior: questus tur
 pior. **Esto** vt alia quacūqz rōe hec tibi vēdices: sed nō apostolico iure.
Nec ei tibi ille dare qd non habuit potuit. **Qd** habuit hoc dedit: solli
 citudinē vt dixi sup eccias. **Nūquid** dñationē: **Audi** ipm. nō dñantes
 ait in clero: sed forma facti gregis. **Et** ne dictum sola huīitate putas
 non ecīā veritate: vox dñi est in euāgeliō. Reges gentiū dominantur
 eoꝝ: et qui ptātem habēt sup eos benefici vocant. **Et** ifert. **Vos** aut
 non sic: **Planū** ē apostolis interdicit dñatus. **Igī** et tu tibi usurpare
 audes à dñans aplātum: aut apostolat⁹ dñatū: **Plane** ab alterutro pro
 hiberis. **Si** vtrūqz simul habere voles: pdes vtrūqz. **Nlioquī** nō te ex
 ceptū illoꝝ numero putas. de quib⁹ q̄rit ds sic. **Ipsi** regnauerūt et non
 ex me: principes extiterūt et ego non cognoui eos. **Tā** si regnare s̄n deo
 iuuat: habes glām sed non apō deū. **At** si interdcm tenem⁹: audiam⁹ e
 dictū. **Qui** maior ē vrm ait. fiat sicut iunior: et qui predecessor est sicut q̄
 ministrat. **Forma** apostolica hec est: dñatio iterdicit. indicit ministra
 cō. **Que** et commendatur ipsius exemplo legis latoris: qui secutus ad

iungit. Ego autem in medio vestrum sum tamquam qui ministeriat. Quis se iam tytulo hoc inglorium putet? quo se prior dominus glorie presignavit? Merito paulus gloriatur in eo dices. Ministri Christi sunt: et ego. Et addit. Ut minus sapiens dico: plus ego. In laboribus plurimis; in carceribus habundantius; in plagiis supra modum; in mortibus frequenter. O preclarum mysterium. Quo non id gloriosissimum principatum? Si gloriari opus est forma tibi scorum prefigitur: apostolorum ponitur gloria. Parva ne tibi illa videtur. Quis michi tribuat simul fieri in gloria scorum? Clamat proha. Michi autem nimis honorificari sunt amici tui deus: nimis confortans est principatus eorum. Clamat apostolus. Michi autem absit gloriari: nisi in cruce domini nostri Iesu Christi. Hoc gloriari opto super optimo genere glorie: quod a apostoli. quod prophete delegere sibi transmisere tibi. Agnosce hereditatem tuam in Christi cruce; in laboribus plurimis. Felix quisque dicere potuit propter omnibus laborauit. Gloria est. sed nil in ea ianuam: nil molle nil resupinum. Si labor terret: merces inuitet. Unusquisque enim secundum suum labore mercedem recipiet. Et si ille plus omnibus laborauit: non tantum totum elaborauit. Et adhuc locus est. Exi in agrum domini tui: et considera diligenter hodie quanto adhuc de veteri maledicto siluescat spinis ac tribulis. Exi in propria mundum. Ager est enim mundus: is quod creditur tibi. Exi in illum non tamquam dominus sed tamquam villicus videre et percurare. Non exigendus es rationem. Exi dixerim quibusdam tue passibus intente sollicitudinis: et sollicitate intentionis. Neque enim ipsi qui iussi sunt ire in orbem universum. orbem circuerunt pretia corporis: sed mentis prudentia. Et tu leua oculos quosdam considerationis tue. et vide regiones si non sunt magis sicce ad ignem: quam albe ad messem. Quoniam multe quae putaueras fruges: diligent inspecte vepres pocius apparebunt. Immone vepres quidem: annose et vetustose arbores sunt. Sed non profecto fructifere: nisi forte glandium et siliquazzas quas porci manducant. Quousque occupant terram: Nonne si exis et cernis ista pudebit otiosam iacere secundum: pudebit sine causa falcam apostolicam accepisse? In hunc quemdam agrum psa ac patriarcha exierat. cum primo rebecca occurrit ei: et ut scriptura habet exierat ad meditandum. Ille ad meditandum: tu ad extirpare

11

dū egrediaris necē est. **T**ibi iā p̄cessisse meditatio debet: tempus faciē
di p̄e manib⁹. **S**i nunc hesitare īc̄pias: id quidem sero. **A**nte iuxta cō
siliūm̄ saluatořis sedisse de bueras: ante estimasse op⁹. metiri vires. ponde
rasse sapiam. merita compassē. sump⁹ computasse virtutū. **A**ge g° puta
tēpus putatiois adesse: si tñ meditatiois preiuit. **D**i cor mouisti: mouē
da iā lingua. mouenda est et man⁹. **A**ctingere iam gladio tuo: gladio
spūs qđ est verbū dei. **G**lorifica manū et brachiū dextrum in faciendo.
vindictā in nationib⁹. ī reparationes ī populis: in alligando reges eoz
īn compedib⁹ et nobiles eozū in manicis ferreis. **D**i hec facis: honoris
ficas misteriū tu. et misterium te. **N**on mediocris iste principatus. **E**x
turbare est hoc malas bestias a terminis suis: quo greges tui securi ī
pascua educantur. **D**omabis lupos: sed ouitus non dominateris. **P**as
cendas vtiqz non p̄mendas suscepisti. **D**i bene considerasti quis sis: hec
te oportere facere non ignoras. **D**orro sciēti et non faciēti: pccm̄ ē tibi
Non es oblit⁹ ubi legeris. **S**eru⁹ sciēs voluntatē domini sui et nō fa
ciens digna: plagis vapulabit multis. **S**ic ḡphete. sic apli facitabant.
Fortes fuere in bello: non mollis in sericis. **F**i fili⁹ es ap̄loꝝ et ḡphay
et tu fac similit. **V**endica tibi nobile gen⁹ similib⁹ moribus: quod nō
aliunde nobile qđ morū ingenuitate et fidei fortitudine fuit. **P**er hanc
vicerunt regna: operati sunt iusticiam: adepti sunt promissiones. **H**oc
cyrographū paterne tue hereditatis quod tibi euoluimus: vt inspicias
portionē que te cōtingit. **I**nduere fortitudinem et hereditasti. **P**ossu
de fidem. posside pietatē. posside sapiam. sed sapienciam sanctorum. ipsa
est timor domini: et habes quod tuum est: habes sine defraudatione in
tegrum paternum fundum. **P**reciosissim⁹ fundus. virtus est. **B**onus fū
dus humilitas: in quo omne edificium spirituale constructum crescit
ī templum sanctū in domino. **P**er hāc non nulli eciā possedere portas
īn imicorū. **Q**ue enim virtutū eque potuit demonum omnē debellare su
perbiā? tyrannidem homin⁹. **C**eterum cum omni indifferenter persone
hec sit quedam turris fortitudinis a facie inimici: nescio quo pacto ta
men vis eius maior in maiorib⁹. et in clarioribus clarior comprobat.

Nulla splendidior gemma in omni precipue ornatu summi pontificis.
Quo enim celsior ceteris: eo huilitate apparet illustrior et seipso. Argu-
ar forsan qd non satis primis explicitis ptibus. in scbas nescio quo
stilus excurrit: describere inchoans quale te oportet esse. cū needū qd
sis pleni expressisset. Credo erubescens in summo positum apice vide-
ri hoīem nudum: festinavit induere insignibus suis. Absqz his nempe
eo deformatior: quo illustrior pares. Nūquid potest abscoди ciuitatissupra
montem posite desolatio: aut latere sum? lucerne extinde supra cande-
labrum? Simia in tecto: rex fatuus sedens in solio. Et nunc audi cantii
cum meum minus suaue: sed salutare. Monstruosa res. gradus summus
et animus infimus: sedes prima et vita pma? lingua magniloqua et ma-
nus ociosa? sermo multus: et fructus nullus? vultus grauis. et actus le-
uis: ingens auctoritas. et nutans stabilitas. Admoui speculum?: fedus
se in eo vultus agnoscit: tu tuum gaudē dissimilem inueniri. Inspice
tamen et tu ne forte et si sit vnde merito placeas tibi: eciam in quo de-
beas displicere non desit. Volo gloriaris testimonio conscientie: sed no-
minus vt eodem ipso humiliaris. Kara vox: nichil michi conscius sum.
Cautior in bonis ambulas: si et mala non lateant. Qmōbrem vt dixe-
rimus noueris te. vt inter angustias que non desunt fruaris consci-
entie bono: magis autem vt scias quid desit tibi. Nam cui non desit? Om-
nia illi desunt: qui nichil sibi deesse putat. Quid si summus pontifex sis?
Nunquid quia summus pontifex? ideo summus? Infimum noris esse: si
summum putas. Quis summus? Cui addi non possit. Grauiter erras: si
te illum existimes. Absit. non tu de illis es: qui dignitates virtutes pu-
tant. Tibi ante experta virtus: qm̄ dignitas fuit. Augustus relinqui-
to illam sentenciam: alijsqz qui diuisi coli honoribus nō timuerunt. Ver-
bi gratia. Rabuchodonosor. alexandro. anthiocho. herodi. Tu vero:
considera non consummatione summum te dici: sed comparatione. Nec
me putas dicere compatione meritorum: sed ministeriorum. Dic te exissi-
met homo vt ministrum xp̄i: et quod absqz iudicio sanctitatis cuiuspiā
dixerim. summū plane iter mīstros. Alias niti te ad summū velim: nō

putare summū. aut velle putari. ante p̄f̄ sis. Nam quomō proficiſ ſi iam
 ſufficiſ tibi. Non ſit proinde tibi aut pigrū veſtigare qd deſit: à fateri
 qd deſit verecundū. Loquē et tu voce āncellosis tui. nō qd iā acceperi:
 aut iā pſecuſ ſum. Et rurſum. Ego me non arbitror comprehendifſe.
 Hec ſcīa ſcōrum: hec longe ab illa que inflat. Hāc qui apponit. apponit
 et dolorem: ſed dolorem huuc nemo vñ p̄ſapiens ſubterfugit. Et qd
 p̄e medicinalis dolor: per quem ſupor ille letalis animi duri et impe-
 nitentis excluditur. Et ideo sapiens qui dicere potuit: et dolor meus ī
 conſpectu meo ſemper. Nunc iam repetende reliquie: ſi que ſunt loci il-
 lius a quo paulo ante diuertimus. Age indagem adhuc diligentius
 quis ſis: quā geras videlicet pro tempe personā in ecclia dei. Quis es?
 Sacerdos magnus: ſummus pontifex. Tu princeps epoꝝrum: tu heres a
 poſtolorū. Tu primatu abel. gubernatu noe. patriarchatu abraham.
 ordine melchisedeck. dignitate aaron. auctoritate moyses. iudicatu ſa-
 muel. potestate petrus: vñctione xp̄iſ. Tu es cui claves tradite. cui o-
 ues credite. H̄unt quidem et alij celi ianitores. et gregum paſtores: ſed
 tu tanto glorioſius. quanto differentiꝝ vtrumq; pre ceteris nomē here-
 ditatiſ. Habent illi ſibi aſſignatos greges. ſinguli ſingulos: tibi vni-
 uerti crediti. vni vnuſ. Nec modo ouium ſed et paſtorum tu vnuſ om-
 niū paſtor. Onde id probē queris? Ex verbo dñi. Cui ei nō dico epoꝝ
 ſed ecclā apostoloꝝ ſic absolute et indiscrete tote cōmiſſe ſunt oues? Si
 me iquit amas petre. paſce oues meas. Quas? Illius vel illius populos
 ciuitatis aut regionis? aut certe regni? Oues meas inquit. Cui non pla-
 num non deſignaſſe aliquas? ſed aſsignaſſe ōmes? Nichil excipitur: vbiſ
 diſtinguitur nichil. Et forte p̄ntes ceteri condiſcipuli erāt. cū cōmittenſ
 vni vnitatē oib⁹ cōmenđaret in vno grege et vno paſtore: ſecundū
 illud. Dna eſt columba mea. formoſa mea: perfecta mea. Obivnitas: ibi
 perfeſio. Reliqui numeri perfectionem nō habent. ſz diuisionē: receden-
 tes ab vnitate. Inde eſt quod alij ſinguli ſingulas ſortiti ſunt plebes:
 ſcientes ſacramenſū. Deniq; iacobus qui videbat colūpna ecclie. vna cō-
 tent? eſt iherosolima: vniuerſitatē petro cedens. Dulchre vero ibi po-

situs est suscitare semen defuncti fratris: ubi occisus est ille. Nam dic-
tus est frater dñi. Porro cedenti domini fratre: quis se alter ingerat
petri prerogative: Ergo iuxta canones tuos alij in partem sollicitudi-
nis: tu in plenitudine potestatis vocatus es. Aliorū potestas certis ar-
tatur limitibꝫ: tua extenditur et in ipsos qui p̄tatem super alios acce-
perunt. Nōne si causa extiterit: tu ep̄o celum claudere: tu ipsum ab epis-
copatu deponere. eciam et tradere sathanē potes. Stat ergo inconcus-
sum privilegium tuum tibi: tam in datis clauibus: q̄ in oībus cōmē-
datis. Accipe aliud quod nichilominus prerogatiuam confirmat tibi.
Discipuli nauigabant et dñs apparebat in litora. quodq; iocundius e-
rat. in corpore rediuiuo. Sciens petrus quia dñs est. in mare se imisit:
et sic venit ad ipsum: alijs nauigio puerentibus. Quid istud? Rempe-
signum singularis pontifici petri: per qđ nō nauem vna vt ceteri quisq;
suam. sed seculū ipsum suscepit gubernandū. Mare enī seculum ē: na-
ues ecclesie. Inde est qđ altera vice instar dñi gradiens super aquas:
vnicū xp̄i se vicarium designauit: q̄ nō vni p̄plo sed cunctis p̄esse debet
Diqdē aque multe: p̄pī multi. Ita cum quisq; ceterorū habeat suam:
tibi vna cōmissa est grandissima nauis facta ex omnibus ipsa vniuer-
salis ecclesia toto orbe diffusa. En quis es? Sed noli obliuisci eciam
quid. Nam et ego non sum oblit⁹ id me promisisse repetitum in opor-
tunitate. Qm̄ oportune cum eo quis es: eciam quod ante eras conside-
ras. Quid dico eras? Et nunc es. Quid de sinas intueri: quod nō desisti
esse? Una sane consideratio est quid fueris: et quid sis. Nam quis sis
factus: altera. Non oportet vt ista extundat illam. in scrutinio tui. Es
enim vt dixi adhuc quod eras: et non minus hoc es. q̄ quod factus es
post: forte et magis. Veniqz illud natus es: mutuatus hoc. non in hoc
mutatus. Non reiectum illud: sed istud adiectum. Trademus vtrumq;
simul: nam vt prefatum me memini collate ex inuicem ambe res vtili-
ores fient. Dixi supra consideranti quid sis: naturam occurrere qua es
homo. Nam homo natus es. Porro percunctanti quis. persone respon-
debitur nomen quod est ep̄us. quod quidem factus non natus es. Quid

tibi hoc videtur ad purum esse: cui principalius pertinere. quod factus an
quod natus: Nonne quod natus: Hoc ergo consulo tibi consideres maxime. quod
maxime es: hoiem videlicet quod et natus es. Nec modo quid natus sed et
qualis natus oportet attendas: si non vis tue considerationis fructu et
utilitate fraudari. Tolle proinde nunc hereditaria hec perizomata: ab
inicio maledicta. Disrumpere velamen foliorum telantium ignominiam:
non plagam curatium. Dele fucum fugacis honoris huius. et male colo
rate nitorem glorie. ut nude nudum consideres: quia nudus egressus es
de utero matris tue. Numquid insulatus? Numquid micans gemis? aut
floridus sericis? aut coronatus pennis? aut suffarinatus metallis? Si
cuncta hec veluti nubes quasdam matutinas velociter transeuntes et
cito pertransituras dissipet et ex suffles a facie considerationis tue: oc-
curret tibi homo nudus. et pauper. et miser et miserabilis. Homo do-
lens quod homo sit: erubescens quod nudus sit: plorans quod natus sit
murmurans quod sit. Homo natus ad laborem non ad honorem: homo
natus de muliere. et ob hoc cum reatu: brevivivens tempore. ideoque cum
metu: repletus multis miseris. et propterea cum fletu. Et vere mul-
tis: quia corporis et anime simul. Quid enim calamitate vacat nascen-
ti in peccato: fragili corpore. et mente sterilis? Vere ergo repletus cui
infirmitas corporis et fatuitas cordis cumulatur: traduce sordis. mor-
tis addictione. Salubris copula: ut cogitans te summum pontificem. at-
tendas pariter vilissimum cinerem non fuisse sed esse. Imitetur cogita-
tio naturae: imitetur et quod dignus est auctorae nature: summa ymag-
consocias. Nonne natura in persona hominis vili limo vite spiraculum colligavit?
Ite tibi sume formam tam de nostre concretione origis. quam de sacramento
redemptionis: ut altus sedens non alta sapiens sis: sed humilia de te sen-
tiens. humiliibusque consentiens. Proinde si consideras quantus es: co-
gita eciam qualis et maxime. Hec te sane consideratio tenet in te. nec
a te auolare sinit: non ambulare in magnis neque in mirabilibus supra
te. In te consistito. non infra deici: non attolli supra: non euadere in

longius: non extendi in latius. Tene medium: si non vis perdere modum
Locus medius: tutus est. Mediū sedes modi: et modus virtus. Omnem
extra modum mansionem: sapiens exilium reputat. Propterea non est illi ba-
bitare in longo quod ultra modum sit: sed ne in lato quidem quod extra
sit: porro nec in alto nec in ymo: quod alterum supra. alterum infra sit. De
nig et longitudo exterminium habere solet: et dilatatio scissuram. et alti-
tudo ruinam. et profundum absorptionem. Dico hec planius. ne putas me
ea loqui que apostolus comprehendere hortatur cum omnibus sanctis lon-
gitudinem. latitudinem. sublimitatem. et profundum: quod alterius erit et dis-
putationis et temporis. Nunc autem longum dico cum sibi homo longiorum
promittit vitam: latum cum in superfluas animus distendit curas: altum cum
de se plus presumit: profundum cum se plus deicit. Qui igitur longa sibi
metitur tempore: nonne vere ingreditur iter exterminij. trahens vite termi-
nos producere sollicitudine? Inde est quod in primis homines a se exules
per obliuionem. in alia per ianem sollicitudinem migrant secula. non pro-
futura ymmo nec futura. Similiter animus distentus in multa: multis
laceretur curis necesse est. Nempe immoderata extensio extenuationem:
et extenuatio nimia scissionem facit. Nam vero alta presumptio: quid
nisi ruinosa precipitatio est: Legisti namque ante ruinam exaltatur cor.
Quid e regione nimis pusillanimitatis deiecit: nisi desperata quedam
absortio est: In hanc fortis non deicietur: prudens. longioris vite non
abducetur incerto. Modestus moderabitur curas: temperabit a super-
fluis: non deerit necessaria. Porro iustus altiora se non presumet: sed
loquetur cum iusto. Si iustus fuero: non leuabo caput. Tu ergo in
hac consideratione tui cuncte ambules. et tota equitate verseris: ut
nec plus vero tibi tribuas: nec plus iusto parcas. Porro plus vero
tribuis. non modo arrogando tibi quod non habes bonum: sed et quod
habes ascribendo. Vigilanter discerne qualis ex te. et qualis sis do-
no dei: non sit in spiritu tuo dolus. Erit autem si tua partiens fidelis-
ter tibi: et que sunt dei deo sine fraude resignes. Ex te mala: bono a do-
mino esse persuasum tibi non ambigo. Hanc inter considerandum qua-

lis sis: et qualis fueris ad memoriam reuocandum. Conferenda posteri
 ora prioribꝫ. Profeceris ne in virtute in sapiencia. in intellectu. in sua
 uitate morū: an ab his forte qđ absit defeceris. Patientior sis. an im-
 patientior solito iracundior lenior ve: insolentior an humilior: affabi-
 lior an austerior: exorabilior an difficilior: pusillior animo an magna-
 nimior: seuerus magis an plusulum dissolutus: timoratior an forte
 fidentior ꝑ oportet. Qm̄ latus tibi patet campus. in hoc genere consi-
 derandi. Memoror ego pauca veluti quedam seminaria proferens: non
 tamē ipse serena. sed dans semen serenti. Oportet innotescat tibi zelus
 tuꝫ clementia tua: discretio quoqꝫ moderatrix virtutū earūdem. Qualis
 videlicet in donandis iurijs: qualis sis in vlciscendis: ꝑ in utroqꝫ p-
 uidus. modi. loci. temporis obseruator. Proorsus considerāda tria hec in
 v̄su virtutū h̄az: ne non sint virtutes si preter hec reperiant. Nempe
 eiusmodi non natura virtutes: sed v̄sus facit. Nam ex se indiferentes
 esse noscunt. Tuum est aut abutendo et confundendo facere vicia: aut
 bene ordinateqꝫ vtendo virtutes. Solent discretionis oculo caligan-
 te alterutrū sibi pripere loca: terminos occupare. Porro caliginis due
 sunt cause: ira et mollior affectus. Is iudicij censuram eneruat: illa pre-
 cipitat. Quomodo ab altero non periclitet. aut pietas clemencia: aut
 zeli rectitudo: Turbatus pre ira oculus: clemēter nil intuetur: suffusus
 fluxa quadam et muliebri mollicie animi. rectū non videt. Non eris in
 nocēs si aut punias eum cui forte p̄cendum esset: aut p̄cas ei qđ fuerat
 puniend⁹. In tribulationibꝫ qđ qualem te inueneris: nolo dissimiles. Si
 constantē in tuis: condolentē in alienis: gaudē. Recti corb h. E regione
 puerissimi. si cū in p̄rījs deprehendaris fortasse īpatiens: mīme tamen
 in alienis cōpatiēs sentiaris. Quid in p̄spēris: nichil ne ē qđ cōsidera-
 cione sollicitet. Est vtqꝫ. si diligēt attēdas. ꝑ rarus semp extiterit
 qui non vel modice in prosperitate animū relaxarit: a sui custodia et
 disciplina. Qn̄ hec incautis non fuit ad disciplinā: quod ignis ad cera?
 qđ solis radius ad niuē vel glatiē: Sapiens dauid. sapientior salomo
 fuit: sed blandientibꝫ nimis secūdis rebꝫ. alter ex pte. alter ex toto desi-

puit. **Magn**⁹ qui incidens in aduersa nō excidit vel parū a sapientia.
nec minor cui p̄ns felicitas si arrisit nō irrisit. **Qm̄q̄** facili⁹ iueneris
q̄ sapiam retinuerūt cōtraria sibi fortuna: q̄ qui p̄p̄icia non p̄diderūt.
Preferend⁹ ille et magn⁹ est cui inter prospera saltem risus iudecenti
or aut sermo isolentior: aut imoderatio cura vestis vel corporis non
irrepit. **E**t si rede sapiens hortat̄ sapientiā scribi in ocio: cauendum
et in ocio ocium est. **F**ugienda proinde ociositas. mater nugarum: no-
uerca virtutum. **I**nter seculares nuge nuge sunt: in ore sacerdotis
blasphemie. **I**nterdum tamen si incident. ferende sunt fortassis: referē
de num̄q̄. **M**agis iterueniendum caute et prudenter nugacitati. **P**ro-
rumpendum sane in seriū quid: quod non mōvtilit̄ sed libenter audiāt:
et super sedēant ociosis. **C**onsecrasti os tuum euangelio: talibus iam a-
perire illicitum. assuēscere sacrilegii est. **L**abia sacerdotis ait p̄beta.
custodiunt scientiam et legem requirūt de ore eius. non nugas profec-
to vel fabulas. **V**erbum scurrile quod faceti urbani ve nomine colorāe
non sufficit peregrinari ab ore procul: sed et ab aure relegandum. **F**e-
de ad cachinnos moueris: fedius moues. **P**orro detrahere an detrahē-
tem audire: quid horum dampnabilius sit. non facile dixerim. **D**e aua-
ricie non est quod tuum fatigem intuitum: cum pecuniam tamq̄ pale-
am dicaris habere. **N**on prosus non est: quod pro illa timeat̄ a iudi-
cij⁹ tuis. **S**ed est quod non min⁹ sepe. nec noxie minus insidiari iudi-
cantib⁹ solet: de quo maxime quid i tua lateat conscientia latere te no-
lim. **Q**uid illud sis queris? **A**cceptio personarum. **N**on parui te reū pec-
cati existimes: si facies peccatorum sumis: et nō potius causas iudicas
meritorum. **E**st item vicium cuius si te immunem sentis. inter oēs quos
noui ex h̄is qui cathedras ascenderunt sedebis me iudice solitarius: q̄a
veraciter singulariterq; leuasti te supra te iuxta prophetam. **F**elicitas
credulitatis hec est: cuius callidissime vulpecule magnorum neminem
comperi satis cauisse versutias. **I**nde eis ipsis pro nichilo ire multe: in-
de innocentium frequens addictio: inde preiudicia in absentes. **G**ratulor
aut̄ tibi nec ei assentatiois apud te vereor icurrē notā. gratulor inq̄

presidere te usq; adhuc absq; horū oīm querela multa: an sine culpa tu
videris. Nūc ad ea que sub te sunt cōsideratio ītendenda. At alteriō pī
cipij hoc: siquidē tuis occupationib; sermo breuiorū cōpetentiorū est.

H Explicit liber scđus bñ bernardi de cōsideratione. **I**ncepit tercius.

Inī supioris libri: huic principiū ponit. Itaq; iuxta p-
missum illiō. cōsiderāda q̄ sub te sunt. Quenā sunt illa. nō
est qđ a me querendum putas sacerdotū optime eugenī
rectiō fortasse q̄ non sunt queras. Orbe exēundū ei q̄ fer-
te volet explorare q̄ ad tuā nō ptinent curā. Parētes tui dīstinati nō
sunt aliquas regiones. sed ipsum debellatur orbem. Itē in orbem vni-
versum dictum est illis. Ipsi vero vendentes tunicas. emere gladios: ig-
nitū eloquiū et spm vehementem. arma potencia deo. Quo non perue-
nere victores incliti filij excusorum. Quo non sagitte potentium acu-
te cum carbonibus desolatorijs. Et quidē in omnem terram exiuit so-
nus eorum: et in fines orbis terre verba eorum. Penetrabant et incen-
debant verba illa: incensa igni. quem dominus misit in terram. Occum-
bebant strenuissimi bellatores sed non succumbebant: triumphabāt
et mortui. Nīmis confortatus est principatus eorum: constituti sunt
principes super oēm terrā. Eis tu successisti in hereditatē. Ita tu heres
et orbis hēditas. Itē quatenq; hec portio te cōtingat. à cōtigerit illos
id sobria cōsideratione pensandū. Non ei per oēm reorū modū: s; fane
quodātenus. Ut michi videā dispensatio tibi sup illū credita est: non
data possessio. Si pergis usurpare et hanc: contradicit tibi qui dicit.
Meus est orbis terre: et plenitudo eiō. Non tu ille de quo p̄pheta. Ee-
rit omnis terra possessio eius. Ep̄us hic est qui possessionem sibi ven-
dicat: et iure creationis. et merito redēptionis. et dono patris. Cui e-
nim alteri dictum est. postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tu-
am. et possessionem tuam terminos terre. Possessionem et dñiū cede
huic: tu curam illius habe. Pars tua hec: vltra te extendas manum.

Quid inquis? Non negas pesset; et dñari vetas? Plane sic. Quasi non
bene presit: qui pessit in sollicitudine. Numquid non et villa villico et p/
vulus dñs subiectus est pedagogos? Nec tamen ville ille: nec is sui domi
ni dominus est. Ita et tu presis ut prouideas: ut consulas. ut procureas
ut serues. Presis ut prodis. Presis ut fidelis seruus et prudens: quem
constituit dñs super familiā suā. Ad quid? Ut des illis escam in sepoze:
hoc est ut dispenses non imperes. Hoc fac: et dñari non affectes. hoī
homo. ut non dñetur tui omnis in iusticia. At satis superq; id intima
tum supra est: cum quis sis disputaretur. Addo tñ et hoc: nam nullum
tibi venenū. nullū gladium plus formido q̄ libidinē dnāndi. Certe ut
multū tibi tribuas. si multum deceptus non es: nil te existimas plus ac-
cepisse a magnis aplis. Recordare nunc vocis illius: sapientib; et insi-
pientibus debitorum. Et si non indebitā tibi ipsam censes. hoc quoq;
simul memento. debitoris molestum nomen seruienti potius q̄ dnānti
congruē. Seruus in euāgelo audit. qñtum debes dño meo. Ergo si te
agnoscis sapientib; et insipientib;. non dnātorem s; debitorum: curan-
dū sumope tibi et tota vigilantia considerandū. quo et qui non sapiunt
sapiant. et qui sapiunt non despiciant: et qui despiciere resipiscant. At
nullum genus insipientie infidelitate ut sic loquar insipientius. Ergo
et infidelibus debitor es: iudeis. grecis. et gentibus. Interest proinde
tua dare operam quam possis. ut increduli conuertantur ad fidem: cō-
uersi non auertantur: auersi reuertantur. Porro peruersi ordinentur
ad rectitudinē: subuersi ad veritatem reuocentur: Subuersores inuic-
tis rationib; conuincātur: ut vel emendent ipsi si fieri potest: vel si nō
perdant auctoritatem facultatemq; alias subuertendi. Non oīno et ab
hoc insipientiū genere pessimo tibi dissimulādum. Dico aut hereticos
scismaticosq;: nam h̄j sunt subuersi et subuersores: canes ad scissionem.
Vulpes ad fraudem. Erunt inq; eiusmodi maxime tuo studio aut corri-
gendi ne pereant: aut ne perimant cohercendi. Esto de iudeis excusat
te tempus. Habent terminū suum qui preueniri non poterit. Plenitu-
dinem gencium preire oportet. Sed de ipsis gentib; quid respōdes? Im-

mo quid tua consideratio respondet tibi preunteanti sic? Quid visum est
 patrib⁹ ponere euāgeli⁹ metam⁹ verbum suspendere fidei donec infide
 litas durat? Qua ratione putamus subsistit velociter currens sermo?
 Quis primus inhibuit hunc salutarem cursum? Et illis causa forte qm̄
 nescimus aut necessitas potuit obstatisse? Nobis que dissimulandi est
 ratio? Qua fiducia. qua conscientia xp̄m vel non offerimus eis qui nō
 habent? aut veritatem dei in iniusticia detinem⁹? Et quidem quādoqz p
 ueniat gentium plenitudo necē est. Exspectamus in eas incīdat fides?
 Cui credere casu contigit? Quomō credent sine predicante? Petrus ad
 cornelium: philippus ad eunuchū missi sunt. Et si exemplum recentius
 querim⁹: augustinus a beato gregorio destinat⁹ formā fidei tradere an
 glicis. Et de h̄js tu ita tecum. Ego addo et de p̄tinacia grecoꝝ qui no
 biscū sunt et non sunt: iūcti fide. pace diuisi: qm̄ p̄ et i fide ipsa claudi
 cauerūt a semitis rediſ. Et item de heresi que clam pene vbiqz serpit
 apud aliquos seuit palam. Nam paruulos ecclesie passim et publice de
 glutire festinat. Queris vbi sit hoc? Vestri qui terrā austri tā sepe vi
 sit ant: ecce h̄j sciunt et possunt dicere tibi. Eunt et redūt per mediū
 illoꝝ aut trāseunt secus? Sed qd boni adhuc cū illis egerint necdū audi
 uim⁹: et forsitan audiūsem⁹ nisi p̄e auro hispanie salus populi viluis
 set. Tuum est et plage huic remedū p̄uidere. H̄z est insipiecia q̄ ipsam
 quoqz iam p̄modū stultam fecit sapientiā fidei. Quo et ipsam catholi
 cam pene totam hoc virus infecit? Nam dū et in ipsa quicqz q̄ nrā sunt
 querim⁹: fit vt inuicē inuidentes. iuicem puocantes exerceamur ad odi
 a. aimemur ad iūrias. armemur ad lites. cauilem⁹ ad dolos. feriemur
 ad detracōes. prumpam⁹ ad maledicā. opprimamur a fortiorib⁹. oppri
 mam⁹ ifirmiores. Qm̄ digne et laudabilē occupat̄ meditatio cord⁹ tui
 aduersus tam pestilens insipiente gen⁹. quam corp⁹ ipsum xp̄i que est
 multitudo credentiū occupasse cōsideras. O ambitio ambientium crux
 quo oēs torquens omnib⁹ places? Nil acerbūs cruciat⁹ nil molesti⁹ in
 quietat. nil tamē apud miseris mortales celebri⁹ negocij⁹ ei⁹. An non
 h̄minia aploꝝ plus ambitio ꝑ deuotio terit? An non vocibus ejus v̄z̄m

cotidie resultat palatum? **A**n nō questib⁹ ei⁹ tota legū. canonūq⁹ disci-
plina insudat? **A**n non spolijs eius omnis italica inbiat inexplicibili audi-
tate rapacitas? **Q**uid ita tua ipsius spūalia studia non saltē interci-
dit sed absidit? **Q**uocies sancta ac fecūda tua abortiri ocia fecit. inqē
tum et iquietans malum? **A**liud est qđ ab oppressis appellat⁹ ad te: aliud
autem qđ ambitio in ecclesia per te regnare molit⁹. **N**ec dēesse illis. nec
huic aliquaten⁹ assentire oportet. **O**m̄ vero īique fouet illa: spernū-
tur illi. **O**trisq⁹ tñ debitor es: illis ut erigas: istis ut reprimas. **E**t qm̄
īcidit de appellationib⁹: prosequi aliquaten⁹ nō erit ab re. **M**agno in
bis et pio opus intuitu est: ne quod magna fuit necessitate prouisum.
male vtendo reddat inutile. **M**ichi videtur et in multam posse eos de-
uenire pniciem: si non summo moderamie additent⁹. **A**ppellatur de toto
mundo ad te: id quidem in testimoniu singularis primat⁹ tui. **A**t tu si
sapias non primatu gaudebis: sed fructu. **A**p̄lis dictum est. **I**n hoc nolite
gaudere qđ spūs subiciuntur vobis. **A**ppellatur ad te ut dixi: et vt naim
tam fructuose qđ necessarie. **O**tinā cum oppressus clamat senciat oppres-
sor: et non superbiat impius vnde īcenditur pauper. **Q**uid tam deco-
rum vt ad inuocationem tui nominis oppressi effugiant? versuti non
refugiant? **Q**uid e regione tam peruersum. tam recti alienum vt lete-
tur qui malum fecit? et qui tulit inaniter fatigetur? **I**n humanissime
non moueris erga hominem. cui illate iniurie cumulauere dolorem:
et laboris itineris et dampna expensarum. **S**ed nichilominus ignauissi-
me ī illum non moueris: qui huic tot calamitatum partim auctor p-
tim extitit causa. **E**uigila homo dei cum hec contingunt. **M**oueatur
miseratio: moueatur indignatio tua. **A**lteram les⁹: alteram ledenti de-
bes. **C**onsoletur ille dampnorum resarcitu suo: satisfactione iuriay. **F**i
ne calūpniaay. **C**ū isto ita agat vt peniteat fecisse qđ nō timuit facē: et
nō de penis īnocentis rideat. **A**rbitror idē debē pati illū q̄ sine cā for-
te appellauit. **F**ormulā hāc iusticie pfigit tibi et dñe incomutabil rō
eq̄tatis. et ni falloz ipa appellationū lex: vt illicite surpata appellō nee

7

prosit appellanti nee appellato oblit. **D**e quid enim frustra fatigatus sit
homo? Quā plenū iusticie. ut sese potius leserit: qui voluit proximum.
Appellasse inique iniquū est: iique et ipse iniquaz appellationum fo-
mes. Inqua autem omnis appellatio: ad quā iusticie inopia non coegit.
Appellare non ut graues: sed si graueris licet. **A**ppellantum a sentencia
Ante sentenciā improbe oīno nisi ob manifestū grauamen presumitur
appellatio. Qui igitur non grauatus appellat: liquet qz aut grauare in-
tendit. aut tēpus redimere. Non est aut suffugium appellatio: sed refu-
gium. **O**ntos nouim⁹ appellasse pulsatos: quo interi liceret. qd numqp
licet. Non nullis eciam quo adixerunt licuisse appellationis suffragia ne
faria scimus: verbi gracia. incestum. adulterium. **Q**uale est hoc turpitu-
dini patrocinari? quod vel maxime formidari a turpibus oportebat?
Quousqz murmur vniuersae terre aut dissimulas? aut nō aduertis? **Q**uo-
usqz non euigilat consideratio tua. ad tantam appellationum confusio-
nem atqz abusione? **P**reter ius et fas. preter morem et ordinem fiūt
Non locus. non modus. non tempus. non causa discernitur aut persona.
Presumuntur leuiter passim: plerumqz et nequiter. **D**olentes maligna-
ri? nonne his potissimū terrori solebant? **N**unc terrori ipsi ex his ma-
gis fiunt: atqz id bonis. **A**ntidotum versum in venenum: non mutatio
dextre excelsi hec. **A**ppellantur boni a malis ut non faciant bona: et su-
percedent a voce tonitruī tui formidates. Deniqz appellantur epi. ne
illicita audeant matrimonia soluere vel prohibere. **A**ppellantur ne rapi-
nas. ne furtas. ne sacrilegia et que eiusmodi sunt punire vllaten⁹ vel co-
hibere presumant. **A**ppellantur ne indignas et infamas psonas a sacris
officis beneficjave repellere seu amouere queant. **Q**uod tu iuuenis re-
medium morbo huic. ne quod repertum ad remedium fuit reperiatur
ad mortem? **Z**elatus est dñs domū orōnis factā speluncā latronum. **T**u
etis minister dissimiles miserozū refugium datū arma iniquitati? **D**i-
deas proripi passim partes oppressoz: et prorumpere ad appellantū nō
tam grauatos qp grauare volentes. **Q**uid hoc misterij tuū est cōsidera-
re: non meum est commentari istud. **E**t cur inquis male appellati non

veniunt ostensuri īnocētiā suam? maliciā conuictur? Dico quod dicē
ad hoc solent. Nolum? vexari frustra. In curia esse. qui procluius faue
ant appellibus. foueant appellationes. Cessuri rome. domi cedere sa
tius. Fateor me non oīno decredere his. Quem das michi in tam cre
bris appellationibus que hodie fiunt?: qui expensas itineris vel numi
num restituerit illi quem forte appellari. Mirum vero si ita omnes et
appellantes iusti. et appellati rei vestro examine īuenti sint. Diligite
īnquit iusticiam: qui iudicatis terram. Parum est iusticiam tenere: ni
si et diligas. Qui tenent teneant: qui diligunt zelantur. Amatoz iusti
cie: requirit iusticiā et psequit̄ eā. Porro omnē īiusticiā persequitur.
Nichil tibi vt illis qui appellationes venationes putant. Pudet elogij
qd apud ethnicos īā vertit̄ in pabolam. duo mouimus ceruos pingues
Ut mitius loquar. plus facecie q̄d iusticie hic. Tu si amas iusticiam: ap
pellationes non affectas. sed sustines. Verumptamen quid emolumenti
affert ecc̄is dei tua vnius hoīis iusticia?: vbi sentencia praeualet aliter
affectorum? Ad istud loci illius erit: cū ceperint versari q̄ circa te sunt
Nunc vero nō te existimes ociose vacare considerationi huic q̄ appella
tioēs ad legitimū s̄ fieri potest reuoces v̄su. Et si hinc mea querat̄ vel
poci? curetur sentencia: dico appellationes vt nō contēpnendas sic nec
v̄surpandas oīno. Porro horū qd̄ insolentius censeam. haut facile dix
erim? nisi qd̄ v̄surpatio qndam videtur inducē contemptus nccitatem:
ac p̄ hoc forte acrius insectanda q̄ amplius nocet. Aut non vere nocē
cior est mala ī se. ī partu peior? Nonne ipsa est que ipsum ius quoqz
nature aut extenuat aut exterminat? Nam sepe rebus eciam preciosissi
mis p̄ec̄ graciā nō modo demit sed adimit. Quid sacramentis accep
tius? Usurpata tñ ab indignis indigne ve tractata: minime acceptan̄.
Magis habent damnationē: quia debitam venerationem non habēt
Fateor grande et generale mundo bonū esse appellationes: itcqz tam ne
cessarium qm̄ solem ipsum mortalibus. Reuera qdam sol iusticie est: p̄
dens et redarguens opera tenebraz. Proorsus fouende et manu tenēde:
h̄ quas extorxit necessitas. non calliditas adiuenit. Usurpatorie sunt

eiusmodi omnes non subuenientes in necessitate : sed opitulantes iniqui
 tati. Quid ni veniant in contemptum? Quanti ut talibus quoqz defer-
 rent eciā de p̄rio cessere iure: ne longo et cassō itinere fatigarentur.
 Plures tamē sua amittere non ferentes: appellatioēs min⁹ oportunas
 et celsa noīa īportunius contēperunt. Dico aliquid quod ad rem pti-
 net exempli causa. Quidam sibi publice desponsarat vxorem. Adeſt di-
 es celebris nuptiarum. Parata oīa: inuitati multi. Et ecce homo con-
 cupiscens vxore proximi sui in vocem appellationis inopinate prozu-
 pit: affirmans sibi traditā prius. suam potius esse debere. Stupet spon-
 sus. herent omnes. sacerdos non audet progredi. Frustratur omnis ap-
 paratus ille: descendit quisqz in domum suam. suam cenam manducatu-
 rus: sponsa a mensa et thalamo sponsi suspenditur. quousqz romā redi-
 tum est. Parisius contigit hoc . nobili galliarum ciuitate: sede regia.
 Kursum in ciuitate eadem. quideam sibi desponsata vxore diem consti-
 tut nuptiaz. Interim emergit calūpnia: dicentib⁹ quibusdā nō debere
 coniugi. Ad iudiciū eccie causa de lata est. Sed nō exspectata sentēcia:
 appellatum est sine causa. sine grauamine. solo frustratorie dilationis in-
 tuitu. At ille siue perdere que pauerat. siue dilecte tamdiu frustrari cō-
 tortio nolens: nichilominus quod p̄posuerat contempta siue dissimula-
 ta appellatione peregit. Quid illud quod ī antisiodorensi eccia nuper a
 quodā adolescentē p̄sumptū est? Nempe defuncto sandō ep̄o: volentib⁹
 clericis aliū vt moris est eligere sibi. interuenit ille appellās et vetans
 ne fieret. quousqz isset et redisset ab vrbe. Cui tñ appellationi nec ipse
 detulit. Nam cū videret se contēpni tamqz qui irrōnabiliter appellazz
 asscitis quos potuit sibi. tercia die post factā ab alijs electionē fecit suā
 Cum itaqz ex his et innumeris talibus liqueat non ex contemptu gig-
 ni usurpationē. sed ex usurpatione contemptū: videris tu qd sibi velit
 qd zelus vester assidue pene vendicat illū. istum dissimulat. Vis p̄fec-
 tius cohercere cōtemptū: Cura in ipso vero pessime matris prefocari
 germen neqz: quod ita fiet si usurpatio digna aīaduersione multetur.
 Tolle usurpationem: et contemptus excusationē nō habet. Porro iex

cusabilitas ausum explodet. Non sit proinde usurpator: et contēptor
nullus erit. aut admodū rarus. Vene facis tu qd̄ appellationum nega-
to suffragio. īmo suffugio. multa remittis negotia ad cognoscentes: vel
qui noscere citius possint. Vbi ei certior ac facilior notio ibi decisio tu-
tior expeditioꝝ esse potest. Qm̄ plenū ḡre qd̄ multoꝝ pīde et labori
bꝝ pcis et sumptibꝝ. At quibꝝ sic credas: id tibi: oīmodis attendendū.
Poterā multa de eodem utilit̄ addere his: s̄z memor p̄positi mei cōtentꝝ⁹
interim occasiōne dedisse. ad alia transeo. Et primū qd̄ occurrit: m̄ me
trāseūdū reor. Preces: et singulariē. Ad qd̄: Eget tibi dico cōsideratioē
Nūquid vt de subditis crescas? Nequaꝝ: s̄z vt ipsi de te. Principe te cō
stituerūt: sed sibi nō tibi. Alioquin quo pādo te reputas supiōrē his. a
qbꝝ bñficiū mēdicas? Audi dñm. Qui p̄ātem hñt sup eos: bñfici vo-
cant. Ad istud de his q̄ foris sunt. Quid ad nos? Tu id mēdaciē diceris
si nō tā bñficiō esse ꝑ bñficijs pelle itēdas. Parui deieciꝝ aī est. de sub-
ditis nō profcm̄ querē subditoꝝ: sed questū p̄riū. In summo presertim
oīm nichil turpius. Qm̄ pulchre mḡ gentii. parentes filijs. non filios
debere censuit thesaurizare parentibꝝ. Non mediocris glorie vox illa
idem t̄dem ipſi: non requiro datū sed fructū. At iā trāseam̄ et hinc: ne
quis morā in his meā avaricie in te notā interpretetur. Que ꝑ longe
a te sit. libro superiori testat̄ sum: sciens quanta et in quanta tua ne-
cessitate respuris. Ad te p̄inde scripseri ista: non p̄pter te. Nēpe qd̄ tibi
scribit̄: soli p̄delle non decet. Hic locus avariciā carpit. a quo vicio im-
munis satis tua opinio est: an et opus tu r̄ideris. Videris tñ ut obla-
ta a pauperioribꝝ taceā que tāgere nō ad q̄escis. germanicos detum uis-
se saccos: sed precio non massa. Argentū reputatum est fenum? sumarj̄
non leuati sartinis: onusti nichilomin̄ repatriant vel iūti. Noua res
Qn̄ hacē aurum roma refudit. Et nunc romanox consilio id usurpa-
tū non credim̄. Duo venerunt ambo locupletes et ambo rei: siquidem
vnus magūtinus coloniensis alter? alteri grā gratis reddita est: alter
idign̄ credo cui grā reddere audiuīt. Cū quali veste intrasti: cum tali
egredieris. O vocē magnificā: vocē p̄sus apostolice libertatis. Quid

min⁹ ab illa hec habuit pecunia tua. tecū sit in perditionē nisi qđ in
 illa plus zeli in ista plus modestie sonuit. Quid ille de transmarinis p-
 tibus pene a finibus terre. terra et mari currens pro epatu suis et ali
 enis facultatibus rursus emendo. Jam enim emerat prius. Tuit mula
 sed retulit: non omnia tamen. Iocidit miser in manus alias: accipe
 re qđ dare potentiores. Bene fecisti tuas in vtroqz seruans innoxias
 nec imponere scilicet ambitioso ne supponere iniquo mammone acqui
 escens. Non sic a paupere epo continuisti: dans quod daret ne immu
 nificus notaretur. Accepit clam quod palam dedit. Sic de tuo sacculo:
 consultum est verecundie viri. Sic quoqz curie morem gerēs tuo: bene
 ficio iūdiam declinavit eorū qui diligunt munera. Non potest abscon
 dere: et factum nouim⁹ et personā. Audire grauat. Et ego eo libentus
 predico: quo tu id molesti⁹ audis. Si tibi sic expedit: et michi sic. Cā
 non oportet xpī gloriam me filere: qđ nec te querere tuam. Et si pergis
 murmurare adhuc: respondebitur tibi ex euangilio. Quāto es precipi
 ebatur: tātō magis plus predicabant dicentes. Bene omnia fecit. Audi a
 liud: si tamē alio. Ad idem enim fortassis pertinere quis dicat. Tua cō
 sideratio viderit hoc. Michi vide⁹ non longe a vero dissentire: qđ id for
 te inter auaricie spēs locandū putauerit. Ego vero illi⁹ aut spēm esse
 aut spēm habere nō negari. Hane interest tue pfectiois: et malas res.
 et malas pariter spēs deuitare. In altero consciē: in altero fame cōsulit
 Puta tibi non licere et si alias fortasse liceat: quicqđ fuerit male colo
 ratum. Deniqz interroga maiores tuos: et dicet tibi. ab oī specie mala
 abstinete vos. Hane minister dñi dñm imite⁹: quia ipse ait. Qui michi
 misstrat me sequatur. Et habes de illo. Dñs regnauit decorē induit. in
 duxit domin⁹ fortitudinē. Tu quoqz esto fortis in fide. decorus in gloria
 et pbasti te imitatem dei. Fortitudo tua. fiducia fidelis consciē: decor
 tu⁹ splendor bone opiniois. Ita queso iduere fortitudinem: etenī gau
 diū dñi fortitudo tua. Porro specie tua et pulchritudine tua: nichilo
 min⁹ tamqđ p̄pria similitudine deleātur. Indue vestimentis gle tue: ves
 tire duplicebus quibus domesticos suos. fortis illa mulier iduere con

suevit. Non sit in conscientia nutrā infirmitas modice fidei: non sit in fama neutrū male spēi: et vestiris duplicibus. Et gaudet sponsus super sponsam aīam tuam: et gaudet super te deus tuus. Mirari quorsum hec. ignarus vñqz adhuc quid dicere velim. Non te tollo diutius. Mūr mur loquor et querimoniā ecclesiarum. Truncari se clamitant ac demē brari. Del nulle vel pauce admodum sunt: que plagam istam aut non doleant. aut non timeant. Queris qm: Subtribuntur abbates episcopis. ep̄i archiep̄is. archiep̄i patriarchis siue primatib⁹. Bona ne species hec. Mirū si excusari queat vel op⁹ sic facilitādo p̄batis vos habēt plenitūdinem p̄tatis: sed iusticie forte non ita. Facit hoc qz potestis: sed vtrū et debeat is questio est. Honorū ac dignitatū grad⁹. et ordines qui busqz suos. seruare positi estis nō iudicere: vt qdam vñcrū ait. Cui honorēm honorē. Spūalis homo ille qui oīa diiudicat vt ipse a nemīe iudicetur: oē opus suū terna quadā cōsideratioē preueniet. Prīmū quidem an liceat: deinde an deceat: postremo an expediat. Nā et si cōset in in xp̄iana vñqz phia non decere nisi qd licet: et nō expedire nisi qd decet licet: non cōtinuo tamē om̄e qd licet. decere aut expedire consequens erit. Age aptem⁹ si possum⁹ tria ipsa operi huic. At quo non indecēs tibi voluntate pro lege vñi: et qz nō est ad quē appelleris. p̄tatem exerce. negligere rōnem: Tu ne maior dñō tuo qui aīt: nō veni facere voluntatē meā: Qm̄qz non min⁹ dieidi q̄ elati aī est: veluti rartionis ex ptem non pro rōne sed pro libitu agere: nec iudicio agi sed appetitu. Quid tam bestiale: Et si indignū cuiuis vñenti rōne viuere vt pecus: q̄s in te rectore oīm tantā contumeliā nature. bōris iuriā ferat: Sic degenerādo qd absit: generale opprobriū fecisti p̄p̄iū tibi. Homo cum ī honore esset non itellexit compat⁹ iumentis insipientib⁹ et silis fact⁹ est illis. Quid itē tam indignū tibi. q̄ vt totū tenens non sis content⁹ toto: nisi minutias quādā atqz exiguae portiones ipsius tibi credite vniuersitatis tāqz non sint tue satagaz nescio quō adhuc facere tuas. Dbi eciā meminisse te volo pabole natan: de hoīe qui centū oues habens. vñā que erat pauperis concipiuit. Huc q̄ veniat sc̄m ymmo fa-

enim regis abab: qui rerū summā tenebat, et vnam vineā affectauit.
Auerat deus a te qd ille audiuit: occidisti et possedisti. Nolo autem p-
 tendas michi fructum emancipationis ipsius. nullus est enī: nisi quod
 inde epi insolentiores monachi etiā dissolutiones fiūt. Quid qbet pau-
 periores? Inspice diligēti? taliū vbiqz libertoz et facultates et vitas:
 si non pudenda admodum et tenuitas in his. et in illis secularitas inue-
 nitur. Matris noxie libertatis: gemina soboles hec. Quid ni peccet li-
 centius vagū et male liberum vulgus? cum non sit qui arguat? Quid
 ni licentius quoqz spoliatur ac depredetur inermis religio? cum non sit
 qui defendat? Quo enim refugium illis? Nunquid ad epos dolentes in
 iuriam? Ridentibus profecto. aspiciunt oculis: sive que faciunt mala: si
 ue que paciuntur. Que demum veilitas in sanguine isto? Vereor ne il-
 la ꝑ in pphera cōminatus est deus. ille inquiens in iniuitate sua mo-
 rietur: sanguinem autem eius de manu tua requiram. Si etiam et extol-
 litur qui subtrahitur. et cui subtrahitur vritur? qui subtrahit quomodo
 īnocens? Parum est. iuoluimus ignem. Audi apertius. Si is qui murmu-
 rat secundū aīam mortuus est. qui instigat quomō vivit? Quomō vero
 non reus mortis amboz et sive pariter? qui gladium dedit vnde ambo
 morerētur? Hoc est qd dixerā. occidisti et possedisti. Adeo qd q audiuit
 scandalizant: indignatur. detrahunt et blasphemāt hoc ē vulnerātur ad
 mortē. Non est bona arbor faciens fructū tales: insolentias. dissolutiones.
 dilapidationes. similitates. scanda. odia: qbz magis dolendum
 inter eccias graues ī micicias. perpetes qz discordias. Vides ꝑ verus
 sit sermo ille. oīa michi licet: sed non oīa expediūt. Quid si forte nec
 licet? Ignosce m: non facile adducor licitū consentire. qd tot illicita p-
 turit. Tu ne deniqz tibi licitū censeas. suis eccias ī utilare membris? cō-
 fundere ordinē? pturbare terminos. quos posuerūt patres tui? Si iusti-
 tie est ius cuiqz seruare suum? auferre cuiꝝ sua. iusto quomō poterit
 conuenire? Eras si vt summā: ita et solā institutā a deo vīam applicam
 p̄tatem existimas. Si hoc sentis: dissentis ab eo qui ait. Non est potes-
 tas nisi a deo. Proinde qd sequitur. qui p̄tati resistit dei ordinatio re-

sistit: et si p̄ncipaliter pro te facit. non tñ singulariter. Deniqz idem
ait. **O**is anima p̄tib⁹ sublimioribus subdita sit. Non ait sublimiori
tamq; in vno: sed sublimioribus tamq; in multis. Non tua ergo sola
potestas a dño: sunt et mediocres. sunt et iſeriores. Et quomodo quos
deus coniūxit. non sunt ſepandi: ſic nec quos ſubiunxit compandi. Mō
ſtrum facis: ſi manu ſubmouens digitum: facis pendere de capite ſuperi
orem manui. brachio collateralem. Tale eſt ſi in xp̄i corpore membra
aliter locas: qđ disposuit ipſe. Nisi tu putas aliū eſſe qui posuit in ecclia
quos dā qđem ap̄los. quos dā aut xp̄hetas. alios vero euangelistas. alios
doctores et pastores ad conſummationē ſcōrum in op̄i mīſterij. iedifi-
cationē corporis xp̄i: atq; hoc corp⁹ qđ ipſe paul⁹ tibi ſuo vere ap̄lico fi-
gurās eloquio. et capitī cōuenientiſſimē aptās. totū ex eo cōpactū perbi-
bet et connexū per oēm iunctū ſubmiſtratiōis. ſcb̄m opationē in mē
ſurā vni⁹ cuiusq; mēbrī augmentū corporis faciens. in edificationem ſui
in caritate. Nec vilem reputes formam hāc. quia in terris eſt: exēplar
habet e celo. Negq; ei filius potest facere quicq; niſi qui viderit p̄em
facientē: p̄ſerſtim cū ei ſub moysi noīe dīcū ſit. vide omnia facias ſe-
cundū exemplar qđ tibi in monte monſtratum eſt. Viderat hoc qui dice-
bat. Didi ciuitatem ſanctā ih̄u nouā deſcendentē de celo: a deo paratā
Ego enī xp̄ter ſimilitudinē dīcū reor⁹: quod ſicut illuc cherubin et ſe-
raphin ac ceteri quicq; vſq; ad archāgelos et āgelos ordinat̄ ſub uno
capite deo: ita hic qđ ſub uno ſolo pontifice primates vel patriarche.
archiepi. epi. p̄ſbiteri vel abbates. et reliqui in hunc modū. Non eſt
p̄ipendū qđ et deū habz auctore: et de celo ducit originem. Quod ſi di-
cat epius: nolo eſſe ſub archiepo: aut abbas nolo obedire ep̄ſcopo: hoc
de celo non eſt. Nisi tu forte angeloz quēpiā dicentē audisti: nolo ſub
archangelis eſſe: aut ex alio quolibet iſerioz ordinū aliquem non fe-
rentē ſub eſſe cuiq; niſi deo. Quid iquis: Prohibes diſpensare: Non ſz
diſcipare. Non ſum tam rudis vt ignorem vos diſpensatores poſitos:
ſed in edificationē. non in deſtructionē. Deniqz queritur inter diſpen-
ſatores: vt fidelis quis iuueniat. Obi uccitas uirget: excusabilis diſpen-

fatio est. **D**bi utilitas prouocat: dispensatio laudabilis est. Utilitas di-
 co cois. non propria. **N**am cum nichil horum est: non plane fidelis dispen-
 satio. sed crudelis dissipatio est. **N**on nulla tñ monasteria sita in diuer-
 sis epatibus qđ specialius pertinuerit ab ipsa sui fundatioē ad sedem
 apostolicā pro voluntate fundatorū quis nesciat. **S**ed aliud est qđ lar-
 gitur deuotio: aliud quod molitur ambitio impaciens sublectionis. **E**t
 hec dicta de his. **H**uperest vt generaliter sup vniuersum eccie statum i-
 gendat consideratio tua. **I**si plebes clericis. si clericis sacerdotibus. si sacer-
 dotes deo in ea qua oportet humilitate subiecti sint: si in monasterijs
 et religiosis locis sereuet ordo. vigilet dissiplina. si sup prava opera et
 dogmata censura ecclesiastica vigeat. si floreant vinee honestate et sci-
 monia sacerdotum. si flores fructus perturiant. obedienciam fidelium
 populorū. si demū vestra ipsoꝝ apostolica mandata et instituta ea qua
 dignū est sollicitudine obseruent: ne quid in agro dñi tui aut neglec-
 tu incultū. aut fraude subreptum iueniatur. **P**osse inueniri ne dubites.
Michi in promptu est vt multa et inumerā pretermittam que passim
 neglecta iacent: nonnulla eciam ex his que plantauit dextera tua con-
 uulsa monstrare. **N**onne os tui in remensi consilio subiecta capitula p-
 muigauit? **Q**uis ea tenet? **Q**uis tenuit? **F**alleris si teneri putas. **S**i non
 putas ipse peccasti? aut statuens qđ nō tenerent: aut qđ non tenent dis-
 simulas. **P**recipimus aisti. vt tam epi ꝑ clerici neqꝝ in superfluitate seu
 in honesta varietate coloꝝ. aut fissura vestiū. neqꝝ in tonsura. intuenci-
 um quoꝝ forma et exemplum esse debent. offendant aspectū: sed potius
 ita in suis actibꝫ errata condempnēt. et amore innocentie cōversatione
 demonstrēt. sicut dignitas exigit clericorū ordinis. **Q**uod si moniti ab
 epiſ suis infra. xl. dies non optemperauerit: ecclesiasticis beneficis eo
 rūdem pontificū auctoritate priuent. **E**pi vero si prefixā penā irrogaē
 neglexerit? qꝫ inferiorꝫ culpe ad nullos magis referēde sunt. ꝑ ad dei-
 des negligentes qꝫ rectores: tam diu ab officio pontificali abstineant.
 donec penam a nobis constitutam clericis sibi subiectis imponant. **T**
 h̄d etiam diximus adnedendum vt nullus in archidiaconū vel decanū

nisi diaconus et presbiter ordine^c. Archidiaconi vero decani et prepositi. q̄ infra ordines pnoiatos sunt. si iobediētes ordinari contēpserit honore suscepto priuent^c. Prohibem⁹ aut ne adolescentib⁹ vel iſtra sacros ordines cōstitutis. sed qui prudēcia et vite merito clarescunt. predicti concedant honores. Verba tua hec tu sanxisti. Quid effū mancipatū? Adhuc adolescentes. adhuc qui infra sacros ordines sunt: in ecclesia p̄mouent^c. Qd ad primū capitulū p̄tinet: luxus vestiū interdict⁹ sed non restrict⁹. Pena dictata. sed mīme secuta est. Nam q̄rtus annus est ex quo datū mandatū audiūm⁹: et neminē adhuc clericoz̄ priuatū bñficio. neminē ep̄porū suspensiū ab officio luxim⁹. At lucu amarissimo dignū qd secutū ē. Quid hoc? Impuītas in curie s̄bōles? Isolentie māter? radix ipudencie: transgressionū nutrix. Et beatus si omni satagā cura. oīm maloz̄ primā pentem cauere incuriā. Sed ad hoc tu opam dabis. Et nūc leua oculos tuos et vide si nō eque vt pri⁹ pellicula discolorz̄ sacrū ordinē decolorat: si non eque vt pri⁹ fissura enormis pene inguina nudat. Solent dicere non de vestibus cura est deo: et non magis de morib⁹. Ad forma hec vestiū: deformitatis mentium et morū indicium est. Quid sibi vult quod clerici aliud esse. et aliud videri volunt? Id qđem min⁹ castū. min⁹qz sincerū. Nempe habitu milites? quæ tu clericos: actu neutrum exhibent. Nam neqz pugnant vt milites: neqz vt clerici euangelizant. Cuius ordinis sunt? Cum vtriusqz esse cupiunt. vtrumqz deserunt: vtrumqz confundūt. Unusquisqz iuquit in suo ordine resurget. Iti in quo? An qui sine ordine peccauerunt? sine ordine peribunt? Aut si summe sapiens deus? veraciter creditur a summo vt qz ad deorsum nichil inordinatum relinquere: vereor nō alibi ordinandos q̄ vbi nullus ordo. sed sempiternus horroz̄ inhabitat. O miseranda sponsam talibus creditam panymphis: qui assignata cultū eius. p̄prio retinere questui non verent^c. Nō aīci p̄fecto sponsi. sed emuli sūt. Et de his satis q̄ sub te sunt. et si non ad materie copiam. que ē multa nimis: certe ad id qd p̄posui ego. Disenda iam que circa te sunt: sed ad ea osliū nobis liber quart⁹ aperiet.

Explicit liber tertii bti bernardi de cōsideratione. Incipit quartus.

Imichi plenus inotuisse amantissime eugenij priora quod liter acceptaris? secundum hoc vel fidentius in reliquum per ceſſissem vel cautius: aut certe ſubſtituſsem oī no. Nunc vero quia ob locorum diſtanciam id minime datur: non mireris si prodiſ exilioſ sermo anceps. verecude fateor ad medium veniens. Primus itaq; conſiderationis p̄tibus libris prioribus pertraictatis: in manib; eſt de his addere que circa te ſunt. Et ipsa quidem ſub te ſed quo priora eo ipoſtuniora tibi. Nempe corā poſita iuriam non ad mittūt: non diſſimulationē, non obliuione. Dehementius vrgentur, turbulentius irruunt: verendum ne obruant. Circa eiusmodi q̄ ſobria et intenta conſideratione opus ſit: p̄prio te expimento edocum ſatis non ambigo. Alioquin ſi non cauta oportunaq; inueniat conſideratio: occupatio continuabitur, et vexationis non erit modus: et ſollicitudis non erit finis. Non tempus vacuu: non liberum cor: plus laboris et minus utilitatis. Dico autem iſtancia tua illa cotidiana: ab urbe, a curia, a domētica ecclēſia tua. Nec inq; circa te ſunt: clerū et p̄plus tuū cui ſpecialiſ ep̄paris: ac per hoc ſpālis cure teneris debitor. H̄i q̄ qui tibi cotidie aſſiſtunt: ſeniores populi, orbis iudices: et qui itē de domo et mēſa tua ſunt, capellani, cubicularij, miniſtri quiq; diuerſis deputati officijs in obsequium tui. H̄i te familiarius viſitant, frequentius pulsant: moleſtius q̄ ſollicitant. H̄i ſunt qui non verentur iuſtitare dilectam: et anteq; velit. Et primo quidem clerū illū ordinatissimū eſſe decet: ex quo precipue in oīm ecclēſiam cleri forma p̄ceſſit. Dein oī qd perpeſā agit te pſente: id tibi turpius. Inter ē glorie ſcītatis tue, ut quos pre oculis babes, ita ordinati, ita ſint iuformati: quatinus tociū honestatis et ordinis, ipſi ſpeculu ipſi ſint forma. Inueniant p̄re ceteris oporti ex pediti ad officia hydonei ad sacramenta: ad plebes erudiendas ſolliciti: circuſpedi ad ſemet cuſtodiendos in oī caſtitate. Quid de populo loq; Populus romanū eſt. Nec breuius potui nec expreſſius tñ apire de tu

is prochianis qd sentio. Quid tam notū seculis p̄ proterua et fastus
romanozum? Gens insueta paci:tumultui assueta. Gens immitis et in-
tractabilis vslq adhuc:subdi nescia . nisi cum non valet resistere. En-
plaga tibi incumbit cura hec : dissimulare non licet. Rides me:forsitan
foxe incurabilem persuasus. Noli diffidere:curam exieris non curatio-
nem. Deniqz audisti.curam illius habe:et non cura vel sana illum. De-
rum dixit quidem.non est in medico semp relevetur vt eger. At meli
de tuis ppono tibi. Paulus loquit̄.plus oībus labozau. Non aut plus
omnib̄ profui. aut plus omnibus fructificau: verbum insolens. religio
sissime vitās. Alias aut nouerat homo quē docuit deus. qz vnusquisqz
scdm suū labore accipiet: non scdm prouentū. Et ob hoc in laboribus
poci p̄ in pfectibus gloriandū putauit:sicut habes ipsum alibi quoqz
dicente.in laboribus plurimis. Ita queso fac tu qd tuū est:nā deus qd
suū est.satis absqz tua sollicitudine et anxietate curabit. Planta. riga.
fer curam:et tuas explicuisti partes. Hanc incrementum vbi voluerit
dabit deus:non tu. Vbi forte noluerit:tibi depit nichil.dicente scrip-
tura. Reddet deus mercedem laborū scōrum suorum. Securus labor:quē
nullus valet euacuare defect̄. Et hec dixerī absqz preiudicio dīne po-
tentie et bonitatis. Scio induratū eoz p̄p̄ huius . sed potens est deus
de lapidib̄ istis suscitare filios abrahe. Quis scit si reuertat̄ et ignos-
cat̄; conuertat et sanet eos. Sed non est propositi michi dictere deo
quid facere debeat : tibi utinam possim que oportet et prout oportet
suadere. At locus dubius.et scrupulosa incidit disputatio. Nam vbi a-
doriat dicere qd sentio : video satis quid iminet. Clamabit̄ insuetum:
nam iustū negari non poterit. Ego vero ne insuetū quidem assenserī.
Nempe assuetū fuisse scio: ac per hoc indissuetum potuisse venire . sed
non redire in insuetum. In vero assuetum quis neget . quod constat
non modo aliquā factū: sed aliquādiu factitatū: Quid illud sit dicam : et
non p̄derit. Cur: Quia non placebit satrapis: plus maiestati p̄ verita-
ti fauentib̄. Fuerūt ante te qui se totos ouib̄ pascendis exponerent
pastoris opere et noīe gloriātes, nil sibi reputantes indignum nisi qd

saluti ouiu obuiare putarēt. Non querētes que sua sunt sed impenden-
 tes: impendere curā: impendere substancialē: impendere et seipso. Unde
 unus illoꝝ. Et ego ait super inpendar pro aiabus v̄riꝝ. Et tamqꝫ di-
 cerent. non venimus ministrari sed ministrare: ponebāt quociens opos-
 tuisset sine sumptu euangeliū. Unus erat de subditis questus. vna pom-
 pa. vnaqꝫ voluntas: si quo modo eos possent parare plebem perfectam
 Id oīmodis eciam in multa tribulatione cordis et corporis: in labore
 et erumpna. in fame et siti: in frigore et nuditate. Vbi nunc queso co-
 suetudo hec? Dubiūt dissimilis valde. Longe in aliud mutata sunt stu-
 dia: et vtinam non in peius. Cura tamē et anxietas et emulatio et sol-
 licitudo: fateor perseverant. Translata hec: non iminuta. Testimonium
 vobis perhibeo qđ nec subē parcitis: non magis qꝫ ante. diuersa autē
 locatio: dissimilitudinē facit. Magna abusio: pauci ad os legis latoris:
 ad manus omnes respiciunt. Non īmerito tamen. omne papale nego-
 cium ille agunt. Quem dabis michi de tota maxima v̄rbe qui te in pa-
 pam reciperit: precio. seu spe precij non interueniente. Et tunc potissi-
 mum volunt dñari: cum professi fuerint seruitutē. Fideles se spondent:
 vt oportunius fidentibus noceant. Ex hoc non erit consilium tibi a q
 se arcendos potent: non secretum quo se non ingetant. Si stante pro-
 foribus quoꝫ illorū. moram vel modicam fecerit ostiar ius: ego tunc
 pro illo esse nolo. Et nūc experire paucis: nouerī ne et ego vel aliquen
 mores gentis. Ante oīa sapientes sunt vt faciant mala: bonum autem
 facere nesciunt. H̄i inuisi terre. et celo: vtricqꝫ iniecere manus: imp̄n in
 deum. temerarij in sancta: sediciosi in iuicem: emuli in vicinos. in huma-
 ni in extraneos. Quos nemine amātes: amat nemo. Et cū timeri affec-
 tant ab oībus: omnes timeant necesse est. H̄i sunt qui subesse non sus-
 tinent: preesse non norūt. Superioribꝫ ifideles: inferioribꝫ ipotabiles.
 H̄i iuerecundi ad petendū: ad negandū frontosi. H̄i ipotuni vt ac-
 cepiant: quieti donec accipient: ingrati vbi acceperint. Docuerūt lin-
 guā suam grandia loqui: cū operent exigua. Largissimi promissores: et
 p̄cissimi exhibitores: blandissimi adulatores: et mordacissimi detrac-

tores. **S**implicissimi dissimilatores: et malignissimi pditores. **E**xcurrimus
huc: plenius te atq; expressius amonendum putantes horum que cir-
ca te sunt in hac pte. **J**am ad ordinem recurramus. **Q**uale est qd de spolijs
ecclesiarum emuntur. qui dicunt tibi euge euge. **P**auperum vita in plateis
diuitu seminatur. **A**rgentum micat in luto. **I**accurrit vndiqz tollit illud
non pauperior sed fortior. aut qui forte citius precucurrit. **N**on tam
mos iste. vel potius mores ista non cepit: in certinam desinat. **D**ed reliqua
psequamur. **I**nter hec tu pastor procedis deauratus. et multa circundat uia
rectate. **O**ues qd capiuntur. **S**i audire decet. domum magis quam ouium pascua habet.
Sez sic facitabat petrus. sic paulus ludebat. **V**ides omnem ecclesiasticum
zelum feruere. sola per dignitate euenda. **H**onorū totū datur: scitati nichil
a patre. **S**i cā requirete paulo sub missus agere. ac sociali te habere tempe-
taueris: absit inquit non decet. regi non cogruit. maiestati non conuenit
quam geras personā attendito. **D**e placito dei ultima mentio est: per iactura
salutis nulla cunctatio nisi quod sublime est hoc salutare dicamus: et quod glo-
riā redolet id iustum. **I**ta oē huile probo ducitur inter palatinos: ut faci-
lius qui esse quod qui apparere huic velit inuenias. **T**imor dñi simplici-
tas reputatur: ne dicam fatuitas. **V**irū circumspectū et amicū perire co-
sciencie: calumpnianē hypocritā. **P**orro amatorē quietis. et sibi iterum
vacantē: inutilem dicuntur. **Q**uid ergo tu? **E**uigilas ne adhuc ad istos qui
circūderunt te laqueis mortis? **Q**uelo sustine paulisper et supporta me
per immo da veniam. non tam temere quod timide hec loquenti. **E**muloz te ex-
mulatione bona: et certanā quod vehementi tam utili. **S**cio ubi habitas:
increduli et subuersores sunt tecum. **L**upi non oves sunt: talium tamē
tu pastor. **U**tilis consideratio qua forte iueneris. quo si fieri posset co-
uertas eos: ne ipsi subuertant te. **Q**uid diffidimus posse reuerti in oves?
et quibus verti in lupos potuerunt? **H**ic hic non pro tibi: ut peccat deus. **P**as-
torē te pro populo huic certe aut nega aut exhibe. **N**on negabis: ne cuius se-
dem tenes. te neget heredem. **P**etrus hic est. qui nesciē processisse aliquando
vel gemis ornatus vel sericis? non tecum auro: non vectus equo albo?
nec stipatus milite: nec circumstrepentibus septus ministris. **A**bsqz his

tamen credidit satis posse impleri salutare mā datum: si amas me, pasce
 oves meas. In hījs successisti non petro: sed constantino. Consulo tolerā
 da pro tēpore, non affectanda pro debito. Ad ea te pocius incito quozū
 te scio debitorē. Et si purpuratus et si de auratō icedens: non est tamen
 qđ horreas opam, curā ve pastoralem, pastoris heres. Non est quod e-
 rubescas euangeliū. Qm̄q; si volēs euangelizas: inter apostolos quidem
 eciam gloria est tibi. Euangelizare pasce est: opus fac euangeliste, et
 pastoris opus ipolesti. Dracones inquis me mones pascere et scorpioēs
 non oves: ppter hoc inq; magis aggredere eos: fz verbo nō ferro. Quid
 tu denuo usurpare gladiū temptes? quē semel iussus es reponere in va-
 ginā? Quē tamen qui tuū negat: non satis michi videtur attendere ver-
 bum dñi dicentis sic: Conuerte gladiū tuū in vaginam. Tuus ergo et
 ipse forsitan tuo nutu: et si nō tua manu euaginandus. Alioquin si nul-
 lo modo ad te ptineret et is, dicentibus aplis, ecce gladiū duo hic: nō
 respondisset dñs, satis est, sed nimis est. Ut ergo ecclesie et sp̄rita
 lis scilicet gladius et materialis? Sed is quidem pro ecclesia: ille vero et
 ab ecclesia exerendus. Ille sacerdotis, is militis manu: sed sane ad nu-
 tum sacerdotis, et iussum īperatoris. Et de hoc alias. Nūc vero arripe
 illū qui tibi ad feriendū creditus est: et vulnera ad salutē si non oēs, si
 nō vel multos, certe quos possis. Nō sum inq; melior qđ p̄s mei. Quē
 illoꝝ domus exasperans non dico audiuit? Sz non irrisit. Ideo tu insis-
 te magis si forte audiant et quiescant. Insiste et resistantibus. Dicēdo
 hec: forte nimius dicar. Nū nostra illa vox, insta oportune īportune?
 Hunc si audes nimiuꝝ appellato, pphete p̄cipit, clama ne cesses. Ad quos
 nisi ad sceleratos et pccōres. Annūcia iquit p̄plo meo sclera eoꝝ: et do-
 mui iacob pccā eoꝝ. Prudenter aduerte, et sceleratos phiberi, et pplm
 dñi. Puta idem de his: et si scelerati et si iniqui, vide ne audias, qđ vni
 ex his meis non fecisti, nec michi fecisti. Fateor̄ populū istū extitisse vs
 qđ adhuc dura frōte et īdomito corde: sz vtrū ne ecia īdomabili, nescio
 vnde liquide scire possis. Potest fore qđ necdū fuit. Si diffidis tu: sed
 apud dēū non erit īpossibile oē verbū. Si dura frōte sunt: durato et tu

et contra tuam. **N**il tam durū: qd̄ duriori nō cedat. **D**ns ad p̄f̄ham. **D**e
di frontē tuā duriorē frontib⁹ eorū. **V**nū ē qd̄ te absoluit: si egisti cum
pplō illo vt possis dicere. pplūs me⁹ qd̄ tibi debui facere et nō feci. **S**i
sic fecisti nec pfecisti: est demū qd̄ facias et qd̄ dicas. **E**xī de v⁹ chaldeo
rū: et dicio qz opz me et alījs ciuitatib⁹ euangelizare. **P**uto nec peni
tebit exilij: orbe pro v⁹rbe commutato. **V**eniamus ad collaterales et co
adiutores tuos: h̄j seduli tibi h̄j intimi sunt. **Q**m̄obrem si boni sunt.
tibi potissimū sunt: si mali eque plus tibi. **N**e te dixeris sanū dolentē la
tera: hoc ē ne te dixeris bonū. malis initentem. **A**ut si bonus sis. boni
tas tua soli⁹. quē fructū afferre potest. **D**icitur in supiori libro dixisse me
memini. **Q**uid inq̄ emolumenti affert ecclesia dei. tua vnius hominis
iusticia? vbi sentencia praeualeat aliter affectoz. **S**ed nec tuta tibi boni
tas tua obsessa malis: non magis q̄ sanitas vicino serpente. **N**on est q̄
te subducas malo in testina. **E**t e regione bonum domesticum eo ampli
us quo sepius iuuat. **S**ed siue lenēt siue grauent? cui rediū imputan
dum q̄ tibi qui tales aut elegisti aut admisiſti. **N**on de omnibus dico:
nā sunt quos non elegisti. sed ipsi te. **A**t ptātem non h̄nt: nisi quam tu
eis aut tribueris. aut pmiseris. **A**d idem ergo reuertimur. **T**ibi imputa
quitquid patieris ab eo q̄ sine te potest facē nichil. **H**is exceptis: de ce
tero non iconsideraverit vides eligēdi quicq̄ seu colligendi sunt in opus
misterij hui⁹. **T**uū est vndecūq̄ euocare et asciscere tibi exemplo moy
si. senes non iuuenes? sed senes non tam etate q̄ moribus: quos tu nos
ti qz senes ppli sunt. **A**n nō eligendi de toto orbe? orbē iudicaturi. **H**a
ne huic negocio non se igerat rogās. **C**onsilio nō prece agendū ē. **H**ūt
q̄ necessario a nobis rogantiū à extorquet iportunitas: à nc̄itas me
ret. **A**te istud in his que nrā sunt. **V**bi aut nō lic⁹ qd̄ volo facē? quis lo
cus roganti. **R**isi forte qui me rogat. hoc rogat vt qd̄ vult velle liceat
michi: et non magis vt velim. **A**li⁹ pro alio: alius forte et p se rogat
Pro quo rogaris: su suspecc⁹. **Q**ui ipse rogat pro se: iā iudicatus est.
Nec iterest per se an p alium quis roget. **C**lericū curiam frequētātem
qui non sit de curia; ad idem noz̄a p̄tinere ambientiū genus. **A**dulam-

tem et ad placitū cuiusq; loquentē vnū de rogantib; puta: ecia si nichil
 rogauerit. Scorpioni non est in facie qd formides: sed pungit a cauda.
 Si ad taliū blādicias cor tuū vt assolet molliri senseris: meineris
 scriptū: Omnis homo primū vīnū bonū ponit: cū autē iebriati fuerint
 tunc id qd dexterius est. Pari pondere estimarueis eius huīlitatē qui tū
 met: et eius qui sperat. Vīri callidi et dolosi p̄prium esse solet. tunc pre-
 tendere humilitatem: cum aliquid obtinere voluerit. De qualib; dicit
 scriptura. Est qui se humiliat nequit: et interiora eius plena sunt do-
 lo. De vobis ipsis sume sentencie hui⁹ euīdens ac familiare exemplum
 Qntos quos supplices admisiſti. postmodū sustinuitis graues & ſolētes
 contumaces. rebelles: Quod quidem interi⁹ malū tegunt principia: pos-
 teriora p̄dunt. Verboſulū adolescentē et ſtudentē eloquēcie cū ſapiētie
 ſit inanis: nō aliud p̄ iuſticie hōſtē reputes. Pro hui⁹ modi falſis fr̄ib;
 dicit tibi magiſter. Manus cito nemini ipoſueris. Excluso itaq; vni-
 ueroſo hoc peſtilenti genere hoīm: cure tibi maxie ſit introducere tales
 q̄s postmodū itroduxiſſe nō peniteat. Turpe ē tibi ſepi⁹ retractaē qd
 feceris: et iudiciū tuum frequenter p̄iūlari non dec̄. Diligēter p̄inde
 oē qd faciendum erit. traſta apud te: et cū his qui te diligunt. Traſta
 ante fc̄m: qz post factū ſera retractatio eſt. Sapientis consiliū eſt om̄ia
 fac cū consilio: et post factū non penitebis. Et hoc tibi persuade qui ab-
 mittendi ſunt. diſſicile in curia poſſe probari: et ideo ſi fieri poſteſt. vi-
 ros probatos oportere delegi non pbandos. Ros in mōſterijs oēs reci-
 pim⁹ ſpe meliorandi. Ad curia bonos facili⁹ recipere p̄ facere conſue-
 uit. Qd ſi plures in ea defeciſſe bonos. p̄ malos profeciſſe probauim⁹:
 qrendi ſane quib; nec defed̄ timeat. nec profectus optet. utpote iam
 pfectis. Itaq; non volentes neq; currentes assumito: ſed cunctātes. ſq;
 rēnuentes. Ecia cogē illos et cōpelle intrare. In talibus vt opinor re-
 quiescat ſpūs tu⁹. qui non ſint attrite frontis ſed verecundi. ſed timo-
 rati: preter deū tñ timeant nichil. nichil ſperent niſi a deo. Qui aduen-
 tantum non manus attendant: ſed neceſtates. Qui ſtent viriliter pro
 afflictiſ: et iudicent in equitate pro mansuetis terre. Qui ſint compo-

siti ad mores probati ad sanctimoniam. parati ad obedientiam. mansueti ad patientiam. subiecti ad disciplinam. rigidi ad censuram. catholici ad fidem. fidèles ad dispensationem. concordes ad pacem. conformes ad unitatem. Qui sunt in iudicio recti. in consilio prouidi. in iubendo discreti. in disponendo industrii. in agendo strenui. in loquendo modesti in aduersitate securi. in prosperitate deuoti. in zelo sobrii. in misericordia non remissi. in ocio non ociosi. in hospicio non dissoluti. in coniugio non effusii. in cura rei familiaris non anxii. aliene non cupidi. siue non preceps et in omnibus circumspecti. Qui legatione pro christo fungi quociens opus erit nec iussi renuant: nec non iussi affectent. Qui quod verecunde excusat: obstinatis non recusent. Qui missi post auxilium non eant. sed christum sequantur: qui questum legationem non estimant. nec requirant datum. sed fructum. Qui regibus iohannem exhibeant: egipciis moysen: fornictantibus phinees: heliam idolatris: helizem auaros: petrum mentientibus: paulum blasphemantibus: negotiantibus christum. Qui vulgus non spernant sed doceant: divites non palpant sed terreat: pauperes non grauent. sed foueant: minas principum non pauent sed contempnent. Qui non cum turba intrent nec cum ira exeat: qui ecclesias non spolient sed emendent. Qui marsupia non exhauriant: sed corda reficiant. et criminata corrigant. Fame prouideant siue: nec inuidant alienae. Qui orandi studium gerant. et usum habeant: ac de omni re orationi plus fidant. quam siue industrie vel labori. Quorum ingressus pacificus: molestus exitus sit. Quorum sermo edificatio: quorum vita iusticia: quorum presentia grata: quorum memoria in benedictione. Qui se amabiles prebeant non verbo sed opere: reverendos exhibeant sed actu non fastu. Qui humiles cum humilibus. et cum innocentibus innocentibus. duros dure redarguant: malignates cohercent: reddant retributionem superbis. Qui non de dote vidue et pauperiorum crucifixi se vel suos ditare sustinet gratis datos quod gratis acceperunt. Gratias facientes iudicium iuri patientibus: vindictam in nationibus: irepationes in populis. Qui de tuo denique spiritu instar illoꝝ lxx moysi accepisse cernantur: per quem siue absentes. si

ne p̄ntes contendāt placere tibi. placere d̄o. Qui ad te redēant fatigati
 quidem: sed non suffarciat. Simul et glāntes: non qđ curiosa seu p̄cio
 sa queqz terraz attulerit: sed qđ reliquerit pacē regnis. legē barbaris
 quietē monasterijs. eccl̄is ordinem. clericis disciplinā. d̄o populu accep-
 tabile. sed atopz bonoz̄ opm. Dignū reor ad mediū venire factum dul-
 cis memorie martini nři. Nostī hoc: s̄z an memineris ignoro. Is cardi-
 nalis presbiter funct̄ aliqñ legatione in datia: tam pauper remeauit
 vt pene expensis et equis deficientibus vix perueniret florentiam. Ibi
 ep̄us loci donauit ei equum: quo pisas v̄sqz. ibi eram⁹ tunc. prouect⁹ ē
 Post tridie credo secutus ep̄us. erat ei illi causa cū aduersario. et agē-
 di aderat dies: cepit require suffragia amicoz. Cūqz per singulos sollici-
 tarentur: vētum est ad martinum. Fiducia erat maior in illo: qui non
 posset īmemor esse recentis beneficij. Cum martin⁹ decipisti me īquit
 nesciebam tibi īminere negocium. Tolle equum tuum: ecce in stabulo ē.
 Et hora eadem resignauit illi. Quid dicis mi eugen⁹? Nōne alteri⁹ schi-
 res est redisse legatū de terra auri sine auro?: trāfisse per teriā argēti et
 argentū nescisse?: donū īsuper qđ poterat esse suspectū illico reiecisse?: S̄z
 o michi locū suauē vbi incidit occasio memorādi et noīandi suauissimi
 odoris virū. Ep̄m loquor carnotēsem. gaufridū: qui legationē in ptib⁹
 aq̄tanie xp̄z sumptib⁹ strenue ad mī strauit. idqz ānos plures. Rem
 loquor quā vidi ipse. Era cum eo in terra illa: cū a quodā presbitero p̄-
 sentat⁹ illi est p̄scis quē vulgo vocāt sturgeonē. Percūctatus legat⁹ qñ
 ti venierit?: non accipio inqt nisi recepis preciū: et resignauit solidos
 quīqz inuitō et verecūdo. Itē cum essem⁹ in quodā opido. dñā illi⁹ opi-
 di obtulit illi p̄ deuotione cū manutergio duas vel tres parapsides pul-
 chras: lignreas tamen. Quas aliqñdiū ituens homo scrupulose conscie,
 laudauit eas: sed non acq̄euit accipe. Qñ argenteas accep̄isset: qui lig-
 neas refutauit: Non fuerūt qui possent dicere legato. ditauimus abra-
 hā. Ip̄se vero cū samuele libere contionabat ad oēs. Loquim⁹ de me co-
 ram dñō et corā xp̄o ei⁹ vtrā bouē cuiusqz tulerim an asinum? Si quem-
 piāt calumpniatus sum. si oppressi aliquem? si de manu cuiusqz munus

accepi: et contempnā illud hodie. vobisq; restituā. **O** si talū daretur
copia virox quales pstrinximus nūc. **Q**uid te felicius? quid illo iocū-
dius seculo? Nonne secunda ab eternitate illoꝝ tibi temporū btitudo
videre? cum te qua quā versum pcedens. stipatū videres tam iclito ag-
mine beatorū? **S**i te noui heres: et altū trahens suspiriū. tecum loque-
ris? **P**utas fore posse quod dicit? **P**utas hic sum? quoꝝ hec fiant?
Quis det viuere ut videre cōtingat? **O** si vidrem in vita mea ecclesiā
dei. talibꝫ inixam colūpnis. **O** si domini mei sponsam cernerē tante cō-
missam fidei: tante creditā puritati. **Q**uid me beatius. quid ne securius
cum eiusmodi circa me vite mee et custodes spectarem simul et testes?
Quibꝫ oīa mea secure secreta cōmitterē? cōmunicarem consilia: quibus
me totū refunderem tāꝫ alteri m. **Q**ui si vellem aliquaten⁹ deuiare nō
sinerent: frenarēt precipitem. dormitantē suscitarēt. **Q**uoꝝ me reuerē-
tia et libertas extollentem reprimeret: excedentē corrigeret. **Q**uoꝝ me
constācia et fortitudo nutantē firmaret: erigeret diffidentem. **Q**uoꝝ me
fides et sanctitas ad queꝝ scā. ad queꝝ honesta. ad queꝝ pudica.
ad queꝝ amabilia et bone fame prouocaret. **E**t tunc reduc oculos mī-
eugenī ad eū qui nūc est curie seu eccie statū et studia prelatorꝫ: eorū
presertim q̄ sunt in circuitu tuo. **A**rd his hattē ego. **P**alpauī nō fo-
di parietē. **T**ibi liez fodere et videre: vt pote pphē filio. **M**ichi pgređi
nō est fas. **D**nū dico qđ ī facie ē. **R**idicule ministri vī. vestris se con-
presbiteris añferre conant. **N**on hoc rō habet? non antiquitas habuit
non consentit auctoritas. **E**t si de sua consuetudine calumpnia struit:
melius profecto illa. ꝑ summ⁹ ordo contempnit. **F**riuolū tamen satis.
vnde maxime optinere id volunt. **N**os sum⁹ inquiunt qui in omni cele-
britate dño pape coniunctiores assūlim⁹! sedenti piores assidemus: p-
cedentē posteriores pcedimus. **H**oc totū nō dignitatis priuilegiū. s̄ se
dulitatis debitū est: dyaconi nomē solemni ipsa administratione interp-
tās. **D**enīq; presbiteris ordinata cōfessione ambientibꝫ maiestate: vos
ad pedes sedetis. propiores assūlitis: vt habeat patiores. **I**n euangelīa
legimus q; facta est contentio inter discipulos: quis eorū videret esse

maior. **H**eatus es: si sic cetera circa te tenerentur. **T**edet iam curie exequi
 dum palatio: domi expeditat nos. **N**on non modo circa. sed quodammodo ita
 te sunt. **N**on est superflua consideratio qua intendis disponere domui tue:
 prouidere his qui in sinu tuo et in gremio tuo sunt. **E**go dico et necessariam.
Paulum audi. **S**i quis domui sue pessime nescit? quoniam ecclesie dei diligenciam
 habebit. Item si quis suorum maxime domesticorum curam non habet:
 fidem negavit. et est infidelis deterior. **E**t hec dicens non te moneo sum
 mis occupatum intendere infimis. et quasi minutum fieri: minimis im-
 pendere quod maximus debes. **Q**uid te intrices unde te eripuit deus? **H**ec
 inquit omnia adiciuntur vobis. **V**eruptamen et hec oportet facere: et illa
 non omittere. **A**t illa per te agitur: propter te etiam oportet prouideas qui pro te
 de his prouideantur. **N**on si unus est et seruis per se non sufficit simul et eius
 todie iumentorum et curie mensarum? tu per te quoniam intendere valeas et
 tue domus et domini pariter. de qua scriptum est. o Israel pro magna est dominus do-
 mini. **V**acuum proorsus a sollicitudine rex minorum et vilium oportet esse
 anim tam magnis et tam multis intentum rebus. **O**portet liberum: quem nul-
 la deorsum trahat indigna affectio. **O**portet rectum: quem nulla seorsum
 auertat sinistra intentio. **O**portet cautum: quem nulla subeat fur-
 tiva suspicio. **O**portet vigilem: quem nulla ad se abduceat peregrina
 et curiosa cogitatio. **O**portet firmum: quem nulla concutiat repentina
 turbatio. **O**portet inuictum: quem nulla fatiget vel continua tribula-
 tio. **O**portet amplius: quem nulla coartet rei talis amissio. **H**is te non
 dubites et bonis priuandis. et feriendis malis: si anim diuidens. et dei re-
 bus et tuis pariter reiculis volueris impetriri. **P**rocuradus quem iplices
 qui pro te molat. **P**ro te dico: non tecum. **Q**uedam propter temet facies? quedam
 per te et alios simul: quedam per alios et absque te. **Q**uis sapiens et in-
 telliget hec? **N**on est quod inter ista dormitet consideratio tua. **E**go ve-
 ro agenda domus tue sub eo genere quod nouissime posui locanda cen-
 fuerim. Per alium ut dixi illa facies. **I**t is si fidelis non fuerit: fraudabitur.
Si non fuerit prudens: fraudabitur. **Q**uerendus proinde fidelis et

pudens. quē constitutas super familiam tuam. Adhuc iūtilis est: si ter-
cium dē sit. Queris quid hoc? Illudoritas. Quid enim p̄dest ei. velle et
scire queq; disponere prout necesse est. si quod scit et vult non potest?
Danda ergo facultas agendi p̄ libitu. Si in p̄ejudicium ratiois pu-
tas hoc fieri: memento fidelem qui agere nichilominus p̄ ratione vo-
let. Attende prudentem: qui agere nichilomin⁹ p̄ ratione sciet. H̄z fi-
delis sollersq; voluntas tunc p̄derit: cū ei affatim suppetit vñ tota fa-
cilitate mancipet effectui. cunctis sine cundatione parentib⁹. Hubde n
di igit⁹ oēg: nullū paciatur contradicorem. Nemo qui dicat eur fecisti
sic. P̄tātem habeat excludere et admittere quos voluerit: mutare mī-
tros: trāsferre mīsteria ad quos et qn voluerit. Ita timori sit omnib⁹:
vt sit et vtilitati. Presit omnibus: vt omnibus prospicat et de omnib⁹
Clamdestinas et susurratas delationes non recipias aduersus eum: ma-
gis detractiones censueris. Et hanc velim generale tibi cōstitutas regu-
lam: vt vēm qui palam veretur dicere qd in aure locutus est. suspectū
habeas. Qd si te iudicante dicendum coazam ille rennuerit: delatozem
iudices non accusatorem. Itaq; vñus omnibus facienda iniungat: et
vni omnes respondeant. Tu illi habeas fidem: vacans tibi et ecclesie
dei. Si quomodo aut fidelis inueniatur. aut prudens: fidi potius con-
mittendum. Hane e duobus tucius hoc. Qm̄q; si ydoneus non reppe-
ritur: et si minus fidelem sustinere potius consulo: q̄ te immergere la-
berinto hūc. Memento saluatorem iudam equonomū habuisse. Quid
episcopo turpius q̄ incumbere suppledili. et substancialē sue scrutari
omnia: sciscitari de singulis: morderi suspicionibus: moneri ad queq;
perdita vel neglecta: Ad verecundiā dico quo rūndam eiusmodi scruta-
tantiū cotididie omnē substancialē suā: numerantū singula: de minutis
et quadrantib⁹ exigentū rationē. Non ita ille egipci⁹: qui ioseph tra-
ditis omnib⁹ ignorabat quid habet in domo sua. Erubescat xpianus:
xpiano sua non credens. Homo sine fide. fidem tñ habuit seruo: sup om-
nia bona sua constituens eū. Et hic erat alienigena. Mita res. Tatis
superq; epi ad manū habent quib⁹ aimas credant: et cui suas coimmit

tant facultatulas non inueniūt. Optimi videlicet estimatores rex: qui
 magnā de mīmis. paruā aut nullam de maximis curam gerant. Sed vt
 liquido datur intelligi: patienti⁹ ferim⁹ xpī iacturā q̄ nostram. Cotidi
 anas expensas. cotidiano reciprocam⁹ scrutinio: et cōtinua dñici gre
 gis detrimēta nescim⁹. De precio escarū et numero panū cum mīstris
 cotidiana discussio est: rara admodū cū presbiteris celebraē collatio de
 pccis populoꝝ. Cadit asina. et ē qui subleuet eā: perit aī a. et nemo qui
 reputet. Nec mirū: cum nec n̄os quidem assiduos sentiamus defedus.
 Nōne ad singulas supputatioēs istas irascimur. v̄zimur. anxiamur? Qm̄
 tolerabilius rerū q̄ mentiū sustinem⁹ iacturā. Quare inquit non magis
 fraudem patim⁹. Queso tu qui alios doces doce teipm̄ si tamē iam non
 docuisti: pluris te habere q̄ tua. Transitoria ista que st̄are ibi nullo
 pacto queunt: fac vt a te trāseant nō per te. Riuus q̄ fluit cauat terrā:
 sic discursus epaliū consciām rodit. Si potest torrēs in agros excurre
 sive lesionē fatorū: et tu te ista sine vulnere mētis posse tractare cōfidi
 to. Qimodis consulō stude as a te auertē concursum horū. Multa nesci
 as: plurima dissimules: nōnulla obliuiscaris. Sunt tamen q̄ ignorare
 te nōlīm: mores quorūq; et studia. Non oportet vt vicia domus tue v̄l
 tim⁹ scias: qd̄ q̄ plurimis nouimus contigisse. Qua ppter vt dixi aliis
 alia dispensem: de disciplina tu prouide. Illud nemī credas: si insolenti
 or coram te vel sermo sonuerit. vel habitus apparuerit. Manus tua su
 per eiusmōi: tu vlciscere iniuriā tuā. Impunitas ausum parit: ausus ex
 cessum. Domū epi decet scitudo. decet modestia. decet honestas: horum
 disciplina custos. Hacerdotis domestici. aut ceteris honestiores: aut
 fabula om̄ibus sunt. In vultu in habitu. in icensu illoꝝ qui circa te sūt
 nil residere impudicum. nil indecens patiaris. Discant a te coēpi tui co
 matulos pueros. et comptos adolescentes secum non habere. Certe in
 ter mitratos discurrere calamistratos non decet. Et memento quod sa
 piens admonet. Filie tibi sunt: noli faciem tuam hylarem ad eas ostē
 dere. Nec austoritatem tamen suadeo tibi. sed grauitatē. Illa infirmio
 res fugat: hec reprimit leuiores. Illa si assit odibilem: hec si desit con

temptibilem reddit. In oībus tamen modus melior. Ego nec severius
velim: nec dissolutus. Quid hac mediocritate gratius. ut nec de seue-
ritate sis oneri? nec de familiaritate contemptui? In palatio papam: do-
mi te patrem familias exhibe. Ament te domestici tui: si non. facito ut
timeant. Utilis semper custodia oris: que tamen affabilitatis graciam
non excludat. Ergo ubiqz frenanda lingua preceps: maxime aut in co-
uiuio. Ille conuenientior habitus si actu quidem sever? sis: vultu seren?
verbo serus. Capellani et q̄ tecū iugit dois intersunt officijs: non sine
sine honore. Tuum est tales tibi prouidere q̄ digni sint. Heruiat eis
ab oībus tamq̄ tibi. Necessaria de manu tua accipient. His contenti
sint que tu prouideris illis: tu vide ne egeant. Super hoc quē forte ab
aduentātib? petē dēphendes: iudica giezitā. id de ostiarījs. id de ceteris
officialib? decernendū. Verū hoc ex habundanti: nam formā istā iam
olim a te expositā recordamur. Quid tuo digni? aplatu? Quid salubri?
ad conscientiam honesti? ad famam? utilius ad exemplū? Optimus canon
qui picit auariciā ex calūpnia: hoc ē nō a conscientia tm. Libet iā et hūc
claudere librū: sed in calce aliq̄ veli vel andicā quasi epilogādo repe-
tere: vel addere pretermissa. Consideres ante oīa scām romanā ecciam
cui deo auctore p̄es. eccīaz m̄rem esse non dñam: te vero nō dñm ēpop
szvnū ex iphis. Porro frēm diligentiū deū: et p̄ticipē timentiū eu. De ce-
tero oportere te esse considera formā iusticie sc̄imonie speculū. pietatis
exēplar. assertorem veritatis. fidei defensorē. doctorē gentiū. xpianorū
ducē. amicū sponsi. spōse panymphū. cleri ordinatorem. pastorem ple-
biū. mḡm insipientiū. refugium oppressorū. pauperum aduocatum. mi-
seroz̄ spem. tutorē pupillorū. iudicem viduaz̄. oculū cecorū. linguā mu-
torū. baculū senū. vltorē scelerum. malorū metū. honorū gloriā. virgā
potenciū. malleū tyranorum. regum p̄em. legū moderatoz̄. canonū dis-
pensatorē. sal terre. orbis lumē. sacerdotē altissimi. vicarium xpī. xpī
dñi: postremo deū pharaonis. Intellige que dico. Dabit tibi dñs intel-
ledū. Ubi malicie iuncta est potēcia: aliqd tibi sup hoīem presumendū
Dule? tuus super facientes mala. Cimeat sp̄m ire tue qui hominē non

29

veret: gladiū nō formidat. Timeat orōem: qui āmonitionē contempnit.
Cui irasceris tui: deū sibi iratum non hoīem putet. Qui te nō audierit
auditux deū et cōtra se paueat. Qd reliquū est de his que supra te sunt:
incubit iam disputatio. Qm vno libro deo adiuuāte soluere spero: et
me pariter absoluere pmissione mea.

Explicit liber q̄rtus bt̄ bernardi de cōsideratione. Incipit quīntus.

Ibbi superiores et si de consideratione inscribantur plurimū
tamen habet actionis admixtū: dum res aliquas non cō
siderādas tū. sed agendas. docēt vel monent. At qui in
manib⁹ modo est. sola in consideratione versabitur. Que
nēm supra sunt. id quidem instat. actu non indigent sed inspecū. Non
est quod in eis actites. que vno modo sunt semp et in eternum. Porro
aliqua et ab eterno. et hoc velim sollerter aduertas vir sagacissime eu
geni. quia tociēs peregrinat̄ consideratio tua. quociēs ab illis reb⁹ ad
ista reflectit̄ inferiora et visibilia. siue iuenda ad noticiā. siue appetē
da ad usum. siue pro officio disponenda. vel actitāda: si tñ ita versatur
in his. vt per hec illa requirat. hanc pcul exulat. Dic cōsiderare: appre
piare ē. Sublimior iste presentiū ac dignior usus ē rerū: cū iuxta sapi
enciā pauli iūisibilia dei per ea q̄ facta sunt. intellectā conspiciunt̄. Da
ne hac scala diues non egēt sed exules? qd vidit ipse hui⁹ sentēcie auc
toz: qui cū diceret. iūisibilia p̄ visibilia conspici. signāter posuit a cre
atura mudi. Et vere qd op̄ scalis tenenti iā solium. Creatura celi illa
est: presto hñs per qd poti⁹ ista intueat̄. Vide verbū. et in verbo facta
per verbū: nec op̄ habet ex his q̄ fca sunt. factoris noticiā mendicare
Pecqz ei vt vel ipsa nouerit ad ipsa descendit: q̄ ibi illa videt ubi lon
ge melius sunt q̄ in seipsis. Unde nec mediū req̄rit ad ea corpis sensum:
sensus ipsa sibi. seipsa sentiens. Optimū videndi genus. si nullius eque
ris: ad oē qd libuerit te content⁹. Alioquin iuuari aliud. obnoxiu fieri
est: min⁹ q̄ a perfco istud. et min⁹ liberū. Quid qd et inferiorib⁹ eges:

Nōne preposterū hoc et idignū? **P**lane supiorū quedā iuria est: inferiōrū opam desiderare. **A** qua iuria nemo homī pfecte vindicabitur: nisi cum quisq; euaserit. i libertatē glorie filiorū dei. **N**empe erunt hī omnes docibiles dei: et nulla interueniente creatura. solo beati deo. **R**epatriasse erit hoc: exisse de patria corporū in regionē spūum. **I**psa est deus noster. maximū spūs. maxima māsio spūum beatorū: et ne quid hic sibi usurpet sensus seu ymaginatio. veritas est. sapiencia est. virtus est. et nitas. summū bonū. **V**nū interī absūmū: et ubi sumū vallis est et vallis lacrimarū: in qua sensualitas regnat. et consideratio exulat: in qua libere quidem et potestatiue se exerit sensus corporeus: sed intricatū ea ligat oculū spiritualis. **Q**uid igit̄ mirū si ope idigne aduena idiget? **E**t felix scđm tempū viator qui ciuiū beneficiū sine quo trāsire nō potest in obsequiū conuertere potuit: vtens nō fruens. vrgēs non potēs. exacerborū non supplex. **M**agnū ille qui vsum sensuū veluti quasdā ciuiū opea expēdere satagit: dispēsando in suā et multorū salutē. **N**ec ille minor q; hunc sibi gradū ad illa īuisibilia philosophando constituit: nisi quod hoc dulcū illud vtilius. hoc feliciū. illud fortius esse constat. **A**t omniū maximus qui spreto ipso vſu rerū et sensuū qntū quidem humane fragilitatis fas est: non ascensorū gradib;. sed iopinatis excessib;. auolare interdū contēplando ad illa sublimia cōsuevit. **A**d hoc vltimū genū illos p̄tinere reor excessus pauli: excessus non ascēsus. **N**ā raptū potius fuisse q; ascēdisse ipē se phibet. Inde ē qđ dicebat. Biue mēte excedimū deo. **P**orro hec tria ita contingūt. cū consideratio et si in loco pegrinationis sue. virtutis studio et adiutorio ḡre facta supiori. sensualitatē a p̄mit ne īsolecat: aut cogit ne euageat: aut fugit ne inquiet. In primo potentior: in secundo liberior: in tertio purior. Puritatis siquidem et alacritatis p̄iter alis sit ille volat. **D**is t̄bas cōsideratiois sp̄es p̄iis ī distingui noībus. **D**icamū si placet primam dispensatiuā: scđam esti matiuā: terciā speculatiuā. **H**orū noīm rationes. diffinitioēs declarabūt. Dispensatiua est consideratio: sensibusq; sensibilibus rebus ordinate et socialiter vtens. ad promerendum deum. **E**stimativa est consideratio.

prudenter ac diligenter queq; scrutās et ponderans ad īvestigandum
 dēū. Speculatiua est consideratio se in se colligēs. et quantū dīnit? ad
 iuuāt rebus huānis eximēs. ad contemplandū dēū. Puto vigilantē ad-
 uertis aliaꝝ hanc esse fructū:ceteras si non referant ad istā. qđ dicunt
 videri posse. sed nō esse. Et prior quidem absq; ītuitu huiꝝ multa serit:
 et nichil metit. Sequēs vero nisi ad istā se dirigat: vadit. sꝫ nō euadit
Ergo qđ prima optat. sc̄da odorat:tercīa gustat. **A**d quē tamē gustū
 pducunt et cetere. et si ēduis: nisi qđ prima laboriosiꝝ. sc̄da q̄etius pue-
 nit. **Dixisti** inqꝝ satis q̄ ascendat:eciā quo ascendendū dicē debes. **Falle-**
 ris si id speras: ineffabili ē. **Tu** me existīas loqui qđ oculꝝ nō vidit?: nec
 auris audiuit: et in cor hoīs non ascendit. **Nobis** īquit reuelauit dēus
 p sp̄m suū. **Ergo** que supra sunt non verbo docent: sꝫ spiritu reuelant
Verū qđ sermo non explicat. consideratio querat: orō expetat: mereat
 vita: puritas assequat. **H**ane eoꝝ āmonitꝝ que supra sunt. nō te existī
 mes mitti a me suspicē solē. lunā. stellas: non ipm firmamentū. non aqꝝ
 que sup celos sunt. **I**sta siquidem oīa et si supra loco: p̄cio ifra sunt et
 dignitate nature. **S**unt ei corpora. **T**ui porcio sp̄us ē: quo sugius quippiā
 frustra queris. qđ non sit sp̄us. **P**orro sp̄us est d̄s: sunt et angeli sci. et
 hñ supra te. **S**ed dēus natura angeli grā superiores sunt. **V**nū siquidem
 angeli et tui rō optimū est. **D**eus vero non sui aliqd optimū hz: vnu
 optimū totꝝ. Is et qui cū eo sp̄us sunt bti tribꝝ modis veluti v̄hs to-
 tidem: nrā sunt consideratione vestigādi. **O**pinione. fide. intellcū. **Q**uoꝝ
 ītentellecꝝ rationi innicitꝝ fides auctorati: opinio solaveri similitudie se-
 tuetur. **H**nt illa duo certā veritatē: sed fides clausam et inuolutā: intel-
 ligentia nudā et manifestā. **C**eterū opio certi nil habēs: verū p̄ veri
 similia querit potius q̄ apprehendit. **O**ino ī his cauenda confusio: ne
 aut incertum opinionis fides figat: aut qđ firmum fixumq; est fidei opi-
 nio reuocet in questionē. **E**t hoc sciendū quia opinio si habet assertio-
 nē temeraria est: fides si habet hesitationē infirma est. **I**tem intellectꝝ
 si signata fidei cēptet irrūpere: reputat̄ effractor. scrutator maiestatis.
Multi suā opinionē. intellcm̄ putauerūt: et errauerūt. **E**t quidem op-

nio, p̄t putari intellectus: intellectus, opinio nō potest. **D**ñ h̄ accidit: **D**ro
fecto qz h̄ falli potest: ille nō p̄t. **A**ut si falli potuit: intellectus non fuit,
sz opinio. **V**erū nempe intellectus certā habz nō mō veritatē: sz noticiā
veritatis. **P**ossum singula hec ita diffinire. **F**ides ē voluntaria quedam
et certa p̄libatio necdū xp̄alate veritatis. **I**ntellectus est rei cuiuscūqz in
uisibilis certa et manifesta noticia. **O**pinio ē q̄i p̄ vero habere aliqd qd
falsū esse nescias. **E**rgo vt dixi fides ambiguū non bz: à si habet, fides
non ē sz opinio. **Q**uid igic distat ab intellectu? **N**empe qd et si non bz i
certū nō magis q̄ intellectus: habz tñ in volucrū qd nō intellectus. **V**eniqz
qd intellectus non ē de eo qd ultra q̄ras: à si ē non intellectus. **N**il autē
malum scire: q̄ q̄ fide iam scim. **N**il superit ad beatitudinē: cū q̄ certa
sunt nobis erūt eque et nuda. **H**is ita expeditis, age iam dirigatur
consideratio in ea q̄ sursum ē ih̄l̄m m̄ nr̄? ac totis tribus memoratis
vñs caute et vigilanter vestigem iuestigabilia: q̄ten tñ licet. vel ma
gis quaten nobis donabit. **E**t primo qd̄m ciues sp̄us esse illic poten
tes, gloriosos, btos, distinctos in plonas, dispositos idignitates, ab ini
cio stat̄es in ordine suo, p̄fectos in genē suo, corpe ethereos, imortelita
te perpetuos, ip̄assibiles non creatos, sed factos, id ē grā non natura?
mēte puros, affectu benignos, religione pios, castimonia integros, vna
nimitate idividuos, pace securos, a deo cōditos, diuinis laudibz et ob
sequijs deditos. **H**ec oīa legendō compimus, fide tenem: qm̄ p̄ de corpo
ribz hoz non mō vnde sint, sed an aliquaten sint heret sentēcina ali
quoꝝ. **V**nde si quis int̄ opinabilia magis id ponendū cēsuerit: nō con
tendo. **P**orro intellectu pditos non fide, nō opinione sz intellectu capim:
qz nō p̄nt hui exptes et dei simul pticipes esse. **H**ut et noīa quedā no
ta nobis similic ex auditu: per q̄ eaꝝ beatitudinū ecīā que non liqdo p
cepit mortaliū audit̄, officia merita, grad̄, ordines vtcūqz a nobis co
nici et discerni q̄unt. **H**edēi qd ex auditu non ē, iā non ē ex fide: nā fi
des ex auditu. Itaqz opinādo ista dixerim. **I**d qd ei celestīū noīa in
notuerūt, si ne opinari qd̄m salua fide aliqd licet de rebz quaz nomia
sunt: **A**ngeli, archangeli, virtutes, ptates, p̄incipatus, dñatioēs, th̄e

ni.cherubin. et seraphin. **V**eet noīna? q̄ significata eoz? Nulla ne inter illos spūs qui simpliciter angeli. et eos qui archangeli nūcupanter distīta? **Q**uid sibi ergo vult gradalis distīctio hec? **P**utem? angelos dici nisi tu conuenienti? aliquid considerasti. qui singuli singulis hoib? dati credūtur: missi in mīsteriū scđm pauli doctrinā ppter eos q̄ hēditatē capiūt salutis. **D**e quib? saluator: angeli eoz sp̄ vidēnt faciem patris. **P**utem? his p̄esse archangelos: qui conschī. mīsteroꝝ diuīnōrū. non nisi ob p̄cipuas et maximas causas mittūtur. **E** quibus magnus ille archā gel? gabriel missus legitur ad mariā: ob cām vtīq̄ qua maior esse nō potuit. **P**utem? sup istos virtutes esse: quoꝝ nutu vel ope signa et p̄digia in elemētis siue ex elemētis facta apparēt ad cōmonitionē mortaliū. **I**nde ē fortassis qđ cū in euāgeliō legas. erūt signa in sole et stel lis: paulopost habes. **N**ā virtutes celozū mouebuntur. **H**ij nimirū spūs per quos signa fiunt. **P**utem? p̄tātes supiores istis? quarum virtute p̄tās tenebræ coprimitur. et cobercēt malignitas aeris b? . ne q̄ntum vult noceat: ne malignari nīsi vt p̄fit possit. **P**utem? p̄cipiat? his q̄ platos: quoꝝ moderatiōne et sapiēcia. oīs in terris p̄cipiat? constitui tur. regitur. limitatur. trāffertur mutilaꝝ. mutatur. **P**utem? dñationes adeo cundis supereminere prefatis ordinib? . vt respectu horum ceteri videātur oēs admīstratorū spūs: et ad istos tāq̄ ad dños referri regimina p̄incipatuū. tutamina p̄tātum. operationes virtutū. reuelatioꝝ archangelozū. curam et prouidentiā angelorum. **P**utem? thronos alto ab his ecīā euolasse recessu? qui ex eo qđ sedent throni dicuntur: et ex eo sedent. qđ sedet in eis deus. **N**eq̄ enī sedere in eis qui nō sederēt poss̄. **Q**ueris quid illā senciā sessionē? **S**ummā trāquilitatē placidissimā serenitatē: pacem que exupat omnē intellēcm. **T**alis est qui sedet in thronis dñs sabaoth. iudicās oīa cum trāquilitate: placidissim? serenissim? pacatissimus. **E**t tales sibi constituit thronos simillimos sibi. **P**utem? cherubin ex ipso sapiencie fonte ore altissimi haurientes et refunden tes fluenta scientie vniuersis ciuibus suis. **E**cō vide ne is sit quem propheta loquebat. fluminis impetus letificat ciuitatem dei. **P**utemus se

raphin spūs. totos diuino igne succensos. succēdere vniuersa? vt singu-
li cīues. singule sint lucerne ardentēs et lucētes: ardentēs caritate. lucē-
tes cognitione. **O** eugenī q̄ bonū ē nos hic esse: q̄ fore meli? si qn̄ tñ
toti seq̄m̄ur quo ex pte p̄cessim?. **P**recedim? aīo et ne ipso qdēm toto
sed pte. et parte modica nimis. **A**ffect? iacēt mole corporea p̄grauati:
et luto herentib? desiderijs sola īterī arida et tenuis cōsideratio p̄uolat
Et tñ ex tātillo qd̄ iā dāt libet exclamare. **D**ñe dilexi decorēm domus
tue: et locū habitationis glorie tue. **Q**uid si totā se colligat aīa. et re-
ducis affectib? e cunctis locis quib? captiui tenentē timendo qd̄ nō oī
amādo qd̄ non dec̄. dolendo vane. gaudento vani?. cū his ineat tota
volūtate et libertate: volatū pulset in īpetu spūs? et ī pinguedie grē
illabat: **N**ōne cū cepit circuire lucidas māsiones et sinū illū eciā abra-
he curiosi? p̄scrutari. et sub altari q̄bcuq; ē illud martirū reuisere ani-
mas in prima stola. sc̄dam patientissimē exspectātes?: multomagis tūc in
stabit loquēs cū p̄pheta. vñā petij a dñō hāc requirā. vt in habitem in
domo dñi oībus dieb? vite mee. vt videā voluntatē dñi et visitem te-
plū eius: **Q**uid nī ibi videāt cor dei?: qd̄ nī ibi p̄betur q̄ sit volūtas deī
bona bñplacens et pfecta: **B**ona ī se: placēs in effectib??: beneplacens
fruentib?: perfēcēs et nichil ultra querentib?: **P**atentviscera mi-
sericordie: patēt cogitatioēs pacis. diuicie salutis. misteria bone volū-
tatis. benignitatis archana: que clausa mortalib?, eciā ip̄sis eliciā sus-
pecta sūt. **I**d qdēm salubrit̄ ne desināt timē: dū needū digne amare ydo-
nei īueniunt. **C**ernere est in his q̄ seraphin appellantur: quō amet qui
vnde amet non hz sed est: et qui nichil boz que fecerit odit. quos saluā-
dos fecit quomodo soueat. quō puehat. quō amplexetur: quomodo de-
licia electe iuuētutis. et paleas ignorantiap̄ eius. ignis ille consumens.
ipsam sibi purgatissimā et suo amore dignissimam reddat. **C**ernere est
in cherubin qui plenitudo sciencie dicitur deum sciarum dominū esse. q̄
solus solam nesciat ignorantia: qui totus sit lux. et tenebre in eo non
sint vllē: totus sit oculus et qui mīme aliquā fallit. quia mīme claudit:
qui extra se non querat lucem cui admoueat. vt videāt. ipse qui videt.

ipse qui vnde videat non habet. Cernē est in thronis ꝑ non suspectus
 oī īnocentie iudex sedeat in his: qui circūuenire nolit. circūueniri non
 possit; quippe sic amās et sic videns. Nec vacat sessio: tranquillitatis in
 signe est. De vultu tali iudicium meū prodeat opto, cui insit amor: er-
 roz absit: absit et perturbatio. Cernere est in dñationibus. quante sit
 dñs maiestatis: cui nutu īperium constat: et imperio vniuersitas atq;
 et nitas termini sunt. Cernē est in principatibꝫ principiū ex quo oīa:
 et quō a cardine ostiū. sic ab ipso regi vniuersitatē. Cernē est in potes-
 tatibꝫ. ꝑ potestatiue idem princeps q̄s regit p̄tegit: cōtrarias potesta-
 tes arcens et pulsans. Cernere ē in virtutibꝫ vna vbiq; equalit p̄sto
 esse virtutē p̄ quā oīa: viuificam efficacē inuisibilem. īmobilem q;: oīa
 tñ mouentē vtiliter. tenentē fortiter. Que cū in minus vītata effecta
 apud mortales eruperit: miracula siue prodigia vocant. Cernere postre-
 mo et mirari est in angelis et archangelis veritatem atq; expientiam
 vocis illiꝫ. qm ipse est cura de nobis: qui taliū nos et tantoꝫ nō desinit
 cōcūdare visitationibꝫ. instruere reuelationibꝫ. suggestionibꝫ cōmonē
 sedulitate solatiari. Hec omīa contulit illis spiritibꝫ ipse qui condidit
 illos vñ. atq; idem summū spūs: diuidens singulis prout voluit. Hec o-
 perat in illis: hec dedit operari et illis. sed alīs. Irdet seraphin. s; igne
 dei: vel potiꝫ igne deo. Qd̄ precipiū ē in eis amāt: s; non qñtu dñs. nec
 quomō. Lucent cherubin et in sciēcia eminēt: s; p̄cipiatio veritatis:
 ac p̄ hoc nō vt veritas. nec qñtu. Sedēnt throni: sed īsidēntis bñficio
 Judicāt et ipsi cū trāquilitate: s; non ad mensurā modū ve pacis pacā-
 tis pacis exupat oēm sensum. Dnānt dñatioēs: sed sub dño dnānt. sed
 seruiūt parit. Quid h̄ ad summū sempiternū singulare dñium. Presunt
 principatibꝫ et regūt. sed regunt et ipsi: ita et regē iā non norint si regi
 desierint. Prececellit in p̄tātibꝫ fortitudo: sed cui debet qd̄ fortes sunt.
 et alīc̄ est fortis et pl̄: nec tā fortis ꝑ ipsa fortitudo ē. Virtutes p̄ suo
 mīsterio et potentatu satagūt excitare cd̄rda torpentia boīm īcuati-
 one signoz: virtuꝫ vero manēs in eis ipsa facit opa faciūt et ille: sed in
 compatione eiꝫ non faciūt. Deniq; tm̄ iterest: vi quasi singulariter p̄

pheta dicat ad eum. Tu es deus qui facis mirabilia. Et item de eo. Qui facit mirabilia magna sol. Ad sunt angeli et archangeli: sed ille ger maniorum nobis. qui non modo adest sed inest. Quod si dicatur posse inesse et angelum: non officiorum. Memini scriptum. et angelus qui loquebatur in me. Ut quid differentia et in hoc? Inest angelus suggestus bona non ingerens. Inest horum ad bonum: non bonum creatus. Deus sic inest ut afficiat. ut infundat. vel potius ut infundatur et particeps. ita ut unum pinde cum nostro spiritu esse. dicere quis non timuerit. et si non una persona. una ve stabam. Habes enim qui adheret deo: unus spiritus est. Angelus ergo cum anima: deus in anima. Ille ut contubernialis anima inest: deus ut vita. Itaque sicut anima videtur in oculis. audit in auribus. odorat in naribus. gustat in faucibus. tangit in toto reliquo corpore: sic deus diuersa in diuersis spiritibus operatur? verbi causa. in alijs amorem se exhibens. in alijs agnoscemus. in alijs alia facientem: sicut unicuique datur manifestatio spiritus ad utilitatem. Quis est iste tuus in vocibus? tam longe in rebus? Quo quem nostris loquimur verbis? in sua reconditus maiestate. nostros penitus et aspectus refugit est affectus. Audi ipsum quid loquatur bonus. Sicut exaltantur celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a viis vestris et cogitationibus mee a cogitationibus vestris. Dicimur amare et deus? dicimus nosse et deus: et multa in hunc modum. Sed deus amat ut caritas. nouit ut veritas. sedet ut equitas. dominatur ut maiestas. regit ut principium. tuetur ut salus. operatur ut virtus. revelat ut lux. assistit ut pietas. Que omnia faciunt et angeli. facimus et nos. sed longe inferiori modo: non utique bono quod sumus. sed quod participamus. Nunc iam transi spiritus istos: si forte cum sponsa dicere possis et tu. Paululum cum praeassumissem eos: iueni quem diligit anima mea. Quis est? Non sane occurrit melius quod qui est: hoc ipse de se voluit responderi: hoc docuit dicente moysi ad populum ipso quidem iniungente. Qui est misit me ad vos. Merito quidem nullus competentius eternitati. que haec est. Si bonum. si magnum. si sapientem. vel quicquid tale de deo dixeris: in hoc verbo iustificatur quod est est. Nempe hoc est esse: quod hec omnia esse. Si et centum talia addas: non re

cessisti ab esse. **S**i ea dixeris: nichil addidisti. **S**i nō dixeris: nichil mi-
 nuisti. **T**am si vidisti hoc tā singulare. tā summū esse. nonne in compar-
 atione hui⁹. quicqđ hoc non est iudicas poti⁹ non esse p̄ esse? **Q**uid
 item deus? **S**ine quo nichil est. **T**am nichil esse sine ipso: p̄ nec ipse si-
 ne se potest. **I**pse sibi ipse oībus est. **A**c per hoc qđammodo solius ipse
 est: qui suum ip̄hus est et omniū esse. **Q**uid est deus. **P**rincipium. **E**t
 hoc. ipse de se respōsum dedit. **M**ulta in reb⁹ dicuntē principia s̄z respec-
 tu posterioz. **A**lioquin si ad aliqd precedens respicias: ipm̄ poti⁹ princi-
 piū dabis. **O**m̄obrem si queras verū simplexq; principiū: iuenias opz
 qđ principiū non habuerit. **E**x quo vniuersum cepit: pfecto ipm̄ mini-
 me cepit. **N**ā si cepit: aliunde ceperit necesse est. **A** se enim ceperit nichil
Nisi forte quis putauerit quod nō erat dare sibi potuisse vt esse inci-
 peret: aut fuisse aliquid ante p̄ esset. **Q**đ vtrūq; qz ratio non cōsentit:
 cōstat nichil sibimet extitisse principiū. **Q**đ vero ali⁹ principiū habu-
 erit: primū nō fuit. **V**ež ergo principiū nequaqđ cepit: sed totū ab ipo
 cepit. **Q**uid est de⁹? **C**ui secula nec accesserūt. nec decesserūt: nec coe-
 terna tñ. **Q**uid est de⁹? **E**x quo oīa: p̄ quē oīa: i quo oīa. **E**x quo oīa
 creabilit̄ non seminabilit̄. **P**er quē oīa: ne aliū auctore. atz aliū opificē
 arbitreris. **I**n quo oīa: nō q̄i in loco. sed q̄i in virtute. **E**x quo oīa: tā p̄
 vno principio auctore oīm. **P**er quē oīa: ne alterū iducat principiū ar-
 tifex. **I**n quo oīa: ne tertiu iducat loc⁹. **E**x quo oīa. nō de quo: qz nō
 ē materia b̄s. **E**fficiens cā est: nō materialis. **F**rustra philosophi materi-
 am querūt: non eguit materia de⁹. **N**on cī officinā q̄suit. non artificē:
 ipse per se in se oīa fecit. **D**ñ: **D**e nichilo. **N**ā si ex aliquo fecit illud nō
 fecit: ac per hoc nec oīia. **A**bsit vt de sua incorrupta incorruptibiliq;
 subst̄ancia tā multa fecerit: et si bona. corruptibilia tamen. **Q**ueris si
 in ipso oīa. ipse vbi. **N**ichil minus inuenio. **Q**uis capiat locus? **Q**ueris
 vbi non sit? **N**e hoc quidem dixerim. **Q**uis sine deo loc⁹? **I**ncōprehensi-
 bilis deus ē. **S**ed non parū apprehendisti si hoc tibi de eo comptum est
 qđ nusqđ sit qui non claudit̄ loco: et nusqđ non sit q̄ nō excluditur loco
Suo aut illo sublimi atz incomprehensibili modo. sicut omnia in ipso

sic ipse in oībus est. Deniqz sicut ait euangelista. in mundo erat. **A**llias vero vbi erat anteꝝ mundus fieret: ibi est. Non est quod vltro queras vbi erat: pter ipsum nichil erat. Ergo in seipso erat. **Q**uid est deus? Quo nichil melius cogitari potest. Si approbas nō oī assentiaris esse aliquid quo deus sit: et qd deū non sit. Hoc enī sine dubio melius. Quo non melius deo si deus non est. qd dat deo vt sit. At melius illam diuinitatē qua dicit̄ deum esse. nō aliud ꝑ deum esse fatemur. Nō ē in deo nisi ss. **Q**uid inqunt: Negas deum habere diuinitatē? Non. Sed quod habet hoc est. Negas diuinitatē deū esse? Non. Sed non alia ꝑ que ipse est. Aut si tu alia iueneris? adiuuet me trinitas deus: aduersus illam tota me contumacia erigo. **Q**uaternitas orbem disserminat nō signat deitatem: deus trinitas est. deus triū singula personaz. Sed quartā diuinitatē addicere placet: iterim ego hāc q̄ deus non ē. psuasi michi nō esse adorandā. Puto qd et tu. Nempe dñm deū tuū adorabis: et illi soli seruies. Gloriosa vero diuinitas: q̄ sibi honore nō audeat arrogare diuinū. At melius quartū hoc oīno respuimus: ꝑ sine honore recipimus. Multa dicuntur esse in deo et quidem sane catholiceqz: sed multa vnū. Aliqñ si diuersa putem⁹. non q̄ternitatē habemus: sed centenitatem. Verbi causa. dicim⁹ magnū. bonū. iustū. et īnumera talia: sed nī om̄ia vnū in deo et cū deo consideres. habebis multiplicē deū. **M**ichi vero nō deest: qd cogitem melius eiusmodi deo tuo. Queris quid? **M**ira simplicitas. Vere iudicio natura simplex: multiplici antefertur. **S**cio quod ad hec respondere solent. Non multa inqunt sed vnā tñ diuinitatem. que oīa illa sunt. deo vt sit conferre asserim⁹. **A**ssertis ergo et si non multiplicē duplē deū: et non ad merum simplex peruenisti: neqz ad id quo meli⁹ cogitari non p̄t. **T**am non est simplex qd vel vni fuerit obnoxijū forme: ꝑ nec virgo vel vni cognita viro. **S**ecurus loquor: ne is qđem qui vel duplex ē erit me⁹. Habeo ei meliorē. Esto qd hūc numeroso et multiplici āponā: sed plane p̄e simplici sperno. **M**eus deus ipse catholice est: tā non habet hoc et illud. ꝑ nō hec et illa. **E**st qui ē: non q̄ est Purus. simplex. integer. perfect⁹. constans sibi: nichil de temporibus.

nihil de locis. nihil de rebus trahens in se. nihil ex se deponens in eis: non hinc quod ad numerum dividat. non quod colligat ad unum. Unum quippe est sed non unitum. Non poterit constat ut corporis non affectibus distat ut anima: non formis substans ut omnes quod factum est. Sed neque forme ut istis visum est. Magna laus videlicet deo ut se ab informitate vendicet: forma una est se contentum. Hoc est dicere. cetera pluribus. deum non nisi vni debere quod est. Quid? Cuius beneficio sunt que sunt. ipse per suo esse alteri beneficio inclinabitur. Laus ista ut vulgo dicit blasphemiam valet. In non pluris est. nullo egere quod uno. Habe reverentiam deo: ut quod pluris est illi tribuas. Si cor tuum usque hoc ascendere potuit. deum tuum infra quoniam collocabis. Ipse sibi forma: ipse sibi essentia est. In hoc interim gradu suspicio illum: et si aliter potior appareret. illum potius darem. Nunquid verendum ne cogitacio transuoleat illum. Quantumque in altum perficiat: ultra est. Infra quod homo cogitare possit. altissimum querere. ridiculum est: statuere ipsum. Ultra. non citra querendus est. Ascende adhuc si potes. ad cor altius: et exaltabis deum. Non est formatus: forma est. Non est affectus: affectio est. Non est compositus est: merum simplex est. Et ut liquido noueris quid simplex dicam idem quod unum. Tamen simplex deus est: quod unus est. Est autem unus et quomodo aliud nichil. Si dici possit. unissimum est. Unus est sol quod non sit alter: una luna quod eque altera non sit. Atque id quidem unus. sed plus. Quid est plus? Unus est etiam sibi. Et hoc via tibi declarari. Idem est super et uno modo. Non sic unus sol: non sic una luna. Clamat uterque non se esse unum sibi: ille motibus illa et defectibus suis. Deus autem non modo unus sibi: et in se unus est. Nichil illi in se nisi se habet. Non ex parte alteratione habet: non in substantia alteritatem. Hinc de eo boetius. Hoc vere unum in quo nullus est numerus nullum in eo aliud pretium quod est. Neque enim subiectum fieri potest: forma enim est. Contra haec omne quod unum dici potest: et unum non erit. Trinitas est tamen unus. Quid ergo? Destruius quod deum est de unitate: quia inducimus trinitatem. Non. Sed statuimus unitatem. Dicimus patrem. dicimus filium. dicimus spiritum sanctum: non tamen tres deos. sed unum. Quid sibi vult iste ut sic loqueretur absque numero numerus? Si tria quoniam non numerus. si unum? ubi numerus? Sed habeo

Inq̄s q̄d numerē: et quid nō numerē. **P**sbā vna ē: p̄sonē tres sūt. **Q**uid mirū q̄d vel obscurū in h̄: Nichil si p̄sonē seorsum a substācia cogitent. **N**ūc vero cū tres ille p̄sonē vna substācia sīnt. et vna illa substācia tres ille personē: q̄s numerū neget. **N**ā vere tres sūt. **Q**uis numerē tñ: **N**am vere vnu sūt. **A**ut si tu putes id facile explicatu dicēdo tres dicitō quid numerasti. **N**aturas: **V**na est. **E**ssentias: **V**na est substātias: **V**na est. **D**iuinitates: **V**na est. **N**on hec. sed personas numero inquis. Que non sūt illa vna natura. illa vna essentia. illa vna substācia. illa vna diuinitas. **C**atholicus es: non hoc dabis. **P**ersonaz prop̄ietates non aliud q̄ personas. ipsaq̄ non aliud q̄ vnum dū. vnam diuinā substāciā. vnam diuinā naturā. vnam diuinā et summā maiestatē. fides catholicā confitest. **N**umera igitur si potes aut sine substācia personas que ipsa sūt: aut sine personis prop̄ietates que ipse sūt. **A**ut si diuidere quis conēt vel p̄sonas a subā. vel prop̄ietates a persoñs nescio quo trinitatis se p̄fiteri cultorē possit. q̄ in tātā rerū excesserit numerositatē. **D**icam itaq̄ tres: s̄z non ad p̄iudiciū vnitatis. **D**icam vnu: sed nō ad cōfusionē trinitatis. **N**einq̄z ei noīa vacua sūt: neq̄z absq̄ significantia casse voces. **Q**uerit quis quo hoc possit esse? sufficiat ei tenere sic esse: atq̄z hoc non roī p̄spicuū. nec tñ opinio nī ambiguū. sed fidei p̄suasum. **H**acramentum hoc magnū est: et quidem vnerandū. non scrutandum. **Q**uomodo pluralitas in vnitate et hac vnitate? aut ipsa in pluralitate? **S**crutari hoc temeritas est: credere pietas est: nos se vita. et vita eterna est. **O**nde si opere preciū censes o eugenī percussat nunc consideratio multa vna: quo eminētia hui⁹ singularis vnius fiat euidentior. **E**st vnitas que collectiua potest dici: cum verbi causa. multi lapides faciunt aceruū vnu. **E**t est vnitas constitutiua: cū multa mēbra vnu corpus. vel multe partes vnu q̄dcūq̄ totū constituūt. **E**st et coniugatiua: qua sit ut duo iam non duo sint. sed vna caro. **E**t est nativa: qua anima et caro vnu nascitur homo. **E**st vnitas potestatiua qua homo virtutis non istabilis. non dissipilis. sed vnu sibimet semper vnititur iueniri. **E**st consentanea: cū p̄ caritatē multoz hominū est coz

vnū et aīa vna. **E**st et votiuā: cū aīa uotis oībus adherēs deo vnus
 spūs ē. **E**t ē dignatiua vnitatis: qua limus noster a dei verbo in vnam af-
 sumptus ē personā. **D**erū hec oīa qnid ad illud summū atq; vt ita di-
 cā vnicē vnū: vbi vnitatē consubstantialitas facit. **H**uic vni quoduis
 illorum si assimiles, erit quo quomodo vnū: si compares, nullo. **I**gitur
 ēnter oīa q; vnū recte dicuntur: arcē tenet vnitatis trinitatis qua tres
 persone, vna substācia sunt. **S**ecundo loco illa precellit. qua e conuer-
 so tres subē vna in xpō psona sunt. **P**orro hec et quecūq; alia dici vna
 possunt: summe illid vnitatis imitatione. nō compatione vna appellari
 vera sobriaq; probat consideratio. **N**ec abducimur ab hac vnitatis p-
 fessione assertionē triū: cum in hac trinitate non recipiam⁹ multiplici-
 tatem: sicut nec solitudinem in vnitate. **Q**mōbrem cum dico vnum. nō
 me trinitatis turbat numer⁹: qui essenciā non multiplicat. non variat
 non patitur. **R**ursum cum dico tria. non me arguit intuitus vnitatis:
 que illa quecūq; tria seu illos tres. nec īconfusionē cogit. nec in singu-
 laritatē redigit. **I**dem me sentire confiteor et de illa vnitate: cui secun-
 dum ab ista inter cetera vna honore dedi. **D**ico in xpō, verbum. animā
 et carnē sine confusione essenciarū vnam esse personā: et item absq; p-
 iudicio psonalis vnitatis in sua numerositate manere. **N**ec negauerim
 hanc ad illud quoq; genus vnitatis pertinere: qua aīma et caro vnuus
 est homo. **D**ecuit quippe familiarius similiusq; cum hominis conuen-
 re constitutione: quod pro homine constitutū est sacramentum. **D**ecuit
 et cum summa que in deo est et de⁹ ē vnitate congruere⁹: vt quomō ibi
 tres persone vna essencia: ita hic conuentissimā quadā contrarietate
 tres essencie sint vna persona. **V**ides ne pulchre īter vniq; vnitatē hāc
 collocari⁹: in eo vtiq; qui constitut⁹ est mediator dei hoīs q; homo xp̄s
 ihesus. **P**ulcherrima inq; conuentia. vt salutare sacramentum con-
 grua quadam similitudine ambob⁹ respondeat: et saluanti videlicet et
 saluato. **I**ta hec vnitatis duarū consistens media vnitatum. alteri succū-
 bere: alteri preminere cognoscit⁹: quātum superiore inferior⁹: tñm inferi-
 ore superioz. **T**antam deniq; tamq; expressam vniōnis vim in se prefere

ea persona in qua deus et homo vnus est xp̄s: ut si duo illa de se inscensum
predices non erraueris: deum videlicet hominem. et hominem deum. vere catho-
licorum pronuncians. Non autem similiter vel carnem de anima. vel animam de
carne nisi absurdissime predicas: et si similiter anima et caro unus sit ho-
mo. Nec mirum si non eque potius anima sit sua illa vitali et si valida i-
ncertione concedere atque suis affectibus astringe sibi carnem: ut sibi diuini-
tas hominem. illum qui predestinatus est filius dei in virtute. Longa cathena:
et fortis ad stringendum diuina predestinatione. Ab eterno est enim. Quid
longior eternitate? Quid diuinitate potentiae? Inde est quod nec morte in-
cidente ullatenus intercedi hec unitas potuit: et si carne et anima abi-
uicem separatis. Et fortassis hoc sensit ille. qui se indignum professus est sol-
vere corrigientia calciamenti huius. Sed et illa tria facta de euangelio mix-
ta esse fermentata in panem unum. si quis ad hec tria dixerit patrem: non incon-
grue id michi facere videbitur. Quoniam haec ea mulier fermentauit: ut nec
diuisione quidem facta carnis et anime. a carne vel anima verbum di-
videretur. Mansit et in separatione. inseparabilis unitas. Nec enim que
ex parte contigit separatio: potuit unitati prescribere permanentem in totis
tribus. Hinc coniunctis siue disiunctis duobus: nichilominus perseverauit
in tribus unitas personalis. Eque unus christus. unaque persona. verbum.
anima et caro: etiam mortuo homine perdurauit. In utero virginis ut
sentio ego. comixtio hec et fermentatio facta est: et ipsa est mulier que
miscuit et fermentauit. Nam fermentum non immorito fortasse dixe-
rim fidem marie. Plane beata que credidit. quoniam perfecta sunt in ea que
dicta sunt ei a domino. Perfecta autem non essent. si quo minus iuxta ver-
bum domini esset fermentatum totum: et perpetuo fermentatum seruans no-
bis tam in morte quam in vita. pariter unus atque integrum mediatorum dei
et hominum cum sua deitate hominem christum ibi. Aduertere est in hoc admirabi-
li sacramento. iuxta numerum satorum mire et decentissime distinctionis
gradus. Nouum. antiquum. eternum. Nouum: animam que de nichilo
tunc creata creditur cum infusa. Antiquum: carnem que a primo usque
homini. id est ex adam traducta cognoscit. Eternum: verbum quod ab eterno

patre coeterū illi genitū. indubitate veritate assertur. Et in hīs tri
 plex si diligenter aduertas diuine potencie genus: quod factum sit de
 nichilo aliqd? de vetusto nouum: eternū beatūqz de dampnato et mor-
 tuo. Quid hoc ad nřam salutem? Multū per omnē modū. Primum qui
 dem. qđ pccō redacti in nichili: per hoc quodāmodo iterato creati su-
 mus. vt simus initiū aliquā creature eius. Deinde qđ ex vetusta seruitu
 te in libertatem filiorum dei translati: in nouitate spiritus ambulantes
 Postremo qđ de p̄tate tenebrar̄ vocati ad regnum claritatis eterne:
 in quo iam et confidere nos fecit in xp̄o. Alienisunt a nobis: qui cristi
 a nobis carnem alienari conantur: nouam creatam in virgine. et non
 de virgine sumptam impie asserentes. Dulchre sermo propheticus lon-
 ge ante occurrit huic sentencie ymmo blasphemie impiorum: egrediet
 inquietus virga de radice yesse: et flos de radice eius ascendet. Dixisse po-
 terat et flos de virga. sed maluit de radice: vt vnde virgam. inde flore
 duxisse originem demonstraret. Inde igitur sumpta caro vnde orta vir-
 go: nec noua in virgine que prodit de radice. Forte substomacha-
 ris. si adhuc pergitus querere quid est deus?: tum quia tociens iam q-
 situm est: tum quia diffidis inuentum iri. Dico tibi pater eugenii. solus
 est deus: qui fructa nū p̄ queri potest. nec cum inueniri non potest. Do-
 ceat te de hoc experimentū tuū. Aut si non: experto credito. non michi
 sed sancto qui ait. Bonus es dñe sperantibus in te: anime querenti te.
Quid ergo est deus?: Quod ad vniuersum spectat finis?: qđ ad elcoēm.
 Salus: qđ ad se. ipse nouit. **Q**uid est deus?: Voluntas omnipotens. beniuo-
 lentissima virtus. lumen eternū. incommutabilis ratio. summa beatitu-
 tudo: creans mentes ad se participandum. vivificans ad sentiendum.
 afficiens ad appetendum. dilitans ad capiendum. iustificans ad prome-
 rendū. accēdens ad zelum. secundans ad fructū. dirigens ad equitatem
 formans ad benivolentiam. moderans ad sapientiam. robosans ad vir-
 tutem. visitans ad consolationem. illuminans ad cognitionem. perpetu-
 ans ad immortalitatem. implens ad felicitatem. circudans ad securitatē
Quid est deus?: Non minus pena peruersorum. p̄ humilium gloria.

Est enim rationabilis quodam equitatis directio inconuertibilis atque indeclinabilis. quippe attingens ubique: cui illa omnis prauitas conturbatur necesse est. Quid ni in hanc omne cumidum vel distortum in pingat et conquassetur? De vniuerso quod obuiu forte offendit cedere nescia redditudo. Nam et fortitudo est. Quid si quis voluntatibus tamen contra riu et aduersum. propter semper conari. impingere semper et frustra. De oppositis voluntatibus. solam sue profecto aduersionis referentibus pena. Quid tam penale propter semper velle. quod numerus erit? et semper nolle quod non propter non erit. Quid tam dampnatum. propter voluntas addicta huic necessitatibus volendi nolendis? ut ad utrumlibet sicut non nisi peruerse. ita non nisi misere moueat? In eternum non obtinebit quod vult: et quod non vult. in eternum nichilomin sustinet. Dignum oino ut qui ad nichil afficitur utrumque quod deceat: ad nichil utrumque quod libeat euadat. Quis hoc facit? Rectus dominus deus noster: qui et cum peruerso puerit. Num pro recto prauoque coueniet: hec enim sibi iuicem aduersantur. et si non iuicem sedant. Lesio alterius est: absit ut de i. Durum tibi est inquit contra stimulū calcitrare: hoc est non stimulo durum. sed calcitranti. Est et turpium pena deus: lux est enim. Et quid tamen inuisum obscenis flagiosisque mentibus? Profecto omnis qui male agit: odit lucem. Sed dico. Num quid potuerit declinare? Minime oino. Lucet ubique: et si non omnibus. Deuixit in tenebris lucet: et tenebre eam non comprehendunt. Videt tenebras lux: cui hoc est videre quod lucere? sed non vicissim a tenebris ipsa videtur: quia tenebre eam non comprehendunt. Et videntur ergo ut confundantur: et non vident ne consolentur. Nec modo a luce et in luce videntur. A quo vel a quibus? Ab omni vidente: ut pro multitudine intuentium sit confusio multa. Ad nullus de tanta numerositate spectaculum. molestior oculus suo cuiusque est. Non est aspectus siue in celo siue in terra. quem tenebrosa conscientia suffugere magis velit: minus possit. Non latent tenebre vel se ipsas: se vident que aliud non vident. Opera tenebrarum sequuntur illas: nec est quo se abscondant ab illis ne in tenebris quidem. Hec est vermis que non moritur: memoria posteritorum. Semel

iniectus vel poti⁹ inatus per pccm. h[ab]et firmit[er]: nequaq[ue] deinceps auel
 lendus. Nec cessat rodere consciā: eam pastus esca vticq[ue] incōsumpti-
 bili perpetuat vitā. Horreo vermē mordacē: et mortē viuacē. Horreo
 incidere in manus mortis viuentis: et vite moriētis. Nec scđā mors q[ue]
 nūq[ue] peroccidit: sed semper occidit. Quis det illis semel mori quo non
 moriant̄ in eternū. qui dicūt montib⁹ cadite super nos. et collibus co-
 operite. Quid nisi mortē mortis beneficio aut finire aut euadere volūt
 Deniq[ue] inuocabunt mortem ait: et non veniet. Intuere id clarius. Cō
 stat immortalem animam esse: nec aliq[ue] absq[ue] sua memoria viuere. ne
 non animam aliquando esse contingat. Itaq[ue] durante anima: durat et
 memoria. Sed qualis: Feda flagicis: horrida facinoribus: vanitate tu-
 mida: contemptu hispida et neglecta: que priora transferūt. et non trā-
 sierunt. Transierunt a manu: sed non mente. Quod factum est: factum
 non esse nō potest. Proinde et si facere in tēpore fuit: sed fecisse in sem-
 piternum manet. Non transit cum tempore: quot tpa trāsit. In eternū
 ergo necesse est cruciet: quod perperā te egisse in eternum memineris
 Experiri erit hoc veritatē vocis illi⁹. arguā te et statuā contra faciē tu-
 am. dñs locut⁹ est . cui oē aduersum et sibi aduersari necesse est: vt sit
 sera querela. O custos hominū quare posuisti me contrariū tibi⁹. et fac-
 tus sum michimetipī grauis. O eugenī ita est. Non potest deo esse cō-
 trariū qđ et sibimet coherē: sed oīs qui arguet a deo. arguet et a seipso
 Non est sane iam tunc quid aut veritatē dissimulet ratio: aut rationis
 intuitum anima declinet abruba mēbris corporis in sese collecta. Quo
 em̄ valeat: sōp̄tis conclusioq[ue] in morte sensibus. per quos vticq[ue] curio-
 sus exire et a se ire solebat. in eā que p̄terit mundi hui⁹ figuram. Di-
 vites turpibus nichil d̄esse ad confusione: cum producent̄ specaculum
 fieri deo. angelis. homībus. sibiuplis. O q̄ male mali omnes locati sūt:
 vticq[ue] oppositi torrenti huic directe equitatis: et huic luminī propalate
 veritatis expositi. Nōne hoc ē perpetuo tūdi⁹. perpetuoq[ue] cōfundi⁹. Du-
 pli contritione ait ille contere eos dñe d⁹ noster. Quid est deus?
 Longitudo. latitudo: sublimitas et profundum. Quid inquis? Tenem⁹?

te quaternitatis ꝑ ab hominatꝫ es p̄fessorem? **N**ime. **A**bhoīatꝫ sum
et ab hominorꝫ. **D**īsus sum protulisse pluralia: sed vnum est. **U**nus deus
signatus est pro captu nro: non pro suo statu. **D**īuisus hic est: non ille.
Voces diuerse. semite multe: sed vnu per eas significat. vnu querit.
Non divisiones substancie in quaternario isto expresse sunt: non dimē
siones quales in corporibus intuemur? non distinctio personalis qua-
lem in trinitate adoramus: non numerꝫ p̄prietati qualē personis ipsis
inesseret. et si non aliud a personis. **A**lioquin hoc singulū horū
in deo quod quatuor simul: hoc quatuor ipsa quod singulum est. **R**obis
aut̄ quia non possum⁹ cū deo simplicitate contendere: dum contendim⁹
apprehendere vnu. occurrit velut quadruplicatū. **F**acit hoc speculū et
enigma: per qd solum iterim videre datur. **C**um autē videtimus facie
ad faciem: videbimus sicuti est. **N**ec enī iam tūc fragilis acies mentis
noſtre quātumlibet vehementer intendens: aliquatenus resiliet. dissili-
et ve in suam pluralitatem. **C**olliget ſe magis adunabit conformabitqz
vnitati illius, vel pocius vnitati illi: vt vna vni facies respondeat
faciei. **N**e m̄pe similes ei erimus: quia videbimus eum sicuti est. **B**eatā
vīſio: ad quam merito ſpirabat qui ait. **E**xquisuit te facies mea: fa-
ciem tuam domine requiram. **E**t quia adhuc in querendo res est: in-
terim ascendimus quadrigam iſtam vtpote infirmi et imbecilles indi-
gentes tali vehiculo: ſi forte vel ſic apprehendamus in quo apprehenſi-
ſumus. id est huius ipſius veſiculi rationem. **N**am hoc monitum habe-
mus ab ipſo auriga. et primo currus huius exhibitore: vt ſtudeam⁹ co-
prehendere cum omnibus sanctis. que ſit longitudo. latitudo. ſublimi-
tas. et p̄fundum. **C**omprehendere dicit nō cognoscē: vt non curiosita-
te contēti ſciecie. tota cura fructui inhiem⁹. **N**on in cognitione ē fruc-
tus: ſed incōprehensione. **A**lioqñ ſcienti bonū et non facienti pecm̄ est
ei: et ipſe paulus alio in loco. ſic currite inqt ut comprehendatis. **Q**uid
ſit comprehendere. inferius declarabo. **Q**uid igitur eſt deus? Lon-
gitudo inqm̄. **Q**uid ipſa? Eternitas. **H**ec tam longa vt non habeat
terminū: non magis loci ꝑ temporis. **E**st et latitudo. **E**t ipſa quid? Ca-

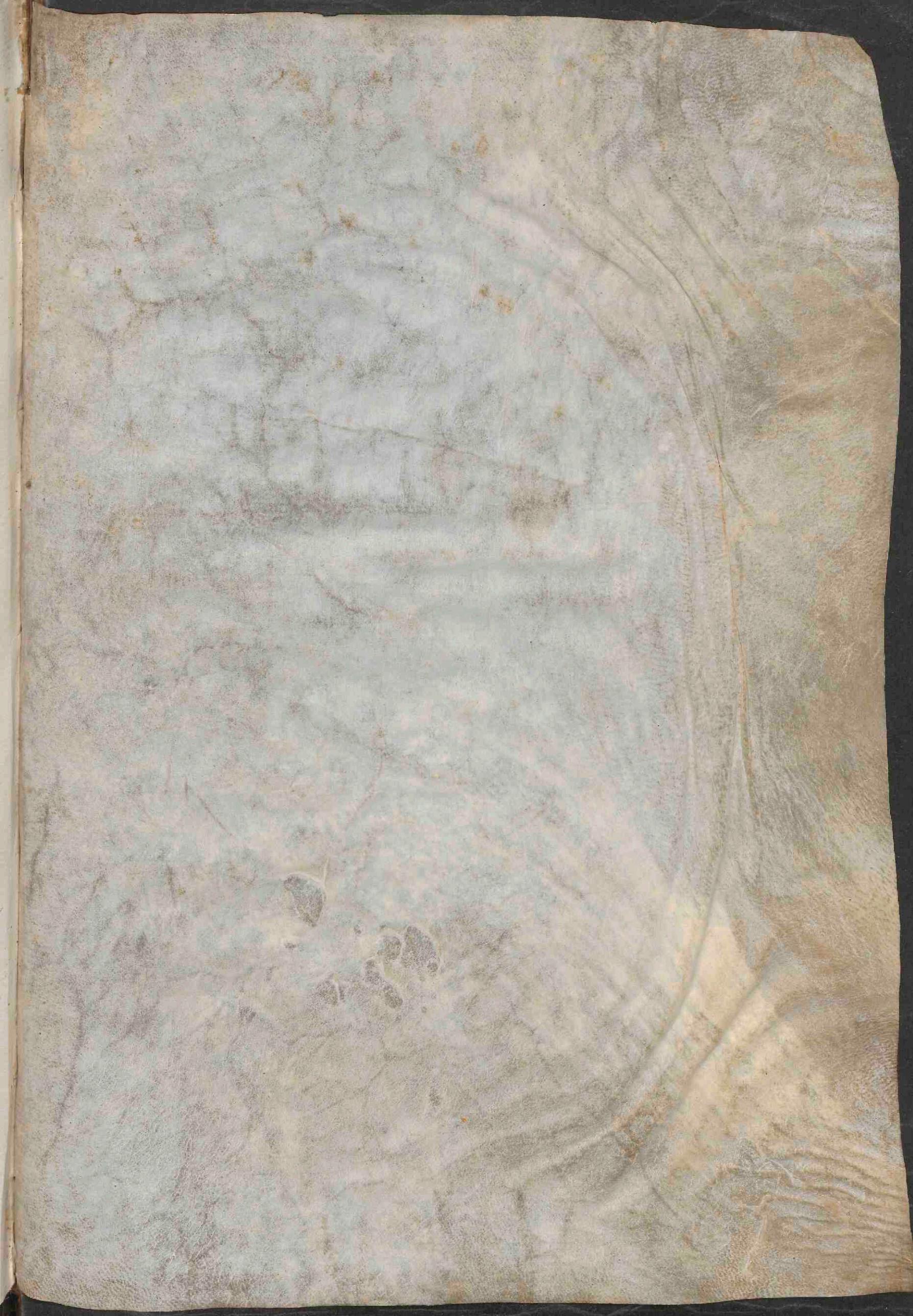
ritas. Quib⁹ et ista terminis angustetur in deo qui nichil odit eorum
 que fecit. Deniqz solem suum oriri facit super bonos et malos: et pluit
 super iustos et iniustos. Ergo et inimicos includit sinus ille. Ne hoc
 quoqz contentus: euadit in infinitum. Omnem non modo affectionem
 sed et cognitionem excedit: adiciente apostolo et dicente. Scire eciam
 supereminente sciencie caritatem xpī. Quid plus dicam: Eterna est.
 Nisi qđ hoc plus forsitan est: quia eternitas est. Vides tantam esse la-
 titudinem⁹ quantā et longitudinē⁹ Utinam sic vides non tantā esse s̄z
 ipsam⁹ id esse vnā qđ alteram: non minus vnam qđ duas: nec plus duas
 qđ vnam. Deus eternitas. deus caritas est: longitudo sine protensione
 latitudo sine distinctioē. In vtrōqz pariter locales quidem excedit tpa-
 lesqz angustias: sed libertate nature. non enormitate substancie. Tali
 modo imensus est qui oīa fecit in mēsura: et q̄uis imensus. hic tamen
 modus et ipsius immensitatis. Quid item deus? Sublimitas et pro-
 fundum. In altero supra oīa: in altero infra omīa. Liqueat in deitate nūl
 qđ claudicare equalitatem: stare eam vndiqz firmiter. constare immobi-
 liter sibi. Sublime potentiam: profundum sapientiam eius considera.
 Ex equo et ista respondent sibi: dum et sublimitas iattungibilis. et p-
 funditas eque inscrutabilis cognoscatur: paulo admirante et exclamā-
 te. O altitudo diuinarum sapientie et sciencie dei: qđ inscrutabilia sūt
 iudicia eius. et inuestigabiles vie illius. Libet et nos exclamare cū pau-
 lo: horum vtrumqz intuentes in deo et cum deo simplicissimam vnitatē
 O sapientia potens: attingens vbiqz fortiter. O potencia sapiens: dis-
 ponens omnia suauiter. Res vna⁹ effodus multiplex: operationes diuer-
 se. Et illa vna res est longitudo propter eternitatem⁹ latitudo propter
 caritatem⁹ sublimitas propter maiestatem⁹ profunditas propter sapiē-
 ciam. Nouimus hec nūl: ideo et arbitramur nos comprehendisse: Nō ea
 disputatio comprehendit. sed sanctitas: si quomō tñ cōprehendi potest
 qđ incōprehensibile est. At nisi possz nō dixisset aplus: vt comprehen-
 dam⁹ cum oībus scis. Sancti igitur comprehendunt. Queris quomō?
 Si sanctus es, cōprehendisti et nosti: si non. esto. et tui experimento sci-

29. **S**anctum facit affectio sancta: et ipsa gemina. timor domini sanctus. et
scus amor. **H**is perfecte affecta anima: veluti quibusdam brachiorum suis com-
prehendit. amplectitur. stringit. tenet et ait. **T**enui eum: nec dimicem.
Et timor quidem sublimi et profundo: amor. lato longoque respondet. **Q**uid
tam timendum. propter potestas. cui non potest resistere? propter sapientia cui ab-
scondi non potes? **P**oterat minus timeri deus: alterutro carens. **N**unc
autem perfecte oportet timeas illum cui nec oculus deest omnia videns: nec
manus potesta omnia. **Q**uid item tam amabile propter amor ipse quo amas
et quo amaris? Amabiliorum tamen iuncta eternitas facit? que dum non
excedit. foras mittit suspicionem. **A**ma igit perseveranter et longan-
miter: et habes longitudinem. **D**ilata amore tuum usque ad inimicos:
et latitudinem tener. **E**slo eciam in omnium sollicitudine timoratus: et sublime
profundumque apprehensionis. **A**ut si maius quam tuorum eque tuis dominis quatuorum
respondere: facis hoc si stupes. si paues. si ferues. si sustines. **D** stupenda
plane sublimitas maiestatis: pauenda abyssus iudiciorum. **F**eruorem ex-
igit caritas: eternitas perseverantia sustinendi. **Q**uis stupet? nisi qui
contemplatur gloriam dei? **Q**uis pauet? nisi qui scrutatur profunda sapi-
entie? **Q**uis ferues? nisi qui meditatur caritatem dei? **Q**uis sustinet et per-
severat in amore? nisi qui emulatur eternitatem caritatis? **N**empe eter-
nitas quandam ymaginem perseverantia prefert. Denique sola est cui
eternitas redditur: vel potius que eternitati hominem reddit. dicens
te domino. qui perseverauerit usque in finem hic saluus erit. **E**t nunc ad-
verte in quatuor istis contemplationis species quatuor. **P**rima et max-
ima contemplatio est admiratio maiestatis. **N**ec requiri coegerit purgatum
ut a vicis liberum atque exoneratum peccatis. facile ad superna levet:
interdum quoque vel per alias morulas stupore et extasi suspensum
teneat ammittantem. **S**econda autem necessaria est huic. est enim intu-
ens iudicia dei. **Q**uo sane paucido aspectu. dum vehementius concutie
intuentem. fugat vicia. fundat virtutes? iniciat ad sapientiam: humi-
litatem seruat. **V**irtutum siquidem bonum quoddam ac stabile fun-
damentum. humilitas. **N**empe sinuet illa: virtutum aggregatio.

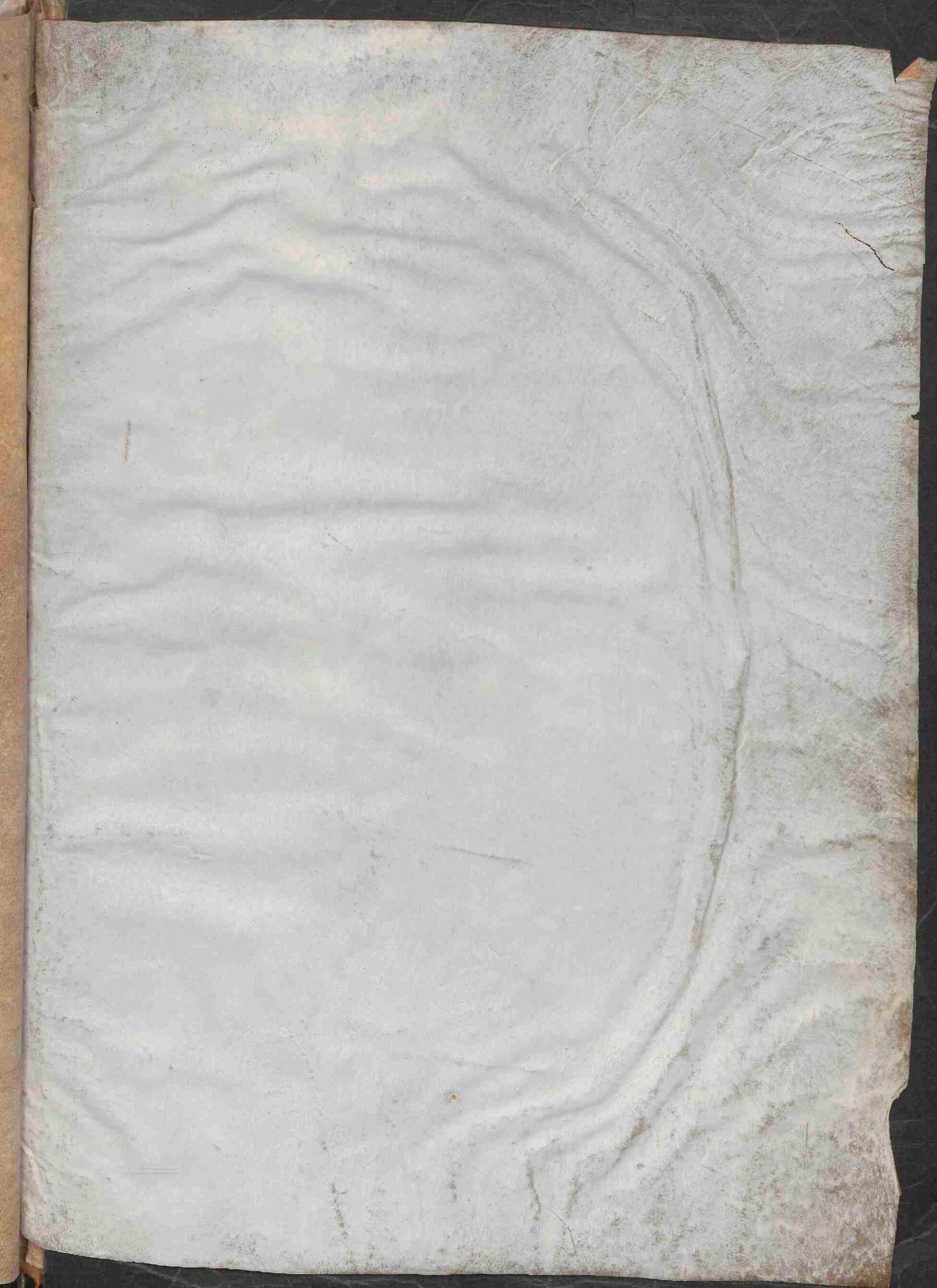
non nisi ruina est. **T**ertia contēplatio occupat vel potius oīia ē circa memoriā beneficiorū: et ne dimitiat ingratiū sollicitat memorantē ad amorem benefactoris. **D**e talib⁹ dicit p̄pheta loquens ad dñm. **M**emoriā habudancie suavitatis tue eructabunt. **Q**uarta que retro sunt obliuis cens: in sola requiescit expectatione p̄missorū. **Q**ue cum sit meditatio eternitatis. siquidem que p̄mittunt̄ eterna sunt. longanimitatē alit: et perseverantie dat vigorem. **P**uto iam facile est q̄tuor nrā hec. quatuor illis apostoli signare: dū longitudinē cōprehendit meditatio p̄missorum. **L**atitudinē recordatio beneficiorū. sublimitatē contēplatio maiestatis: profundū inspectio iudiciorū. **Q**uerend⁹ adhuc fuerat qui nec satis adhuc inuent⁹ est: nec queri nimis potest. **I**dozando forte q̄ dispuntando dign⁹ queritur: et inuenit̄ facilis. **P**roinde hic sit finis libri: sed non finis querendi.

Explícit liber quint⁹ beati bernardi
De consideratione ad eugenium papam.

1825215

2700

2701

270A.

2700
2701

